

ПОНЕДЕЛНИК, 23 НОЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 17,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 12 ноември 2009 г.

2. Изявление на председателя

Председател. – Бих искал преди всичко да изразя надеждата си, че нашата работа съвместно с други европейски институции по прилагането на Договора от Лисабон, който влиза в сила след една седмица, ще протече без проблеми. Аз постоянно работя по този въпрос и поддържам връзка както с председателя на Европейската комисия, така и с министър-председателя, който представлява шведското председателство. Бих искал също да повторя, че Европейският парламент е готов за започване на изслушванията на кандидатите за членове на Комисията. Ние сме подготвени за това и сме уведомили и двете институции — Съвета и Комисията (т.е. председателя на Комисията).

През идната седмица, на 1 декември, ще бъде отбелязан Световният ден за борба със СПИН. Много е важно винаги, а не само на този ден, да помним жертвите на тази страшна болест. Споменът за жертвите и познаването на болестта могат да допринесат за намаляването на новите случаи в бъдеще.

След две седмици, на 10 декември, ще отбележим 61-ата годишнина от приемането и прогласяването на Всеобщата декларация за правата на човека от Генералната асамблея на Обединените нации. Тя беше приета като следствие от събитията през Втората световна война. Декларацията беше приета с единодушие и това е важно да се подчертае. Всеобщата декларация за правата на човека може да се разглежда като първото значимо постижение на Обединените нации в областта на защитата на правата на човека. Насочвам вашето внимание към тази важна дата, защото тази област с право е сред областите, които са от основен интерес за Европейския парламент. Трябва винаги да помним това.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

4. Парламентарен имунитет: вж. протокола

5. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

6. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола

7. Съобщаване на общи позиции на Съвета: вж. протокола

8. Внесени документи: вж. протокола

9. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

10. Петиции: вж. протокола

11. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

12. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

13. Ред на работа: вж. протокола

14. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка от дневния ред е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Госпожи и господа, бих искал да насоча вниманието ви към Хартата на основните права във връзка с хората в неравностойно положение в рамките на Договора от Лисабон. Съветът на Европа в момента работи по нов проект за регламент против дискриминацията и бих искал да обърна внимание на три аспекта. На първо място, според Хартата никой не може да бъде дискриминиран пряко или косвено поради това, че има дете или член на семейството в неравностойно положение. На второ място, отсега нататък застрахователите не могат да отказват да правят застраховка на лице с генетично разстройство или увреждане. На трето място, правата, насърчавани от институциите на Европейския съюз и от Християндемократите, отдават голямо значение на зачитането на качеството на живот на хората в неравностойно положение. Бих искал да обърна внимание на членовете на Парламента за всички тези аспекти, тъй като ще ви помоля да подкрепите създаването на междупарламентарна група за лицата в неравностойно положение тази седмица.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-н председател, Европейският съюз, в който всеки седми гражданин принадлежи към национално малцинство, може да се гордее с широките гаранции за спазване на правата на гражданите. Тук си струва да изтъкнем смисъла на мотото на Европейския съюз: „Единство в многообразието“. Всички в тази зала знаят, че истинската демокрация се познава по начина, по който тя се отнася с малцинствата. Договорът от Лисабон недвусмислено налага задължението да се зачитат правата на хората, принадлежащи към малцинства, а Хартата на основните права забранява всяка форма на дискриминация, основана на етнически произход или принадлежност към национално малцинство.

За съжаление все още има държави в ЕС, които, макар и приели международните правни задължения в тази област, са поели към асимилиране на своите малцинства и пълното им лишаване от национална идентичност чрез преднамерена политика. Литва – тъй като това е държавата, която имам предвид – в продължение на повече от 20 години дискриминира своите граждани в различни области на живота. И това не само се прави планирано, но тези практики дори се увеличили, откакто страната се присъедини към Европейския съюз. Решението на литовския Конституционен съд относно изписването на полските фамилни имена само с литовска транскрипция е един пример за това.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-н председател, на 14 октомври Европейската комисия огласи ежегодната си Стратегия за разширяването. В документа Комисията дава оценка на напредъка на Западните Балкани и Турция в условията на световна икономическа криза и посочва най-важните проблеми, пред които ще се изправят тези държави в близко бъдеще.

В краткото си изказване като член на делегацията на Европейския парламент в съвместния парламентарен комитет ЕС-Турция аз бих искал да насърча Турция да продължи с усилията си за реформа, насочена към пълна демократизация на страната и бързо решаване на конфликтите със съседните държави. Преговорите за присъединяване са в напреднал етап и изискват от Турция да направи още по-големи усилия, за да покрие критериите за членство. Перспективата за приближаване към ЕС трябва да бъде стимул за укрепване на демокрацията и спазване на правата на човека, а също и за по-нататъшна модернизация на страната и покриване на стандартите на Европейския съюз.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, на всеки шест секунди едно дете умира от глад някъде по света, а броят на хората, страдащи от недोхранване, наскоро достигна един милиард.

Тази изключително сериозна ситуация беше обсъждана на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг през септември. На тази среща беше обявено, че ще бъдат отпуснати 20 млрд. щатски долара за подкрепа на селското стопанство в развиващите се страни. Впрочем същото беше казано и на срещата на върха на Г-8 в Акуила.

Въпреки това на Световната среща на върха по въпросите на сигурността на хранителните доставки, проведена на 16 ноември в Рим под егидата на Организацията на ООН за прехрана и земеделие, положението беше коренно различно: почти всички лидери на Г-8 се отнесоха с пренебрежение към въпроса и не се стигна до ратифициране на предварително предвидените мерки. Затова надали е изненадващ фактът, че в текста от около четиридесет члена липсват точни цифри, няма ги дори и онези 44 млрд. щатски долара, които според ФАО са необходими ежегодно, за да се поддържат селскостопанските системи на най-бедните държави.

Авторите на заключителната декларация се задоволиха само с това да приветстват обещанието, направено от членовете на Г-8 на срещата в Акуила по този въпрос. Ето защо аз осъждам тези двойни стандарти и се питам дали Г-20 ще е в състояние да приложи тези мерки. Както казваше прочутият френски комик Пиер Дак: „Необходимо е безкрайно търпение, за да се чака вечно онова, което никога не се случва“.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Г-н председател, ситуацията в Западна Сахара е много сериозна. Предупрежденията, направени от Обсерваторията по правата на човека в моя избирателен регион, Астуриас, и от много други организации, заслужават да бъдат приети с нужното внимание. Седем затворници очакват военни процеси за това, че са посетили семействата си в Тиндуф, има политически затворници, мъчения, изчезнали хора, а боркинята за мир и кандидат за наградата „Сахаров“ Аминату Хайдар, известна като „Ганди на Сахара“, беше експулсирана от окупационните сили в страната. Това е безпрецедентен случай в международното право.

Г-жо Malmström, членове на Европейската комисия, нови лидери на Съвета: Европейският съюз трябва да се намеси и да подкрепи това изключително потискано население. На 20-годишнината от падането на Берлинската стена много близко до нас съществува още една стена, която служи като преграда пред свободата.

Чуйте Аминату! Спасете живота ѝ!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-н председател, през последните седмици за пореден път получихме доклади за лошото състояние на Балтийско море. Ето защо аз действително трябва да се изкажа по този въпрос днес, също и защото стигнахме до съгласуваност между Съвета и Парламента миналата седмица относно бюджета за 2010 г. Бюджетът включва допълнителните 20 млн. евро, които Парламентът искаше да бъдат отпуснати за Стратегията за Балтийско море, и това е задоволително.

Във връзка с това аз непременно ще напомня на Комисията, когато тя бъде представявана тук, че ни е необходимо правно основание за Стратегията на ЕС за региона на Балтийско море, за да можем действително да я осъществим, а фондовете, които сега са отделени за нея, да бъдат реално използвани. Както вече споменах, според докладите, които получихме през последните няколко седмици, необходимо е спешно да се действа. Трябва да се случат много неща, и то бързо. Затова се надявам, че всички ние много скоро ще запретнем ръкави и ще започнем наистина да правим нещо. Необходимо е да действаме – и не само ние, а също Комисията, Съветът и засегнатите страни.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, в четвъртък бях в Тунис за процеса срещу Тауфик Бен Брик, поет и писател, подведен под отговорност в Тунис по неясни обвинения в престъпления, които се преследват по общия ред, но тези обвинения не могат да заблудят никого. След проведените на 25 октомври „избори“ в Тунис защитниците на правата на човека станаха обект на насилие и тормоз, проявени до степен, на каквато досега не бях ставала свидетел, колкото и да съм запозната с тази държава.

На 25 октомври президентът Бен Али без съмнение е осъзнал доколко хората в Тунис са се отдръпнали от своя лидер; събитията днес се развиват в условията на всеобщо безразличие от страна на посолствата и на Европейската комисия, която за съжаление няма нужната политическа виза, за да присъства на подобен процес.

Мисля, че днес трябва да сме много ясни. Виновни сме в неказване на помощ на нуждаещо се лице. Какво спира посолствата и Европейската комисия да проявят строгост към г-н Бен Али — в името на нашите обвързващи споразумения и взаимни ангажменти с Тунис — и да поискат информация за неговите действия, които са в абсолютно противоречие с тези ангажменти?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Търговската спогодба, сключена на 4 ноември между Европейския съюз и Израел и предназначена да либерализира търговията със селскостопански продукти, преработени селскостопански продукти, риба и рибни продукти, е неприемлива по много причини, които ние ще посочим тук.

На първо място, тя е неприемлива, защото е обвързана с неолиберални политики, които изострят сегашната икономическа и социална криза, по-специално в селското стопанство и рибарството, но този факт става

особено сериозен, когато тези политики биват насърчавани чрез спогодба с държава, която нарушава международните закони и основните права на палестинския народ; държава, която не спазва задълженията си, както е договорено в Пътната карта за мир, държи Газа под обсада, строи още селища, продължава да гради стената и експулсира палестинци от Йерусалим. Това е държава, която продължава да нарушава все повече правата на човека и международните хуманитарни закони.

Ние заклеймяваме и осъждаме сключването на тази спогодба, която включва и търговия с продукти от израелски селища на палестинска територия, като по този начин ясно показва безспорното и неприемливо съучастничество на Европейския съюз с Израел в лицето на сериозните нарушения, които току-що описах.

Искаме тук да изразим нашата пълна солидарност с палестинския народ и да се застъпим за тяхното право да изградят свободна, независима и суверенна държава.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, руският изгнаник Павел Строилов наскоро публикува разкрития относно сътрудничеството между британската лейбъристка партия и Съветския съюз по времето на Студената война.

Съветски архивни документи сочат, че през 80-те години на XX век Нийл Кинок като лидер на опозицията е влязъл във връзка с Михаил Горбачов посредством тайни пратеници, за да разбере как би реагирал Кремъл, ако лейбъристко правителство спре изпълнението на програмата за ядрени ракети „Трайдънт“. Ако докладът, представен на г-н Горбачов, е достоверен, това означава, че лорд Кинок се е свързал с един от най-големите врагове на Великобритания, за да търси одобрение за политиката на отбрана на своята партия и, ако бъде избран, и за британската политика на отбрана.

Ако този доклад е достоверен, то лорд Кинок е виновен в измяна. Сега достъпните документи трябва да се разследват на възможно най-високо равнище от британските органи и трябва да бъде дадена възможност на лорд Кинок да отговори на съветското доказателство.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Тъжен факт е, че политика, оправдаваща колективното лишаване на малцинствата от политически права, дори и днес все още може да бъде пречка пред следващата вълна на интеграционния процес. Бих искал да благодаря на председателя за това, което направи, за да бъде възобновено нормалното положение в Словакия. Законът за езика е просто една достойна за съжаление проява на тази политика. Случаят в Чехия беше друг пример. Чешкият държавен глава трябва да знае, дори без Договора от Лисабон, че указите Бенеш станаха възможни чрез утвърждаването на принципа за колективната вина и не стават незаконосъобразни с влизането в сила на Хартата на основните права; те всъщност все още са в конфликт с повече от шест европейски документа. Ние вярваме, че бъдещето на Договора от Лисабон и на ЕС ще бъде определяно не от възобновяване на колективното лишаване от политически права от времето на Втората световна война, а чрез зачитане на правата на малцинствата в съответствие с традиционната европейска практика за гарантиране на автономия в културния живот.

Anna Záborská (PPE). – (SK) На 20 ноември беше отбелязана 20-ата годишнина от приемането на Конвенцията за правата на детето от ООН.

Годишнината отбелязва и създаването на междупарламентарната група „Семейство и закрила на децата“. Предизвикателствата, пред които е изправен ЕС — демографски проблеми, баланс между професионалния и личния живот, полагане на грижи за лица, нуждаещи се от грижи, социално приобщаване, борба с бедността сред семействата и децата, и политика за солидарност между поколенията — изискват опита на семейни организации, предназначени да опазват интересите на децата.

Според Конвенцията за правата на детето, за пълното и хармонично развитие на личността на детето то трябва да расте в семейна среда, в атмосфера на щастие, любов и разбирателство. Междупарламентарната група „Семейство и закрила на децата“ функционира в Парламента като платформа за плуралистичните виждания на членове на ЕП от всички политически групи. Приканвам всички членове на Комисията да подкрепят тази група в своите политически партии. По този начин те ще дадат възможност на Парламента да продължи да изпълнява своята важна и полезна роля.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Положението на румънската общност в Италия дава основания за все по-голяма загриженост. Вече цяла Европа е запозната с начина, по който бяха правени опити да се набеди цяла общност заради действията на няколко нарушители. Румънците са изправени пред постоянно нарастващи проблеми в ежедневието, успоредно с растящи заплахи и страх.

Нека ви дам само няколко примера. Неотдавна в пресата беше съобщено за случай на явна дискриминация. Директорът на италианско дружество, предлагащо телефонни, кабелни и Интернет услуги, посъветвал

служителите си да не сключват договори с румънски граждани. В друг случай дете с румънско гражданство и от ромски етнически произход получило нараняване, но нито една от болниците в град Месина не искала да го приеме. То починало по пътя за Катания. Това са само някои от случаите. Румънците в Италия обаче са подложени на подобен тормоз ежедневно.

Считам, че до италианското правителство трябва да бъде изпратено ясно послание на европейско равнище, за да бъдат спрени тези прояви на дискриминация срещу румънските имигранти.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, щях да говоря за голямото значение на европейските структурни фондове за области като Уелс след 2013 г., но трябва да отговоря на коментарите, направени преди малко от г-н Batten по адрес на един изтъкнат британски политик и бивш член на Европейската комисия. Да се обвинява такъв човек в измяна според мен най-малкото не е в стила на Парламента и г-н Batten трябва да се засрами от себе си. Ще го помоля да оттегли тези свои забележки, а в случай че откаже, мисля, че Вие, г-н председател, следва да изискате от него да направи необходимото.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Скоро ще имаме възможността да изслушаме в Парламента кандидата за поста на Върховен представител за външната политика и политиката на сигурност.

Това ще бъде и своеобразен тест за нас, а също и показател за влиянието, което Европа може да постигне в мирния процес в Близкия изток, както и отговор на въпроса дали Европейският съюз въобще може да играе активна роля в решаването на тези проблеми. До днес не сме отбелязали особени успехи и моя колега, който говори преди малко, представи много подробно това.

Напоследък порочният кръг на насилието в Близкия изток отново продължава. Първо терористи от Хамас изстреляха ракети, после Израел отвърна непропорционално на удара и за пореден път е трудно да се разграничат цивилните и военните жертви.

Мисля, че дори и за миг не трябва да спираме да полагаме усилията, които са нужни за мирния процес в Близкия изток.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, военнослужещи от Обединеното Кралство и от много други европейски нации се бият и умират в Афганистан. Казва ни се, че това става, за да се осигури безопасността на страната ни, като се предотврати връщането на Ал Кайда, или за да се защитава демокрацията, или пък за борба с наркотиците, за подкрепа на Пакистан или за отстояване на правата на жените. Но аз вече не приемам като убедителни нито едно от тези обяснения. Няма ясна политическа стратегия и аз не знам какво именно трябва да бъде постигнато с цената на живота на нашите войници. Боя се, че нашето присъствие, вместо да ни осигурява сигурност, увеличава опасностите, тъй като дава възможност на ислямистките екстремисти да ни представят като чуждоземни нашественици, подкрепящи правителство от военачалници и наркобарони в гражданска война. Нашите действия подхранват разпространяването на радикални, антизападни ислямистки убеждения. Нуждаем се от дипломатическа стратегия; трябва да говорим с талибаните, трябва да насърчаваме помирение, да се стремим към разширяване на състава на сегашното правителство и да сме готови да изтеглим войниците си от афганистанска земя.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, както знаете, през октомври 2009 г. беше постигнато споразумение между белгийската държава и GDF Suez. То разширява и заздравява монопола на GDF Suez до 2025 г. Това изцяло противоречи на политиките за либерализация. Също така то представлява решение, което потвърждава монопола на ядрената енергия, а това ще направи планове за възобновяеми енергии и свързаните с тях работни места значително по-трудни за осъществяване.

Когато разбираме, че регулаторът, вместо да е независим, в края на краищата ще отстъпи наблюдението и определянето на цените на пазара на комисия, в която ще заседава GDF Suez, действително се удивяваме. Надявам се, че Комисията ще предприеме ответни действия и ще обърне внимание на тази ситуация, в която имаме едновременно съдия и подсъдим, наблюдател и наблюдаван.

Надявам се, че Комисията ще отговори, особено сега, в навечерието на срещата на върха в Копенхаген, където енергийните въпроси — особено отнасящите се до възобновяемите енергии — ще бъдат основополагащи. Вярвам, че Комисията ще се погрижи в Белгия да не се установи своеобразен *rex electrica*, чиято главна цел е да заздравя монопола, държан от Electrabel GDF Suez.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, утре десетки хиляди работници от публичния сектор в Ирландия предприемат национална стачка. На нископлатените държавни служители, медицински сестри, учители и служители в местните органи им дойде до гуша да са изкупителни жертви на кризата в ирландския и в световния капитализъм, и да са принудени да плащат за тази криза, за която не са виновни.

Призовавам Европейския парламент да даде своята гореща подкрепа на работниците, които утре отиват на стачка. Ирландското правителство няма демократичен мандат за своята свирепа програма на съкращения. Апелирам към работниците в Ирландия да разширят проявата, да свалят от власт сегашното недемократично правителство, да наложат общи избори и да оставят хората да решат.

Съветът на ЕС и Комисията също са виновни, изисквайки драстични съкращения в Ирландия. Тези институции имат още по-малък кредит на доверие тази седмица след поредната цинична сделка между ЕНП и социалдемократите за председателството, както и заради назначаването на длъжността Върховен представител на една дама, която никога не е била избирана на открито събрание, а получи новия си пост, след като беше издигната в камара с феодални изкопаеми като довереник на британската лейбъристка партия.

Очевидно работниците от цяла Европа трябва да се изправят и да се борят сами, вместо да разчитат на неолибералното мнозинство в тази зала.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, всеки седми европейски гражданин принадлежи към етническо малцинство. Въпреки този факт защитата на местните езикови (автохтонни) малцинства в Европа не се разглежда като приоритет. Докато Брюксел неуморно отнема какви ли не правомощия от държавите-членки, Комисията, твърдейки, че не иска да се намесва във вътрешните работи, обяви конфликтите между малцинства за проблем на засегнатите държави. Няма общ подход в Европа. Международните законови разпоредби се прилагат твърде различно в различните държави.

Франция, например, не признава никакви етнически малцинства, а в Словения решенията на AVNOJ все още са в нарушение на международните закони. В Австрия, от друга страна, словенското малцинство разполага с голям брой възможности за развитие. Според мен тези очевидни несъответствия отразяват нуждата от европейско законодателство за етническите групи. Ако Европа иска да запази етническото си разнообразие, което е развила през историята, от жизнено значение е да се проектира международно обвързващо европейско законодателство за етническите групи, което да обхваща автохтонните малцинства. Това ще е шанс за ЕС да докаже, че неговата ангажираност за запазване на националното многообразие в Европа не е само на думи.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, честванията, които се проведеха на 9 ноември тази година в Берлин по случай 20-ата годишнина от събарянето на Берлинската стена, отбелязаха обединението на Германия. Нещо повече, те също така показаха пътя, поет от Централна и Източна Европа към свобода и демокрация, както и към края на разделението не само на Германия, но и на цяла Европа.

Събарянето на Берлинската стена на разделението беше край на този път, но процесът на трансформации в Централна и Източна Европа започна със събитията по полското крайбрежие и образуването на „Солидарност“ под ръководството на Лех Валенса през август 1980 г. Нека си спомним също демонстрациите за свобода в Унгария през 1956 г. и Юнските протести в Познан, събитията през 1968 г. в Чехословакия и загиналите работници от корабостроителниците в Гданск през 1970 г.

Много хора се присъединиха към опозицията в различни държави и се бориха за свобода и чест. Някои от тях отдадоха живота си. Нека ги почете и уважим. Нека си спомним и политиците, които проявиха голяма находчивост и целенасоченост в изграждането на свободата, демокрацията и пазарната икономика.

Председател. – Колеги, прекъсвам едноминутните изказвания по въпроси с политическа значимост, за да направя съобщение.

15. Дневен ред

Председател. – Полетът на г-н David Martin има закъснение. Съответно бих искал да помоля Парламента да приеме неговия доклад относно промените в Правилника за дейността, който е от голямо значение за нас, да бъде разгледан последен тази вечер. Това е повече промяна в реда на работа, отколкото в съдържанието на нашата сесия. Би било много добре, ако постигнем съгласие по тази промяна, тъй като е редно докладчикът да присъства по време на разискването.

Тъй като това представлява формална промяна в дневния ред, аз съм задължен да поискам съгласието на Парламента и се надявам да го постигнем.

(Парламентът приема предложението)

16. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост (продължение)

Председател. – Сега продължаваме с едноминутните изказвания по въпроси с политическа значимост.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, в условия на изменение на климата и глобално затопляне поне едно е ясно: трябва да намалим емисиите на газове с парников ефект и да пестим енергия. ЕС се опитва да даде пример в тази насока, понякога с повече, понякога с по-малко успех. Понякога има явни опити „заедно с водата да изхвърлим и бебето“, както в случая с така наречената Директива за екологично проектиране.

В моя избирателен район има едно много успешно дружество, Austria Email AG, което произвежда електрически бойлери. Те са особено практични и полезни в Австрия, тъй като по-голямата част от нашата електроенергия идва от хидроелектрически мощности и следователно е във висока степен екологосъобразна.

Сега се оказва, че Директивата за екологично проектиране ще забрани тези бойлери в бъдеще и ще накара хората да използват вместо тях газови нагреватели или печки, което от моя гледна точка е безсмислено, тъй като те са много по-малко екологосъобразни от тези бойлери. Освен това 400 работни места в Австрия понастоящем са застрашени.

Не това се опитваме да постигнем. Това е отрицателно развитие. Ако искаме да опазваме околната среда, трябва да предприемаме мерки, които са основателни, полезни и най-вече подходящи. Въпреки това не трябва да рискуваме работни места заради продукт, който не изглежда целесъобразен.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Г-н председател, за нас „Euronews“ е забележителен прозорец към света и е канал, който аз много харесвам, но често се удивявам от съдържанието на рекламите, които той излъчва.

Когато включих телевизора тази сутрин, видях реклама на Македония. И какво прочетох? „Данъчен рай за бизнеса, средна заплата от 370 евро, 10% данък върху доходите“, и т.н.

Ако това е начинът, по който Македония смята да представя кандидатурата си за приемане в Европейския съюз, и ако питам хората в моя избирателен район: „Искате ли Македония да се присъедини към ЕС?“ — уверявам ви, че така няма да се получи нищо. Във време, когато обсъждаме изнасянията на производства в рамките на Европа и борбата срещу социалния дъмпинг, може ли да си позволим такива реклами да са прозорец към социална Европа? Не смятам така.

Изненадах се също от една реклама на Иран; по време, когато там публично пребиваха осъдени с камъни, ние позволявахме да бъдат излъчвани реклами за тази ангелска страна.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-н председател, научихме за наводненията в Ирландия през почивните дни и за значителните поражения, нанесени на много домове, предприятия, ферми, пътища и водоснабдителни съоръжения. Цената на възстановяването, макар и да е още рано да се прецени, може да е около 500 млн. евро. Същевременно изпълнението на подходящи мерки срещу подобен тип наводнения, за да не се повтарят повече, би могло да струва милиарди.

Изглежда, че фонд „Солидарност“ на ЕС може да е прекалено ограничителен, за да се справим с тази ситуация. Въпреки това аз се надявам, че подобно искане може да бъде разгледано, но ако това не е така, предлагам да бъде разгледано благоприятно едно регионално искане за помощ, тъй като и северната, и западната, и южната част на страната са засегнати. Много хора в моя европейски избирателен район, който включва графствата Голуей, Мейо, Клеър, Лийтрим и Роскомън, както и в южна Ирландия, бяха засегнати от ужасното наводнение. Призовавам Комисията да ни окаже съдействие по прагматичен и неотложен начин.

(GA) Г-н председател, искам да изкажа благодарност за това, че ми дадохте възможността да повдигна този важен въпрос за наводненията в моята страна.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Равносметката след неотдавнашната трагедия, причинена от урагана Ида, преминал през Салвадор между 6 и 8 ноември, сочи около 200 души загинали и поне 18 изчезнали, 15 000 бездомни, 80 разрушени училища, унищожени селскостопански култури и основни инфраструктури, като улици, електрически мрежи, водоснабдяване, комуникации и здравни учреждения.

Като се има предвид, че Салвадор е една от най-силно засегнатите от икономически и социални трудности държави в Централна Америка, наложително е Европейският съюз да предложи мащабна подкрепа за борба със социалния хаос, причинен от това природно бедствие. Правителството на Салвадор смята, вземайки предвид уязвимостта на страната от такива природни катастрофи, че за възстановяване на разрушеното и за

прилагане на план за възстановяване и намаляване на рисковете ще са нужни повече от 1 млрд. евро. По тази причина то търси отпускането на извънредни фондове и пренасочването на налични фондове от Европейския съюз.

Това е нашият призив, г-н председател. Искаме той да бъде предаден на Европейската комисия и на Съвета.

James Nicholson (ECR). – (EN) Г-н председател, сериозни проблеми относно „правото на собственост“ продължават да причиняват стрес, финансови загуби и общи неприятности на много европейски граждани, които са инвестирали в недвижим имот в държави като Испания, България и Турция. Това се случва въпреки общите усилия на много членове на ЕП, работещи от името на техните избиратели, и въпреки продължителни проучвания на този проблем от Парламента, които, както знаем, достигнаха връхната си точка през март 2009 г. в намерения добър прием доклад Auke.

Получих оплаквания от много избиратели относно проблеми, възникващи във връзка със сделки със собственост във всички тези държави. Безброй хора са се озовали в ситуации, в които тяхната собственост е конфискувана без компенсация вследствие на сложни закони за зони на регулация и политики за урбанизация.

Аз съм дълбоко загрижен, че ЕС не е предприел по-решителни действия по този проблем въпреки преобладаващия консенсус, че така се нарушават основни права на гражданите на Европейския съюз. Законността и моралността на тези практики в най-добрия случай е под въпрос, а в най-лошия разкрива корумпиран подход към урбанизационното развитие.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-н председател, позволете ми да споделя загрижеността на моите колеги относно несъответствието между доклада за напредъка на Турция във връзка с приемането ѝ в Европейския съюз и статия, публикувана наскоро в „Уолстрийт Джърнъл Юрп“, в която се посочва, че вицепрезидентът на Турция, в рамките на неотдавнашното си посещение в Иран, е потвърдил и одобрил вижданията на Иран, че ядрената програма на тази страна, по неговите думи, има само мирни и филантропски цели. Това несъответствие е много ясно и от факта, че цялостното поведение на Турция, като това от 8—9 ноември във връзка с посещението на президента на Судан в Истанбул, създава сериозен проблем. Като имаме предвид всичко това, бих бил благодарен, ако членовете на ЕП го вземат под внимание.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, Европейският съюз би искал да гледа на себе си като на демократичен съюз от 27 демократични държави, но трябва да видим каква е реалността. В Белгия само преди няколко години държавата предприе мерки, за да забрани една от големите политически партии. В Германия по същото време имаше неуспешни опити да се забрани партия на основание на инкриминиращи изказвания, направени от държавни служители. В Унгария опозиционни партии са атакувани физически от държавата, техните членове са арестувани и измъчвани. В Обединеното Кралство агресивна милиция, спонсорирана от партията на власт и от лидера на опозицията, извършва насилствени и, в някои случаи, въоръжени атаки срещу опонентите.

В почти всички държави от ЕС има ограничения на мирната свобода на словото. Наистина, Европейският съюз е на челни позиции, когато се опитва да законодателства срещу някои умонастроения — „фобии“, както ги наричат.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, предвид подновяването на преговорите относно споразумението за реадмисия на незаконни имигранти между Европейския съюз и Турция бих искал да кажа, че Турция трябва да поеме ангажимент, че ще сътрудничи за изкореняването на нелегалната имиграция. Ще напомня на Парламента, че досега 76,5% от задържанятия на нелегални имигранти на границите на Европейския съюз са били извършени на границите на Гърция. Много добре знам, че когато са съдействали трети държави — за пример могат да послужат Италия, Либия, Испания и Мавритания — е имало осезаеми резултати. Затова трябва да отбележим напредък със споразуменията за реадмисия; Турция трябва да сътрудничи с Frontex, с гръцките органи и с органите на Европейския съюз.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, единствената международна мисия за наблюдение на изпълнението на споразуменията от август и септември м.г. между Русия и Грузия е тази на ЕС. Г-жа Аштън сега трябва да изясни напълно на руската страна, че тя без забавяне трябва да гарантира достъпа на мисията на ЕС до сепаратистките територии на Грузия.

Днес френският хеликоптероносач от тип „Мистрал“ пристигна в Санкт Петербург. Да се продаде този модерен боен кораб на Русия е все едно да се награди Кремъл за навлизането му в Грузия миналата година. По думите на командира на руската флота с този кораб руската армия би могла да изпълни мисията си през август 2008 г.

за 40 минути, вместо за 26 часа. В такъв случай президентът Саркози нямаше да има шанса да възпре г-н Путин да окупира грузинската столица.

Снабдяването на руската флота с най-новата технология на НАТО означава да се поеме отговорност за насърчаването на кремълските „ястреби“ да изпълнят плановете си от септември миналата година.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, докато ние заседаваме тук, в Страсбург, половината население на град Корк в моя избирателен район Мюнстер е без вода в домовете си – и това се случва в 2009 година!

Университетският колеж Корк трябваше да затвори за цяла седмица, като много от студентите в моята Алма Матер практически са останали без подслон. Собственици на магазини, домакинства и земеделски стопани са изправени пред загуби от стотици милиони евро след най-пагубното наводнение, запомнено досега в Корк, Типърари, Лимерик и Голуей.

След опустошителните наводнения в централна Европа през 2002 г. ЕС създаде фонд „Солидарност“, за да помага на държави-членки, пострадали вследствие на природни бедствия като това наводнение. Нашите колеги от североизточна Румъния са най-скорошните получатели на такава помощ. Правилата са, че при определени обстоятелства, когато има извънредни регионални бедствия, тази помощ може да бъде използвана.

Сега призовавам г-н председателя Барозу и г-н Самецки, член на Комисията, да разгледат благоприятно всяко искане за помощ от този фонд, получено от Ирландия. Призовавам правителството на Ирландия да се свърже спешно с Комисията, за да подаде такова искане. От жизнена важност е ЕС и Парламентът да протегнат ръка на различните общности в Ирландия, които са претърпели ужасяващи щети.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) В северната част на Унгария няколко десетки хиляди души прекосяват границата откъм Словакия, за да отидат на работа, а няколко хиляди души са се преместили и сега живеят в северната част на Унгария, в Rajka и в други села. Благодарение на отличната инфраструктура и на Шенгенското споразумение те работят в Словакия и живеят в Унгария. Това е прекрасен пример за предимствата на Европейския съюз.

Според проучвания словациите, живеещи в Унгария, се чувстват удобно в новата си среда, а местните органи сега обмислят осигуряването на словашкоезични училища и болници, защото двуезицието е важна ценност в Унгария, макар и да не става въпрос за унгарски граждани.

Напълно обратен процес протича в Словакия, където унгарската етническа общност живее от хиляда години, но бива жестоко дискриминирана по отношение на езикови права, като унгарският е превръщан във второразреден и подчинен на официалния език. Това е срам за целия Европейски съюз!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да насоча вниманието на Парламента към правилата за прехвърляне на предприятия, съдържащи се в Директива 2001/23/ЕО.

Говоря за това, защото италианското дружество Eutelia S.p.A., чиято дейност е в областта на телекомуникациите и информационните технологии, има за свои клиенти някои много важни предприятия, но и не само предприятия: например, то предлага услуги също на Италианската банка, на италианската Камара на депутатите и на италианския Сенат. Освен това участва в Шенгенския проект и борава с изключително поверителна информация.

През май 2009 г. Eutelia се освободи от своя ИТ клон, като го прехвърли на филиала си Agile, който разполага с фонд за заплати от едва 96 000 евро, с който трябва да плаща на своите 2 000 служители. Впоследствие, през октомври 2009 г., 1 192 души получиха известия за съкращение. Тези хора все още работят, независимо че са получили известия за съкращение, Освен това най-нелепото е, че това правило, за което преди малко споменах, налага специфични изисквания за предприемачество на лицата, които получават части от предприятията...

(Председателят отнема думата на оратора)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз категорично отхвърлям мерките, предприети от Федерална Република Германия, за депортиране на роми и други малцинства в Косово. В скоро време годишно ще бъдат депортирани около 2 500 души. Тези мерки засягат 10 000 роми, но също египтяни и ашкали.

Много от тези хора са живели в Германия повече от десетилетие и са намерили там убежище от преследване, преследване и насилие. Започват депортирания и от Австрия, Белгия, Унгария и Франция. Аз съм против тези мерки, защото положението на малцинствата в Косово, особено на ромите, е непоносимо. Равнището на

безработица в тази група е близо 100%, а и в Косово тези хора няма как да получат прилични жилища. Остава им да избират между лагера или замърсената с олово Митровица. Накрая, искам също да се обърна с призив към Германия, която носи историческа отговорност за жертвите на Втората световна война, включително роми и синти, които са били преследвани и систематично избивани. Някаква отговорност трябва да бъде поета и в този случай...

(Председателят отнема думата на оратора)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Бих искал само да предупредя за опасността от заболяване, застрашаващо иглолистните дървета в Европейския съюз, а именно, от нематод по боровата дървесина, който произлиза от Америка. Той беше открит в региона Sétubal в Португалия и вече се е разпространил и в други области от Португалия и Испания. Единственият ефективен начин за борба със заболяването е да се отрежат или изгорят дърветата.

Струва си да се отбележи, че горите заемат повече от 38% от територията на Португалия и собствениците на горски земи наброяват 400 000. Те осигуряват 14% от БВП, формиран от промишлеността, 9% от заетостта в промишлеността и 12% от износа. В крайна сметка горите на Европейския съюз са в опасност, следователно такава намеса е нужна, за да бъде разработен план за неотложни действия за предотвратяване на разпространението на това заболяване, което засега е ограничено на Иберийския полуостров, из целия Европейски съюз.

Планът за неотложни действия следва да бъде подкрепен и с достатъчно големи фондове, за да може да се справи с този проблем, който вреди на много предприятия, като ги принуждава да затварят, и засяга много работници, като им отнема прехраната. Трябва да се предприемат някакви действия и отговорността за това е на целия Европейски съюз.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Преди всичко бих искала да възразя категорично срещу казаното от моя колега от Австрия по отношение на защитата на малцинствата в Словения. Словения *действително* има високи стандарти за защита на малцинствата и можем само да пожелаем словенските малцинства, живеещи в съседните страни, да имат подобни права.

Бих искала сега да привлеча вниманието ви към друг въпрос. В нашата ера на информационни технологии информацията се разпространява сред хората много бързо. Колкото по-тревожна е една новина, толкова по-бързо се разпространява тя, респективно точността на информацията остава на заден план. В това отношение особен интерес представляват новините, които имат въздействие върху човешкото здраве и хранене.

През последните няколко седмици в Словения чрез електронната поща бяха разпространени съвършено неверни новини във връзка с Codex Alimentarius. Това, което ние, членовете на Европейския парламент, можем да направим в такива ситуации, е да се обърнем към Европейската комисия и после да чакаме няколко седмици за експертен отговор. Но трябва да можем да вземаме незабавни мерки, защото щетите се нанасят изключително бързо.

Поради тази причина предлагам Европейската комисия да обмисли създаването на онлайн информационен портал, чрез който всеки гражданин, който иска да се свърже направо с Комисията, да може да получи отговор в срок не повече от три дни.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Влизането в сила на Договора от Лисабон и приемането на Стокхолмската програма определено ще имат благотворен ефект върху жителите на Европа в новата област на свобода, сигурност и правосъдие.

Доколкото са засегнати нелегалната миграция и трансграничната престъпност, прогнозите за следващите години показват, че напливът от имигранти ще нарасне, включително и по източните граници на Европейския съюз. По-специално имам предвид Република Молдова. В зората на политическите промени, които се осъществиха там, тази държава ясно изрази желанието си да се интегрира в Европейския съюз, но в момента е в уязвима икономическа позиция. Освен това разполага с ограничени възможности да се бори с миграцията и престъпността по границите си. С цел укрепване на външните си граници и създаване на зона на сигурност Европейският съюз трябва да предостави на Република Молдова значителна икономическа помощ, за да бъде увеличена способността ѝ да предприема действия.

Европейският съюз трябва незабавно да предложи споразумение за асоцииране, като определи ясен график за бъдещото присъединяване на тази държава към ЕС. Това ще улесни значително интеграцията, а успехът на това сътрудничество ще може да послужи като модел за други съседни на ЕС държави.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, благодаря ви, че ми давате възможност да кажа няколко думи за необичайно голямото наводнение в Ирландия през уикенда.

Мои колеги вече говориха за безпрецедентното наводнение в Ирландия през уикенда. Самият аз посетих някои от засегнатите места в моя избирателен район: градове като Клонмел, Киларни, Бандън и, разбира се, Корк, който ще е без вода още поне една седмица. Университетският колеж Корк също затвори врати вследствие на невиджаното наводнение — може би като резултат от изменението на климата, за което толкова често става дума тук, в Парламента.

Необходимо е да бъдат направени две неща. Първо, ирландското правителство трябва да се погрижи местните органи да приложат Директивата за наводненията на ЕС. Това е от първостепенно значение и трябва да бъде направено. Второ, правителството на Ирландия следва да се обърне към Европейския съюз за отпускане на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, за да може да бъде оказана неотложна помощ на най-нуждаещите се хора, както беше правено преди за държави като Германия, Франция, Чехия и Австрия.

Zoran Thaler (S&D). – (EN) Г-н председател, двама младежи от Азербайджан – активисти и блогъри, Емин Абдулаев и Аднан Хаджизаде, бяха осъдени съответно на две и половина и на две години затвор след несправедлив съдебен процес. Обвиненията срещу тях бяха скалпени и те бяха хвърлени в затвора само защото упражняваха своите права на свобода на словото и свобода на сдруженията.

Азербайджанските власти трябва да освободят незабавно и безусловно осъдените заради социален протест Аднан Хаджизаде и Емин Абдулаев. Съветът, Комисията и държавите-членки на Европейския съюз трябва да повдигнат въпроса за демокрацията и правата на човека пред правителството на Азербайджан. Трябва да бъде напоменено, че демократизацията е една от целите на Източното партньорство, а Азербайджан е част от тази инициатива. Азербайджан трябва да спазва задълженията си като член на Съвета на Европа и партньор на Европейския съюз.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, империалистическата политика за подкрепа на Израел от САЩ и НАТО и подобряването като цяло на взаимоотношенията и проблемите в рамките на Споразумението за асоцииране ЕС-Израел засилват агресията и непреклонността на Израел спрямо палестинския народ. Според статистиките тази година е най-кръвата за палестинския народ. Общо 1 443 палестинци бяха убити само по време на военната операция „Разтопено олово“ на израелската армия, 9 600 палестинци са задържани противозаконно в израелски затвори без съдебни процеси, стената на срама е дълга 450 километра, като се планира да бъде удължена до 750 километра, а в Западния бряг и в Източен Йерусалим са разрушавани къщи и инфраструктури. Ние изразяваме нашата солидарност с палестинския народ и призоваваме за незабавно, справедливо и осъществимо решение за него: създаване на независима палестинска държава в границите от 1967 г. със столица в Източен Йерусалим, която ще има суверенна власт над територията и границите си и ще се погрижи за завръщането на бежанци и връщането на всички арабски територии, окупирани от Израел от 1967 г. насам.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Бих искала да насоча вниманието ви към въпроса, повдигнат от г-жа Cornelia Ernst. Става дума за подновяването на преговорите и подписването на споразумения за реадмисия, за процеса на презаселване на лицата, които са били преместени или принудени да бягат през войната в Югославия. Този процес е бил започнат както доброволно, така и под принуда, като засяга предимно малцинствата в Косово, най-вече ромите, които са в много трудно положение в резултат на процеса.

Мисля, че е изключително важно да вземем предвид препоръките на международни организации, когато става въпрос за изпълнение на тези споразумения за реадмисия. Знаем, че Косово не разполага с никаква социална и икономическа инфраструктура, за да може да се грижи за тези хора. Положението там е наистина плачевно. Считам, че Европейският парламент трябва да предприеме нещо във връзка с този въпрос.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, миналия четвъртък до обществеността достигнаха новини за немислимите, чудовишни убийства в Перу. Според съобщения на информационните агенции в продължение на години банда е обезглавявала жертвите си и е отделяла телесните им мазнини, които впоследствие е продавала за 10 000 евро на литър на европейски козметични компании. Достоверни ли са тези съобщения?

Във всеки случай това са невъобразимо отвратителни убийства. След като сме получили тези ужасяващи сведения, сега наше задължение е да проверим тяхната достоверност. Факт е, че ние, европейците, трябва да стигнем до дъното на тази история, за да можем да изключим възможността, както се твърди в съобщенията, европейски фармацевтични или козметични компании по някакъв начин да са замесени в тези страшни убийства.

Председател. – С това едноминутните изказвания приключват.

Имаше значително повече изказвания от обикновено, повече от 40, заради времето, с което разполагахме. Когато е възможно, ще даваме повече възможности за изказване, отколкото са предвидени в Правилника за дейността, който разрешава до 30 изказвания.

17. Електронни съобщителни мрежи и услуги (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на г-жа Trautmann – от името на делегацията на Европейския парламент в Помирителния комитет, относно съвместен проект, одобрен от Помирителния комитет, на директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги [03677/2009 - C7-0273/2009 - 2007/0247(COD)] (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, докладчик. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, отново сме тук – този път за последен път, за да обсъждаме пакета за телекомуникациите, и по-конкретно моя доклад относно директивите за „рамката“, „достъпа“ и „разрешението“, който представлява последният крайъгълен камък.

Това е възможност за мен да благодаря на моите колеги, особено на съдокладчиците Pilar del Castillo и Malcolm Harbour, на председателя на Помирителния комитет г-н Vidal-Quadras, на председателя на комисията по промишленост, изследвания и енергетика Herbert Reul и на всички служби на Европейския парламент, които участваха. Искам да благодаря и на члена на Комисията за нейното участие и подкрепа през цялото време, а също и на нейните служби. Накрая, приветствам и усилията на шведското председателство за постигането на удовлетворително решение. Нека отделим един момент, за да си спомним Ulrika Barklund Larsson.

Утрешното гласуване ще даде много положителен сигнал на онези, които очакват по-динамична европейска промишлена политика. Тъй като споразумението от второто четене относно 99% от проекта беше запазено, аз просто ще обобща аспектите, които направихме свой приоритет. По-конкретно, искахме да съхраним ефективната и трайна конкуренция, но също така да направим тази конкуренция полезна за икономическото и социално развитие чрез пълно покритие на територията на Европа, що се отнася до достъп, високоскоростен интернет за всички граждани и за всички региони – включително по-добро управление на радиочестотния спектър – и пълни права за потребителите.

Това включва създаване на последователна, оперативна рамка за онези, които ще използват въпросните директиви, а именно регулатори, Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и Комисията; гарантиране на правна сигурност; насърчаване на инвестициите, необходими за възобновяване на нашата икономика и за това, пазарът да стане по-динамичен за операторите, техните клиенти и служители; и накрая – развиване на голям брой висококачествени услуги – достъпни за мнозинството и на справедливи цени.

Важно е да се придържаме към условията на споразумението и, за съжаление, последните изказвания, направени от някои държави-членки, пораждаат известни съмнения относно ангажираността им по този въпрос. Ще подкрепя тълкуването на Комисията на резултата от преговорите ни относно член 19. Като въпрос, представляващ интерес, редакцията на текста, избрана за този член, е тясно свързана с разискването относно механизмите на член 7 и член 7, буква а). Би било разочаровашо, ако Съветът чрез необвързващи декларации отпрати посланието, че по някакъв начин иска да си вземе своето, като отрича справедлив баланс на правомощията между държавите-членки, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и Комисията, както се оказа при окончателния компромис.

Накрая, разбира се, важната точка, която ни доведе до помирение: изменение 138. Искам само да кажа, че полученият резултат беше максимумът, който Парламентът успя да получи с правното основание, което имаме: хармонизация на вътрешния пазар. Така че този резултат не трябва да се подценява – той предлага на всички потребители на електронни връзки солидна защита на правото им на личен живот, на презумпцията за невинност и на процедурата за право на опровержение, без значение пред какъв метод на действие са изправени и преди да бъдат приети каквито и да е санкции.

Също така се радвам на желанието на Комисията да направи оценка на положението при неутралността на интернет в Европа и да осигури подходящите инструменти на Европейския парламент и на Съвета до края на годината въз основа на резултатите от тези наблюдения.

В заключение, моля всички да помислят за транспонирането на пакета. Вече знам, че Парламентът, за който този пакет означава много, ще се увери, че транспонирането ще бъде осъществено със зачитане на предишните споразумения. Г-н председател, сега ще слушам внимателно изказванията на моите колеги, преди отново да взема думата в края на разискването.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Вивиан Рединг, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, днес е кулминацията на това, което в продължение на много време и много често представляваше интензивен, законодателен процес, а усилията, положени от всички страни в преговорите, показваха резултати, за които си струваше да се чака. Искам да благодаря на докладчиците, на председателите на комисиите, на председателя и на членовете на Помирителния комитет и на всички отделни членове на Парламента, които допринесоха със своята ангажираност и експертни познания.

С приемането на пакета от реформи в сегашния му вид Европейският съюз ще има регулаторна рамка, която може да отговори на предизвикателствата на бързо развиващата се цифрова икономика чрез справедливи цени, на които всички да могат да получат телефонни и интернет връзки, като същевременно подготвя почвата за инвестиции във високоскоростни мрежи, предоставяйки висококачествени, новаторски услуги.

Тези правила, тези реформи ще направят Европейския съюз световен лидер в регулирането на електронните съобщения, не просто като подобряват механизма за преминаване към конкурентен единен пазар, но също и чрез поставяне на правата на гражданите в центъра на регулаторната политика.

Компромисът, постигнат чрез процедурата по съгласуване, изправя за пръв път в законодателството на Европейския съюз основните права на потребителите на интернет срещу мерки, които биха могли да ограничат техния достъп до интернет. Това е много важна предпоставка за свободата в интернет. Тя прави ясен факта, че интернет, който заема все по-централно място в нашето ежедневие, трябва да се подчинява на същите гаранции за нашите основни права, както и други сфери на дейност. Предварителни, справедливи процедури, с презумпцията за невинност и правото на неприкосновеност на личния живот, последвани от правото на ефективен и своевременен съдебен контрол: такива са правилата, които бяха заложили в новия пакет от реформи.

В същото време, пакетът от реформи съхранява визията за открит и взаимен интернет като цел на регулаторната политика. Подходът на Европейския съюз е много прагматичен. Между другото той вече беше приветстван на други континенти като важен носител на нови тенденции.

Защитата на потребителите от загуба на лични данни и от спам също така беше засилена конкретно чрез изискването към операторите да уведомяват потребителите в случай на нарушения по отношение на личните данни и чрез укрепването на принципа на съгласието на потребителя, когато става дума за използване на „бисквитки“. Сред другите големи ползи за потребителите е правото да променят своя стационарен или мобилен оператор в един работен ден, запазвайки стария си телефонен номер.

Благодарение на Парламента новите разпоредби за радиочестотния спектър ще доведат до по-ниски цени и ще насърчат въвеждането на нови услуги, като по този начин спомагат за преодоляване на цифровото разделение. Парламентът ще има ключова роля при определянето на стратегическите насоки на политиката за радиочестотния спектър на европейско равнище чрез новата многогодишна законодателна програма за политика в областта на радиочестотния спектър. Реформите също ще позволят инвестиции от страна на операторите в мрежи от следващо поколение. Те ще засилят стимулите за ефективно инвестиране в нова инфраструктура, като се отчитат инвестиционните рискове и същевременно се гарантира, че конкуренцията не се задушават.

На институционално ниво Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, известен като ОЕРЕС, дава възможност на 27-те национални регулатори да допринесат за функционирането на единния пазар по по-прозрачен и ефективен начин. По-засиленото наблюдение от страна на Комисията на мерките с подкрепата на ОЕРЕС ще консолидира единния пазар чрез подобряване на последователността и качеството на изпълнение на рамката в цяла Европа и ще гарантира, че операторите са равнопоставени.

Нека не забравяме постигнатото важно споразумение по отношение на член 19 от рамковата директива, което дава на Комисията по-големи правомощия за хармонизация по общите регулаторни подходи, включително по отношение на мерките. Това дава на Комисията централната роля в сътрудничество с ОЕРЕС да гарантира, че регламентът за телекомуникациите ще се прилага последователно в рамките на единния пазар в интерес на гражданите и стопанските субекти.

Вече ви представих изявленията си по време на пленарната сесия през месец май, като казах, че Комисията ще развива реформите чрез широки консултации през следващата година относно обхвата на бъдещата универсална услуга и чрез по-широко прилагане на принципите, свързани с уведомяването за нарушения по отношение на данните. Днес отново потвърждавам тези ангажменти – разбира се, адаптирани с изминалото от тогава време.

Комисията също така ще даде своя принос, за да гарантира, че новите инструменти ще бъдат използвани за добри цели, когато бъдат необходими. Посочила съм, че Комисията ще следи въздействието, което пазарът и технологичното развитие оказват върху свободата в интернет, и ще докладва пред Европейския парламент и пред Съвета преди края на 2010 г. дали са необходими допълнителни насоки. Комисията също така ще използва правомощията си по силата на съществуващия закон за конкуренцията, за да отговори на всякакви антиконкурентни практики, които биха могли да се появят.

Считам, че доверието и правната сигурност, предвидени от тези реформи, ще бъдат от критична важност, за да се подпомогне отрасълът на електронните комуникации да допринесе за икономическото възстановяване на Европа. Затова поздравявам Парламента за подкрепата по отношение на пакета и призовавам членовете на ЕП да гласуват в полза на приемането му.

(Ръкопляскания)

Pilar del Castillo Vera, *от името на групата PPE*. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала на първо място да изразя своята благодарност на колегите от Европейския парламент, а в този случай основно на докладчика, г-жа Trautmann, защото тя наистина свърши изключителна работа. Трябва да сте били свидетели, за да знаете колко беше постигнато през този последен етап, който доведе до успех на процедурата по съгласуване.

Бих казала, че в момента се намираме в отлична позиция да започнем да работим по едно бъдеще, което в известен смисъл е революционно или би трябвало да е революционно.

Най-накрая имаме – или скоро ще имаме – регулаторна рамка, която изгражда някои много добри основи за поставянето на развитието на интернет, на информационното общество и на цифровата икономика най-напред в нашите цели. Тази рамка осигурява добра защита за потребителите, насърчава техните права и също така предоставя сигурност на инвеститорите.

Мисля обаче, че сега е много важно за нас да гледаме решително към бъдещето. Трябва да гледаме решително отвъд 2010 г., така че да можем да посветим всичките си усилия на създаването на програма в областта на цифровите технологии след 2010 г. Основните цели на тази програма в областта на цифровите технологии трябва да включват: възможност за всички, като потребители и като граждани, да разполагат с всички ресурси, необходими за достъп и участие чрез интернет и, разбира се – развитие на вътрешен пазар на цифрови технологии, който да е отворен и конкурентен.

Това е абсолютно задължителна цел, ако искаме да поставим европейската икономика там, където трябва да бъде в днешния глобален свят.

Corinne Lepage, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, зарадвах се, г-жо член на Комисията, когато Ви чух да казвате, че свободата на достъп до интернет трябва да се гарантира по същия начин, както други основни права.

Точно това е проблемът, за който ние, членовете на Европейския парламент, се борихме: да се получи същото равнище на гарантиране, а именно предварителна процедура пред безпристрастен съдия.

Не успяхме да направим много за това, но благодарение на работата на нашия докладчик, изглежда сме получили възможно най-доброто решение. То не е свършено. Не е свършено, защото ще проправи пътя за спорове, които бихме предпочели да избегнем; а ако бяхме казали нещата толкова ясно, колкото аз току-що ги казах, нямаше да има никакви спорове. За съжаление не постигнахме компромис по този въпрос.

Това означава, че ще трябва да се върнем към темите за свободата на достъпа до интернет, неутралността на интернет и начина, по който в едно отворено общество, като нашето днес, трябва да има определено ниво на свободен достъп до знания и информация. Всичко това е част от един и същи въпрос. Направихме първата стъпка; имаме основния, жизненоважен първи текст и това е причината, поради която аз лично ще гласувам за него, дори и ако другите се колебаят.

Въпреки това ще трябва да отидем още по-далеч в защитата на свободата на достъп до отворената наука, отворените изследвания и до цялото интелектуално творчество, разбира се, имайки предвид, че правата на собственост в областта на литературата, изкуството и изследванията следва също да бъдат защитени. През следващите години обаче ние почти сигурно ще трябва да направим нови компромиси.

Philippe Lamberts, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, щастливи сме, че действията, предприети от Европейския парламент, позволиха на потребителите на интернет да се радват на гарантирана, а сега вече и изрична, защита. Вярно е, че ако Парламентът не беше гласувал два пъти за прословутото изменение 138, ние нямаше да сме там, където сме днес. Ясно е, че съдържанието на компромисния текст днес се получи благодарение на това.

Въпреки това, както каза г-жа Lepage, компромисът, който постигнахме, със сигурност не е алфата и омегата, когато става дума за защитата на правата на потребителите на интернет.

Мисля, че направихме всичко възможно в рамките на конституционния ред, по който работи Европейският парламент днес. Затова компромисът проправя пътя за приемането на този пакет за телекомуникациите, който за нас представлява реален напредък по отношение на системата, която наследихме от времето на телекомуникационни монополи – една епоха, която, за щастие, е в миналото.

Утрешното гласуване обаче е само началото. Както тук, така и в националните парламенти ще наблюдаваме изключително зорко начина, по който компромисът, който ще бъде приет утре, ще се транспонира в националното законодателство, защото знаем, че някои от държавите-членки на Европейския съюз са, да кажем, с малко по-твърда ръка, когато става дума за публични свободи – особено когато се отнася до интернет, а аз не съм сигурен, че те ще избегнат опасността от отклоняване от правилото, което ще приемем утре.

На последно място, време е Европейският съюз да има истинска харта за правата на потребителите на интернет, която да дефинира правата на достъп, разбира се, правата на лична неприкосновеност, свободата на изразяване и неутралността на интернет. За нас една обикновена декларация за неутралността на интернет не е достатъчна.

Вярно е също така, че трябва да обърнем специално внимание на правата на авторите и творците, така че разпространението на работата им в интернет да бъде поощрение за тях. Въпреки всичко, това не трябва води до лишаване от този забележителен инструмент в полза на частни интереси.

Malcolm Harbour, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, като един от тримата докладчици, които работиха в много тясно сътрудничество по целия пакет – а това очевидно е пакет, искам да кажа колко топло приветствам това компромисно споразумение, както и да прибавя почитанията си към Catherine Trautmann, която водеше преговорите с голямо умение. Широкомасштабният характер на окончателния текст и гаранциите, които предоставя за правата на потребителите, говорят за нейните изключителни умения в преговорите.

Приветствам факта, че всички политически групи, участвали в съгласуването, подкрепиха текста и че най-накрая можем да отприщем ползите от целия този пакет с нашия вот утре, защото вече изминаха няколко месеца, откакто работим по него. Съветът вече беше приел на 26 октомври моя собствен доклад относно универсалната услуга и правата на потребителите, някои точки от който г-жа Рединг подчерта. Аз няма да ги повтарям, а ще се задоволя да кажа, че това е значителен напредък за потребителите.

Искам да направя една-две забележки относно някои елементи на собствения си доклад, и по-специално да отбележа преговорите ни със Съвета – г-н председател, за съжаление Вие нямате възможност да говорите, но се включихте активно в тях – които осъществиха значителни постижения в областта на нарушенията по отношение на данните и по-специално относно въпросите, свързани с използването на „бисквитки“ и правата, които имат потребителите да отказват устройства, които могат да събират информация на техните компютри.

Г-жо член на Комисията, силно приветстваме изявлението, което вече направихте за нарушенията по отношение на данните, но трябва да кажа, че останах доста изненадан, когато получих изявление от 13 държави-членки – според мен то до голяма степен съдържаше нови тълкувания на споразумението, което те вече бяха подписали на 26 октомври. Може би ще поискате да коментирате по този въпрос по-късно. Просто искам да потвърдя становището – и съм сигурен, че ще се съгласите, г-н председател, че това, за което се споразумяхме, е позицията.

Комисията сега ще трябва изпълни тази позиция. Ако е нужно изясняване, това е работа на Комисията. Очакваме с нетърпение тя да я приложи и придвижи колкото е възможно по-бързо, особено що се отнася до областта на неутралността на интернет, относно която е и Вашата декларация, която беше така топло приветствана, защото това е нещо, за което се борихме много в моята комисия. За потребителите това е важна стъпка напред. Приветствам я сърдечно от името на моята група и, надявам се, на целия Парламент.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-н председател, за пакета за телекомуникациите ще се решава утре. Искам да благодаря на г-жа Trautmann и на всички мои колеги, които се бориха за един свободен интернет. Преди всичко благодаря на всички онези граждани, които показаха своята ангажираност към този въпрос. Те участваха много активно и това е съвсем обосновано, тъй като тук в крайна сметка става дума за свободата на изразяване и за нашите граждански права и свободи. Благодарение на ангажмента на гражданите, защитата на потребителите на интернет от следенето и злоупотребата с власт е по-добра от очакваното, но по мое мнение и по мнение на Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, това не е достатъчно.

Има три причини, поради които ще гласувам против този пакет. На първо място, компромисът – изменение 138, не дава на гражданите достатъчна защита от властта на органите и доставчиците на интернет услуги. Той просто говори за контрол преди изключване – и то не съдебен контрол. Това би могло да отвори вратата за произволни мерки. Текстът не допуска правата на крайните потребители да бъдат ограничавани от държавите-членки и това е добре, но компаниите могат да въвеждат ограничения, при условие че направят това чрез споразумението.

Втората причина е, че моите изменения, засягащи правата в интернет, с други думи добре известните изменения за правата на гражданите, не бяха включени в компромиса. Това всъщност проправя пътя на мрежа, при която не е предришен въпрос дали всички потребители ще имат достъп до цялата мрежа и където не за всички уебсайтове има еднаква възможност да бъдат прегледвани. Мисля, че следваше ясно да посочим, че не трябва да се позволи интернет да бъде поведен в такава задънена улица. Тогава крайният резултат рискува да прилича по-скоро на колекция от канали на кабелна телевизия, а не на свободна комуникация за всички.

Третата причина е, че пакетът за телекомуникациите попада в обхвата на регулаторната рамка за вътрешния пазар. Това означава, разбира се, че в случай на конфликт компетентен ще бъде Съдът на Европейските общности. Свободата на изразяване не трябва да се решава от Съда на Европейските общности. Не е достатъчно да имаме посредствена защита на правата на гражданите; те трябва да имат пълна защита.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) В края на времето за гласуване на пленарната сесия на 6 май 2009 г. Европейският парламент одобри проект за директива за определяне на реда и условията за електронна комуникация.

Въпреки това на пленарното заседание също така беше одобрено едно предложение за изменение, което Съветът оцени като трудно за прилагане. Поради това се проведе процедура по съгласуване до 29 септември в опит да се хармонизират становищата на Съвета, Комисията и Европейския парламент, за да се гарантира, че изискванията, съдържащи се в член 138, може да се транспонират правилно в съществуващото европейско законодателство.

Искам да приветствам усилията на преговарящия екип на Европейския парламент, както и деловия и конструктивен подход, възприет от представителите на Съвета и на Комисията, благодарение на които беше възможно да се постигне споразумение по редакцията на спорната разпоредба по такъв начин, че целите и идеите, съдържащи се в оригиналния член 138, бяха транспонирани по приемлив начин в новата директива за телекомуникациите. Твърдо убеден съм, че след процедурата по съгласуване новата директива за телекомуникациите е готова да бъде приложена в европейския обществен живот.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, това беше труден мач, включващ два рунда на ринга, образно казано, но пък си струваше усилията. С резултата от него Парламентът може да се гордее.

Искам също да благодаря специално от името на моята колега, г-жа Niebler, която за съжаление не може да присъства днес, на докладчиците г-жа del Castillo Vera, г-н Harbour и г-жа Trautmann, както и на всички останали, които спомогнаха за постигането на компромис. Това беше наистина трудна задача, която понякога изискваше огромни усилия от страна на отделните лица и политически групи, но в крайна сметка консенсус беше постигнат.

Телекомуникационният сектор е жизненоважен сектор от гледна точка на икономическото развитие, тъй като предоставя важен стимул за заетостта. Само през 2007 г. този сектор имаше оборот от около 300 млрд. евро. Това означава, че секторът ще има нова правна рамка, която също ще има голямо влияние върху икономическото развитие в Европейския съюз.

Европа е изправена пред сериозните предизвикателства да инвестира във високопроизводителни широколентови мрежи и да ги разширява. Предприятията са готови да предприемат действия и ние също искаме да предоставим съответните възможности. Беше взето важно решение.

Не на последно място, искаме да направим политиката за радиочестотния спектър по-гъвкава и трябва да оползотворим цифровия дивидент. Тук също е изпълнено едно важно предварително условие. И накрая, трябваше да положим много усилия, тъй като в началото много от нас не бяха запознати с проблемите и въпроса за това, как да третираме свободата в интернет и как да укрепим правата на гражданите в интернет.

Вече сме подсилили защитата на нашите граждани в много по-голяма степен, отколкото си представяхме в началото на процеса, имайки предвид развоя на събитията. Мерките, предприети в държавите-членки на Европейския съюз във връзка с достъпа или използването на услугите на електронните съобщителни мрежи, по никакъв начин не трябва да нарушават основните права. Трябва да бъдат въведени ограничения само след справедлив и независим процес. Лицето трябва да има право на изслушване и да може да оспори решението в съда. Това е едно изменение, което не можеше да бъде предвидено в началото. Всички допринесоха за този процес и се надявам, че поради това всички ще могат да гласуват в полза на предложенията. Много благодаря.

Christian Engström (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, ние в шведската Партия на пиратите подкрепяме компромиса, който беше постигнат чрез съгласуване. Не е свършен и не е всичко, което бихме искали, но ние смятаме, че е добра стъпка в правилната посока.

Никой не трябва да бъде изключван от интернет, без да има предварителна, справедлива и безпристрастна процедура, която включва правото на изслушване и зачита принципа, че човек е невинен до доказване на противното.

Компромисът дава категоричен сигнал на държавите-членки, че неща като френския закон HADOPI или метода на Менделсън в Обединеното кралство са просто недопустими. Сега зависи от активистите във Франция и в Обединеното кралство да се уверят, че техните правителства ще се съобразят с това.

Но за нас в Европейския парламент това беше само началото. Имаме нужда, както няколко оратори вече казаха, от подходяща харта за правата в интернет, която да направи абсолютно ясно това, че интернет е важна част от обществото, където нашите основни граждански свободи трябва да бъдат зачитани.

Това включва правото на свобода на информацията и правото на личен живот, както е посочено в Европейската конвенция за основните права. Имаме нужда от неутралност на интернет и от политика, която оценява положително фантастичните възможности, които интернет и новите информационни технологии дават на всички нас.

Европа има уникална възможност да покаже лидерство и да даде пример на света за свободен и отворен интернет. Това е възможност, която трябва да използваме. Пътят напред е отворен. Този компромис е само първата стъпка, но това е стъпка в правилната посока. Така че аз насърчавам всички колеги да гласуват в негова подкрепа.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Г-н председател, перспективата на тази предвиждана мярка разбуни духовете сред потребителите на интернет във всички държави-членки. Тя заплашва с безпрецедентни нива на наблюдение от страна на държавата, държавна намеса и търговска експлоатация и се стреми да лиши потребителите на интернет дори от съдебна защита.

Съветът заяви, че Парламентът превишава своите правомощия, като подsigурява запазването на съдебната защита. Но независимо дали това е вярно, колко повече могат да бъдат превишени тези правомощия, при условие че разпоредба допуска служителите да подслушват и да шпионират потребителите на интернет, поставяйки се над закона?

Парламентът постави изменение 138 между управляващите и управляваните, за да защити последните от сериозни съдебни грешки, каквито бюрократите несъмнено ще допускат, когато са свободни от съдебен надзор. Според достоверно правно становище процедурата на съгласуване е опорочила духа и буквата на изменение 138. Призовавам всички колеги да решат дали ако Парламентът не може да осигури съответни гаранции, каквито следва да придружават тази мярка, тя изобщо трябва да се приема.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Г-н председател, върху защитата на потребителите на интернет беше съсредоточена голяма част от разискването за телекомуникациите. Миналата пролет г-жа Svensson и други гласуваха против едно предложение, което изискваше да се извършва съдебен контрол, ако някой трябва да бъде изключен. Сега имаме различно решение, което защитава потребителите чрез много ясни препратки към регулаторната система, която се изисква да съществува във всяка държава-членка. Мисля, че е важно да се каже, че разликата тук не е дали искаме да защитим потребителите, а се отнася за това, дали уважаваме правото на държавите-членки да решават за собствените си правни системи.

Във връзка с това е интересно да се отбележи, че една представителка на шведските парламентаристи, която е изключително против Европейския съюз и членството на Швеция, се обявява за по-голяма наднационалност, отколкото обикновено се предлага от който и да е друг в тази пленарна зала, като иска Европейският съюз да законодателства как следва да бъдат организирани правните системи на държавите-членки. Това е важна стъпка и огромното мнозинство в Парламента е против, тъй като ние подкрепяме компромиса, който имаме сега и който ще осигури добра защита за потребителите. Подкрепяме този компромис и защото той ще гарантира, че консуматорите и потребителите на интернет в Европа винаги ще бъдат в състояние да избират между различни доставчици и различни оператори. Създаването на възможност за смяна на оператора, ако даден оператор предоставя некачествена услуга, дава на потребителите и на гражданите власт, която те не са имали никога преди. Г-жо Svensson, нещата са се променили от времето, когато големите монополи определяха правата на гражданите да преглеждат, оценяват и използват информация. Това е огромна промяна, по която г-жа Svensson, а вероятно и други, за съжаление, ще гласуват „против“.

Въпреки това основният въпрос – за което искам да поздравя г-жа Trautmann и члена на Комисията – е, че сега вече се занимаваме и с темата за спектъра и гарантирането, че ние в Европа можем да сме лидери, когато става дума за използване на цифровия дивидент. Това ще донесе на европейските граждани успех и възможности и ще даде на европейската промишленост шанс да се превърне в световен лидер. Ето защо аз и огромното мнозинство в пленарната зала ще подкрепим предложението, което ще гласуваме утре.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, трудните разисквания, които бяха част от процедурата по медиация, имаха една основна, важна цел, а именно установяване на основните права и свободи в интернет, и преди всичко – зачитане на принципа на правовата държава. Те не трябва да се определят като неефективни от индивидуалните интереси на големите икономически сили в интернет, защото те искат да се борят със зъби и нокти, за да спасят една остаряла система за авторските права, която не е приспособена към епохата на интернет.

Имаме нужда от изцяло нова система за защита на правата върху интелектуалната собственост на творческите сили в интернет, една система, която трябва да развием заедно. Въпреки това, от гледна точка на защитата на правата на гражданите, ние трябва да бъдем последователни, а това включва и мониторинг върху прилагането в държавите-членки. В крайна сметка именно Съветът не подкрепяше защитаването на тези права и му се искаше да се провалят. Трябва да се включим в тази борба за власт по отношение на защитата на правата на гражданите и трябва да победим. Следва да не се допуска нито една държава-членка да се опитва да избегне тези задължения.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Европейският парламент с право постави акцент върху редица въпроси: гарантиране на достъпа, неутралност на интернет и по-добър контрол.

Целият пакет в настоящия му вид е изключително добре балансиран. От една страна, сега той ни позволява да се възползваме от възможностите за качествена конкуренция, за развитие в този сектор, а също и от икономическа гледна точка – да се оползотворят възможности за заетост и икономически предимства. От друга страна, представлява особено добра разпоредба за защита на потребителите. Потребителите, които са заподозрени в извършване на наказуемо престъпление, може да бъдат изключени от интернет, след произнасяне на съдебните власти, като и следва да се спазва ясна процедура. Имаме също така клауза за обжалване, което означава, че установените права на човека са надлежно гарантирани.

Миналата седмица се проведе важна конференция на тема управлението на интернет под егидата на ООН, като присъстваше и делегация от Европейския парламент. Оказа се, че целият свят гледа към нас, за да види как сме уредили тази област. В много държави и големи райони по цял свят правителствата се стремят да диктуват какво съдържание може да бъде показано в интернет и при какви обстоятелства гражданите може да бъдат изключвани от интернет или пък, съответно, да им се разрешава достъп до него. Тук ние даваме пример за добра законодателна рамка и постигаме баланс между пазара и защитата на гражданите. Неправителствени организации на гражданското общество от цял свят наблюдават как е уреден този въпрос в пакета.

Имах възможността да бъда свидетел на това миналата седмица и искам да подчертая, че пишем една част от историята на телекомуникациите. Искам да поздравя докладчика г-жа Trautmann, която свърши фантастична работа за определяне на границите. Това е изключителен образец на изкуството на преговорите. Все пак първоначално Съветът не беше готов да стигне толкова далеч.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, на 4 ноември на Парламента беше дадена гаранция от Съвета, че ограничения на достъпа до интернет може да бъдат налагани само ако са изпълнени определени условия: предварителна честна и безпристрастна процедура, гаранция на принципа на презумпцията за невинност и зачитане на личния живот, също така спазване на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Това споразумение е първата стъпка към по-добра защита за гражданите, които са изправени пред нарастващите опити от страна на някои държави и частни оператори да омаловажат принципа на гъвкав подход, съхранение на данни и контрол върху цифровия обмен в интернет.

Това обаче не е достатъчно. Приемането на ограничения за цифровите свободи и обявяването срещу неутралност на интернет е недопустимо. Това е в противоречие с Лисабонската стратегия и подкопава основните права и ценностите на Европейския съюз. Като единствената пряко избрана европейска институция, с цел да защити интересите на гражданите Парламентът вече има моралното и политическо задължение да се ангажира с този въпрос и да определи правата и задълженията на потребителите на интернет, така че да гарантира тяхната цифрова свобода и достъп до знания.

Ние ще гласуваме в подкрепа на този текст, но ще направим така, че допълнително да развием темата утре.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам на първо място да изразя своята искрена благодарност към члена на Комисията. Законодателството в областта на телекомуникациите, прието през последните пет години, показва, че Европа сериозно и системно постига напредък благодарение на своята ангажираност и ноу-хау, което ни позволи да въведем адекватно законодателство. Тук искам да благодаря на моите колеги и преди всичко на докладчиците.

Видяхме, че се появяват технологии от ново поколение и че на тези технологии от ново поколение, като например мрежата от четвърто поколение LTE, трябва да им се даде пространство на вътрешния европейски пазар. За да бъде възможно това, трябва също разумно да използваме цифровия дивидент и ни е необходим роуминг на данни, който да съответства на нуждите на вътрешния пазар. Все още предвиждам много работа пред нас в тази област. Въпросът за свободата в интернет се обсъжда оживено и много задълбочено. Искам да благодаря на всички, които участваха в разискването. Въпреки това продължава да е налице необходимостта от действия по въпроса за интелектуалната собственост, за да можем да предприемем необходимите мерки по време на следващия мандат.

Във връзка с това аз следя също националните регулаторни органи, на които вече бяха дадени допълнителни правомощия чрез Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС). Тяхна е задачата да помогнат на своите национални предприятия и потребители да отстояват правата си в другите 26 държави. В това отношение има сериозна необходимост националните регулаторни органи да предприемат действия, тъй като това е отправна точка за бъдещо разширение в областта на цифровата комуникация в Европа и извън нея, както и за да може Европа да поеме водеща роля в тази област на международно равнище.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Г-н председател, нека да променя посоката и да обърна вниманието Ви към някои факти. Ако човек трябва да съобщи за сериозен инцидент, като например пробив в своята поща, той може да направи това само по електронен път. Няма начин да се говори с истински човек и да се проведе нормален диалог. Ако имате проблем, за който искате да съобщите на доставчик на телефонни или интернет услуги, ще се озовете в лабиринт от записани гласове, които ви прехвърлят от един на друг, докато компанията не ви измъкне достатъчно пари, дори ако проблемът, за който искате да съобщите, се дължи на техни некачествени услуги.

Ето защо предлагам новата Комисия да разгледа този въпрос и да излезе с регламент, който да принуди доставчиците на услуги да осигуряват връзка с реален човек, който да отговаря след първото прехвърляне. Това ще предпази здравето и ще спести време и пари на потребителите, и дори ще осигури печалба, макар и малка, на доставчика на услуги, плюс няколко работни места повече за безработните.

В заключение, г-жо член на Комисията, искам да насоча вниманието Ви към друг факт, а именно количеството на личните данни, които се изисква потребителите да предоставят за свободно сваляне на софтуер за продукти, закупени директно от витрината. Къде отива тази информация и за какво се използва?

Axel Voss (PPE). – (DE) Г-н председател, животът ни, и особено животът на младите хора днес се върти около интернет в значителна степен, а както цифровата революция, така и използването на електронни средства за комуникация дават своя принос за постигане на напредък в тази област.

В резултат много хора възприемат като необходимост да имат лесен достъп до интернет и до богатата информация там. В това отношение ние също не бива – и не трябва – да забравяме за онези хора, които досега не са имали достъп до интернет. Ето защо аз конкретно и категорично приветствам мерките, които бяха предприети до този момент, тъй като сега сме на правилния път за създаване на по-голяма конкуренция и по-добър достъп до важна информация. Сигурен съм, че това, което остава да бъде направено, може да бъде постигнато в бъдеще.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, много съм доволен от това, което чух тук тази вечер, и искам да поздравя докладчика и члена на Комисията за това, че изложиха случая ясно и сбито.

Бяха посочени основните въпроси: правата на гражданите, инвестиции, контрол, прозрачност, консолидиране на единния пазар, равнопоставеност, отчетност, подходяща конкуренция и защита на потребителите. Всичко това е много важно. Г-н van Nistelrooij каза, че тук тази вечер пишем историята на комуникациите. Сега е необходимо възможно най-бързо транспониране в националното законодателство и прилагане, а трите основни аспекта могат да се обобщят така: свободен, справедлив и бърз достъп до интернет за гражданите и стопанските субекти, които ще разполагат с него независимо дали са в центъра на Европейския съюз или в най-отдалечените райони.

Започнахме да пишем история. Сега трябва да продължим да правим това и да го приложим за доброто на всички граждани. Отлична работа!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Има много добри неща в този пакет, но има и такива, които продължават да ме безпокоят. Едно от тях, разбира се, е клаузата „три нарушения и си вълн“ – и до ден днешен не мога да разбера защо изобщо беше включена в пакета за телекомуникациите. Тя е изцяло чужд елемент в пакета. Нито пък мога да разбера защо Европа трябва да излага пред държавите-членки причините, поради които въвежда такава клауза. Те самите вече имат доста добра представа защо е въведена и нямат нужда Европа да им казва. Според мен това е още един чудесен пример за „пране на политика“.

Разочарована съм, че Парламентът не показва никаква твърдост пред Съвета и не каза: това е, което сме гласували и ще настояваме на него. Аз продължавам да мисля как да гласувам в крайна сметка, защото, както казах, в този пакет има доста неща, които са добри. В същото време обаче считам, че пакетът за телекомуникациите като цяло все още е твърде еkleктичен, че подминава същината и че е необходима яснота за кои области се отнася и за кои – не. Затова приемам, че това е само първа стъпка, но искам повече гаранции и уверения, че няма да разчитаме на този пакет за телекомуникациите да реши проблема, към чието решение е насочена политиката „три нарушения и си вълн“, и че вместо това ще се стремим към по-добри регламенти, за да възнаградим и защитим интелектуалните, творчески и финансови усилия.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Г-н председател, обсъждането на член 138 и компромисът, който постигнахме, показват, че членовете на Европейския парламент реагират на общественото мнение и интересите на хората и че Парламентът защитава свободата съобразно мнението на гражданите.

Това е чудесен пример, в който интернетите проследиха развитието, писаха до членовете на ЕП и приеха позиция в защита на своите права и желания. Той следва да се оцени като успешен пример в практиката на Парламента.

Вивиан Рединг, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, мисля, че мога да се присъединя към всички онези, които казваха, че това е добър пример за сътрудничество, чиято цел е да се получи добър пример за законодателство. Никой законодателен акт не е съвършен; настоящият също не е съвършен, а вие знаете колко време е необходимо, за да се създаде ново законодателство – тогава, когато достигаме до споразумение, светът вече е напреднал толкова много, че трябва отново да започнем от самото начало. Именно това е причината, поради която ние казахме, че защитата на индивидуалните права относно неутралността на интернет е първата стъпка; друга стъпка, която трябва да последва, е как авторското право да се адаптира към онлайн света. Тъй като не можем да чакаме, докато всички тези правила бъдат приложени в националното законодателство, от името на Комисията аз казвам, че Комисията ще следи въздействието на пазарните и технологични развития върху свободите в интернет и ще докладва на Европейския парламент и на Съвета преди края на 2010 г. След това всички заедно трябва да видим дали е необходимо да се предприемат други, допълнителни мерки или трябва да настояваме за прилагане в действие на съществуващите мерки, които ще гласуваме утре, на равнището на държавите-членки.

Два конкретни отговора на два конкретни въпроса: първо, декларацията по член 19, свързана с процедурите по хармонизацията. Съжалевам, колкото и Парламентът, че 16 държави-членки написаха декларация, която поставя под въпрос обхвата на правомощията на Комисията, договорен между Парламента и Съвета по изменения член 19, в частност – правомощията на Комисията по отношение на регулаторните задължения, които може да бъдат наложени от националните регулаторни органи (НРО). И така, поради наличието на тези 16 декларации, Комисията също направи декларация, в която посочва, че макар да не може да взема решения по члена, отнасящи се за специфични нотификации, издадени от националните регулаторни органи съгласно член 7, буква а), тя може да взема решения във връзка с общите регулаторни подходи, свързани с налагането, поддържането, изменението или отменянето на тези задължения. Парламентът е прав – постигнато е споразумение и ние не трябва да се връщаме към такова споразумение през задната врата.

Второ, относно въпроса за „бисквитките“. Сега Комисията, подобно на г-н Harbour, беше изненадана, че някои държави-членки изглежда поставят под въпрос съгласувания текст относно „бисквитките“. Искам много ясно да кажа: ние се съгласихме с Парламента и считаме, че окончателният текст е недвусмислен. Първо, трябва да има ясна и изчерпателна информация за потребителите, на базата на която те следва да дадат съгласието си. Това е всичко и сега следва да се приложи в държавите-членки. Не одобрявам това, че след като всичко вече е съгласувано, някои искат да маневрират, за да не спазят изцяло споразуменията и политическия принцип *pacta sunt servanda*. Така виждам аз нещата. Ето защо съм много горда от европейските институции. Мисля, че те успяха да изготвят добър законодателен акт. Те също така успяха да запазят това равновесие между интересите на операторите, икономическата част от правилата, и интересите на потребителите, правата на гражданите, а това равновесие според мен е именно изразител на идеята на Европа: Европа означава икономика и общество. В този текст ние успяхме да съберем двете заедно. Поздравления за всички, чийто принос направи това възможно.

Catherine Trautmann, докладчик. – (FR) Г-н председател, искам да изразя сърдечната си благодарност към колегите, които взеха участие в това разискване и да кажа, че те определено изясниха колко трудна и свързана с рискове беше работата ни по завършването на този пакет за телекомуникациите. В крайна сметка той беше блокиран от едно изменение, по което шумно гласувахме няколко пъти в Парламента, но което не беше прието от Съвета.

Подобно на други аз вярвам, че това е основа, а не край. По тази точка не постигнахме успех така, както по други. В отговора си и членът на Комисията подчерта същото нещо относно член 19. Надявах се да стигнем още по-далеч в прилагането на процедура по икономически арбитраж по отношение на европейските регулаторни органи, но, разбира се, няма как да постигнем всичко наведнъж.

Опитахме се да бъдем ефективни, справедливи и балансираны; искахме да покажем, че докато интернет и информационното общество се задвижват от потребление и мобилност, правата на гражданите не трябва да бъдат подлагани на подигравка, презрение или игнориране.

Това е първият случай, когато текст от този вид включва такава препратка в първия си член, превръщайки я основен принцип и свързвайки интернет с упражняването на права и основни свободи; вярваме, че това прави делото ни доста значимо, когато създаваме законодателство със Съвета и проекти на текстове с Комисията.

Всъщност считаме, че информационното общество трябва както да уважава правата на гражданите, така и да бъде положително от икономическа и социална гледна точка, създавайки една нова културна сфера. Ето защо очакваме, че пазарът ще направи това възможно, че правата на потребителите ще бъдат установени и гарантирани, но също така че можем да имаме този разширен достъп и свързаност на разположение на всички. Това е и причината сега да имаме толкова много работа, която трябва да свършим в областта на авторското право, неутралността на интернет и радиочестотния спектър. Европейският парламент ще даде своята подкрепа.

Искам да кажа какво удоволствие беше да работя с колегите ми и колко се радвам, че този компромис зачита вота, който така категорично изразихме заедно.

Председател. – Колеги, можете да си представите какво е моето разочарование, че не можах да участвам в това разискване, така че просто ще вляза в своята институционална роля в края на разискването, за да поздравя Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera и Malcolm Harbour за тяхната работа; да благодаря на Комисията и по-специално на члена на Комисията, г-жа Рединг, за доброто им сътрудничество в един много труден процес; както и да заявя, че щеше да бъде удоволствие да приветствам Съвета на това важно разискване, тъй като те може би щяха да могат по-добре от нас да обяснят тези изненадващи писма, които бяха споменати във връзка с някои правни аспекти на разискването.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе от 12,00 ч., вторник, 24 ноември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Ivo Belet (PPE), *в писмена форма.* – (NL) Г-н председател, искам да засегна деликатния въпрос за компромиса относно интернет (известен още като „Изменение 138“). Регулаторният пакет, който създадохме, осигурява максимални гаранции за всички потребители на интернет: гарантирахме, че се зачита неприкосновеността на личния живот на потребителите, че се прилага Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, и най-вече, че никога на никого няма да бъде отнет достъпът до интернет без преди това независим орган да разгледа неговия случай и да се произнесе. Това означава по-конкретно, че се разрешава намеса само в случаи на груба злоупотреба. Тази правна разпоредба се прилага както за органите, така и за самите доставчици на интернет. Въпреки това този европейски закон гарантира свободен достъп до интернет и потвърждава де факто, че интернет е услуга от общ интерес, която не може да бъде отнета на нито един потребител, ако няма основателна причина (така както на нито един потребител не може да бъде отказан достъп до газ, вода или електричество). Фактът, че този компромис получи единодушното одобрение на всички парламентарни делегации, е доказателство, че това е отлично споразумение, което превръща правата на потребителя в съществена част от новия пакет за телекомуникациите.

Tiziano Motti (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Имаме основание да сме много доволни от постигнатия резултат днес във връзка с пакета за телекомуникациите, тъй като той укрепва правата на потребителите на интернет и насърчава конкуренцията между телефонните компании. Новите правила ще гарантират по-големи права за потребителите, безусловна свобода на достъп до интернет и защита на личните данни. Това е един отличен пример за това как работата ни като законодатели оказва влияние върху всекидневния живот на гражданите. В действителност интернет за първи път в света започва да представлява упражняване на право и основна свобода. Като такъв, той ще допълни и ще се оформи в съотношение и в съответствие с други основни свободи, които вече съществуват и които са гарантирани от договора: равенство между половете, зачитане на сексуалната ориентация и религиозните убеждения, защита на правата на детето, както и свобода на изразяване на мнение, която е тясно свързана с опазването на човешкото достойнство. Всички мерки, които ограничават достъпа до интернет, вече може да бъдат налагани единствено ако са „целесъобразни, пропорционални и необходими“ в едно демократично общество. Днес декларирахме съгласието си за пълна свобода на интернет, за насърчаване на електронното гражданско общество, за насърчаване на основните свободи и най-добрите практики, и за идентифициране и изолация на всички онези индивиди, по-конкретно педофили и извършители на сексуални престъпления, които се опитват да злоупотребяват с тази абсолютна свобода.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма.* – (ET) Основната цел на промените в рамковата директива за електронните съобщителни мрежи и услуги е укрепване на правата на потребителите на телефони и интернет, а също и увеличаване на конкуренцията между телекомуникационните оператори. В момента електронните комуникации са регламентирани от правила, които бяха одобрени преди седем години. Оттогава секторът е напреднал значително. Като адвокат считам, че Парламентът превиши властта, която му се дава от Договора, като добави в последния момент предложение за промени, които изискват от обществените регулаторни институции насърчаване на интересите на гражданите на Европейския съюз, предписващо, че не могат да бъдат налагани никакви ограничения на основните права и свободи на крайните ползватели без предварително съдебно решение. Радвам се, че в резултат на дискусиите, проведени от Помирителния комитет, беше открит по-добър начин да се осигури правна точност в текста, а също и защита за всички потребители, и да се покаже уважение към правораздаващите органи на държавите-членки. Решението ни позволява най-накрая да одобрим промените в рамковата директива за електронните съобщителни мрежи и услуги.

Bernadette Vergnaud (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Радвам се да видя как тази продължителна и предизвикала толкова полемики работа достига своя завършек; тя показва важността на сектора на телекомуникациите не само като икономически участник, но и като съществен елемент в съвременното общество. Нашите граждани всеки ден комуникират презгранично и нашата цел беше да гарантираме качеството на услугите и заедно с това зачитането на основните права на потребителите.

Искам да поздравя г-жа Trautmann и преговарящия екип за компромиса, който постигнаха, а именно санкциите, които се прилагат срещу потребителите, да бъдат обект на предварителна процедура за право на опровержение. Освен това Комисията беше решена да гарантира неутралността на интернет и да се бори срещу антиконкурентни дискриминационни практики, осъществявани от операторите.

Това споразумение означава, че потребителите ще се възползват от множество положителни промени, които понякога бяха резултат от много трудни преговори. Специално искам да подчертая гарантирания достъп и локализацията за изходящи обаждания към номера за спешни повиквания (112); подобрен достъп за хората

с увреждания; повече информация за договорите и таксуването; предупреждения в случаи на необичайно голямо потребление; въвеждане на максимално забавяне за прехвърляне на телефонен номер на клиент, както и информация в случаи на нарушения на сигурността, свързани с личните данни.

18. Създаване на Европейска мрежа за превенция на престъпността (EUCPN) – Правила за поверителност на информацията на Европол – Правила за прилагане, регламентиращи отношенията на Европол с партньорите му, включително обмена на лични данни и класифицирана информация – Списък на трети държави и организации, с които Европол сключва споразумения – Правила за прилагане към аналитичните работни досиета на Европол – Акредитация на дейността на лаборатория за криминалистични анализи (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- А7-0065/2009 на г-н Kirkhope – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно проект на решение на Съвета за приемане на правилата за поверителност на информацията на Европол [11943/2009 - C7-0105/2009 - 2009/0807(CNS)];

- А7-0064/2009 на г-жа in 't Veld – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно проект на решение на Съвета за приемане на правилата за прилагане, регламентиращи отношенията на Европол с партньорите му, включително обмена на лични данни и класифицирана информация [11944/2009 - C7-0106/2009 - 2009/0808(CNS)];

- А7-0069/2009 на г-н Albrecht – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно проект на решение на Съвета за определяне на списъка на третите държави и организации, с които Европол сключва споразумения [11946/2009 - C7-0107/2009 - 2009/0809(CNS)];

- А7-0068/2009 на г-н Diaz de Mera Garcia Consuegra – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно проект на решение на Съвета за приемане на правилата за прилагане към аналитичните работни досиета на Европол [11947/2009 - C7-0108/2009 - 2009/0810(CNS)];

- А7-0072/2009 на г-жа Alfano – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно инициативата на Кралство Белгия, Чешката република, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Република Унгария, Кралство Нидерландия, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за създаване на Европейска мрежа за превенция на престъпността (EUCPN) и за отмяна на Решение 2001/427/ПВР [11421/2009 - C7-0109/2009 - 2009/0812(CNS)], и

- А7-0071/2009 на г-н Kirkhope – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно инициативата на Кралство Швеция и Кралство Испания за приемане на рамково решение на Съвета относно акредитацията на дейността на лаборатория за криминалистични анализи [11419/2009 - C7-0100/2009 - 2009/0806(CNS)].

James Nicholson, заместник-докладчик. – (EN) Г-н председател, за пръв път нещо да се случи навреме! Ще се възползвам от тази възможност на първо място, за да поднеса извинение от името на моя колега, Timothy Kirkhope, който няма възможност да присъства. Ще ви прочета проникателните изводи, до които е стигнал и е включил в този доклад. Ще ви прочета становищата му в ролята на докладчик. Той е докладчикът по двата доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

Ще започна първо с доклада на Timothy относно проекта на решение на Съвета за приемане на правилата за поверителност на информацията на Европол. Правилата, които ще бъдат създадени, целят прилагането на мерки за сигурност по отношение на цялата информация, която се обработва от или чрез Европол: с други думи, общ стандарт за защита на информация, която се обменя по каналите за комуникация между Европол и националните звена на държавите-членки.

Наложи се, съвместно с другите колеги докладчици по пакета за Европол, да преминат през трудни преговори за сроковете и законността на проектите за решения на Съвета. След подписването от страна на президента Клаус и последващото влизане в сила на Договора от Лисабон, преговорите със Съвета и Комисията станаха излишни. Този доклад, както и докладите на другите колеги докладчици, призовава за отхвърляне на текста на Съвета.

Той би желал да е ясно, че подкрепя целта на решението на Съвета, тъй като подкрепяме по-добрия обмен на информация и признаваме ползите, които носи Европол за държавите-членки по отношение на правоприлагането и борбата срещу престъпността.

Бихме искали сферата на компетентност на Европол да остане конкретно очертана в определени рамки, като по този начин ще направим агенцията възможно най-ефективна и ефикасна. Трябва също така да признаем, че независимите държави имат своя собствена роля в контрола на своите национални полиции и служби за сигурност. Все пак, без да се засяга цялостната подкрепа за Европейската полицейска служба, с влизането в сила на Договора от Лисабон и неговото въздействие върху полицейското сътрудничество докладчикът и неговите колеги по доклада в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, считат, че не следва да се изменят мерките за изпълнението на решението за Европол, докато не стане възможно приемането на такива мерки в съответствие с новата правна рамка, предвидена в Договора от Лисабон.

Ето защо ние призоваваме Съвета да оттегли своето предложение и, както се посочва в доклада, призоваваме Комисията или Съвета да направи декларация на пленарно заседание относно предложението за ново решение относно Европол, което да бъде представено шест месеца след датата на влизане в сила на Договора от Лисабон.

Сега бих искал да продължа с втория доклад – относно инициативата на Кралство Швеция и Кралство Испания за приемане на рамково решение на Съвета относно акредитация на дейността на лаборатория за криминалистични анализи. Това е инициатива на Швеция и Испания, насочена към това да се гарантира, че дейностите на лабораториите са акредитирани от орган за акредитация, за да се противодейства на престъпността чрез по-тясно сътрудничество между правоприлагащите органи в държавите-членки. През последните две години обменът на информация в областта на сътрудничеството между съдебните и правоприлагащите органи придоби приоритетна роля по отношение на способността на Европейския съюз и неговите държави-членки за предотвратяване и борба с престъпността.

Целта на настоящия проект на рамково решение е да гарантира, че резултатите от дейностите на лабораториите в една държава-членка се признават като еквивалентни на резултатите от дейностите на лабораториите в другите държави-членки, като по този начин се гарантира правна сигурност на заподозрените лица и се подобрява съдебното сътрудничество, когато доказателство на една държава-членка се използва при процесуални действия в друга държава-членка.

Тази цел се постига, като се гарантира, че дейностите на лабораториите са акредитирани от органа за акредитация и отговарят на националните стандарти. Рамковото решение ще се прилага за дейности на лаборатории, свързани с ДНК и пръстови отпечатыци, като всяка държава-членка гарантира, че резултатите от дейностите на акредитираните лаборатории, проведени в други държави-членки, се признават като еквивалентни на резултатите от дейностите на акредитираните национални лаборатории. Все пак, разбира се, всеки отделен съдебен орган носи отговорност да направи оценка на всяко доказателство, било то съдебно или не, съгласно своето национално законодателство.

Бих искал отново да подчертая, че ние подкрепяме целите на рамковото решение на Съвета. В същото време обаче повтарям, че съществуват проблеми, свързани с правното основание на тази инициатива с влизането в сила на Договора от Лисабон. Поради тази причина докладът призовава за отхвърляне на инициативата на Кралство Швеция и Кралство Испания. Правната яснота по отношение на докладите на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи е недостатъчна в светлината на ратифицирането на Договора от Лисабон. Този доклад ще бъде представен на по-късна дата, съгласно правно основание, което е ясно. Предполагаме, че това ще позволи този важен въпрос да бъде проучен по-подробно, тъй като, както вече казах, наложените срокове бяха твърде кратки и Парламентът не разполагаше с времето, необходимо за такъв важен въпрос.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

Sophia in 't Veld, докладчик. – (EN) Г-н председател, ще съм много кратка, за да компенсирам за времето на г-н Nicholson и за да не закъснеем.

Договорът от Лисабон влиза в сила – ако са точни изчисленията ми – след седем дни и пет часа. Трябва да кажа, че в светлината на това събитие припряността на Съвета да приеме цяла серия от решения е някак смущаваща. Другото, което намирам за смущаващо, е празното място там, където се надявах да бъде Съветът, така че на практика да можем да обменим становища.

Като цяло подкрепям предложенията, направени от предишния оратор. Разбира се, подкрепяме развитието на Европол. Искаме силен Европол. Искаме Европол, който да може да работи и да се бори с престъпността, но също така искаме Европол, върху който се упражнява демократичен контрол. Ето защо подкрепям предложението, направено от предишния оратор, да бъде призван Съветът да оттегли предложението относно Европол и да представи ново предложение в срок най-късно до шест месеца – а за предпочитане е по-рано – съгласно Договора от Лисабон.

В заключение искам да кажа, че що се отнася до конкретния въпрос, по който съм докладчик – а именно Европол и предаването на лични данни и на документи с поверителен характер на трети страни – бих желала да чуя от Съвета – който в момента отсъства – какво смята за анализа, извършен от правната служба на Европейския парламент, който посочва, че правното основание, избрано за това конкретно предложение, е погрешно. Не знам кой ще отговори от името на Съвета, но вероятно могат да се върнат към този въпрос и да изпратят представител, който да ни даде отговор.

Jan Philipp Albrecht, докладчик. – (DE) Г-н председател, съгласен съм с предишните изказали се, доколкото считам, че е разумно Съветът да представи отново на Европейския парламент своите предложения, свързани с Европол, въз основа на Договора от Лисабон.

Правилно е и е необходимо съдебното и полицейското сътрудничество да бъдат разисквани и по тях да бъде прилагана процедурата на съвместно вземане на решение заедно с Парламента. Това е единственият начин работата на Европол да получи достатъчна легитимност. Единното и решително отхвърляне от Европейския парламент на предложенията, направени от Съвета във връзка с работата на Европол, е ясен сигнал, че сега е времето да бъдат направени изменения на правното основание.

Нещо повече, има множество причини това да бъде направено. Твърде дълго прилагането на европейска политика и политика за сигурност беше задача, която се извършваше само от изпълнителните органи, и то тайно. Не на последно място в контекста на антитерористичните мерки, предприети след нападенията на 11 септември 2001 г., бяха одобрени множество предложения за законодателство в областта на сигурността, чиято необходимост, ефективност и целесъобразност в много случаи не беше оценена щателно и често не беше разисквана. Политическата неяснота на третия стълб на Европейския съюз даде възможност на правителствата да въведат изключително спорни ограничения на основните права на гражданите.

Това доведе до създаването на много опасен дисбаланс най-вече в една област. Макар в момента да има по-тясно сътрудничество между службите за сигурност по целия свят, в същото време отсъства международен консенсус относно минималните стандарти по отношение на основните права и правната защита. Тази пропаст между правителствени правомощия и граждански права става все по-ясно изразена, най-вече що се отнася до обмена на лични данни между Европейския съюз и трети държави. Европейските агенции за сигурност, като например Европол, Евроюст и Frontex, както и информационни системи като Шенген, Евродак или базата данни на митниците и визовата база данни, се използват за съхранение на все по-голям обем от лични данни, а свързването и анализът на тези данни за различни цели става все по-бързо. Дори и в самата Европа става все по-неясно кой какви данни има право да събира, притежава, анализира или предава, както и условията, съгласно които може да го прави. По този начин въпросът с правната защита често се заобикаля в светлината на принципите, които ръководят настоящата система.

Какво обаче би се случило, ако тези данни бъдат предадени само на трети държави? Не става въпрос само за държави като Норвегия или Швейцария, но също и за Съединените американски щати, Русия и дори Мароко или Китай. Питам се кой би могъл да гарантира, че с тези данни няма да бъде извършена злоупотреба или произволни действия от страна на държавите до същата степен, до която това ставаше до момента. Парламентът на практика има правото и задължението да използва новото правно основание, предвидено в договора, за да започне процес, който да доведе до зачитането на основните права на европейските граждани, без ограничения, включително в контекста на международното сътрудничество в борбата срещу престъпността и тероризма. Трябва да бъдат създадени общи минимални стандарти, по-конкретно що се отнася до защитата на лични данни, преди ние, като Европейски съюз, да подпишем каквито и да е по-нататъшни споразумения относно обмена на данни с трети държави.

Това се отнася както за информацията, получена от Европол, така и за банковата информация от системата SWIFT и данните за пътниците от полетите, която се обменя с органите на Съединените американски щати. Ясни стандарти за защита на данните, цялостна оценка на пропорционалността и ефективна правна защита за гражданите са задължителни условия за всички по-нататъшни мерки.

Със задоволство искам да отбележа, че ние успяхме да достигнем това равнище на консенсус по целия политически спектър, що се отнася до Европол, и разглеждам това като добър знак за предстоящото обсъждане

относно цялостната защита на основните права в Европа. Именно това очакват сега от нас гражданите на Европейския съюз.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, докладчик. – (ES) Г-н председател, г-н заместник-председател на Комисията, пакетът за Европол включва четири проекторешения, които са насочени към прилагане на решението на Съвета от 6 април 2009 г.

Г-н председател, първо бих искал да се присъединя към призива на моите колеги Съветът да оттегли своето предложение. Искаме Парламент, който е много по-деен, и Договор от Лисабон, който взема решенията относно пакета за Европол. Искаме Парламентът и Съветът да бъдат с равни правомощия и да създават баланс помежду си.

За да бъдат разбрани по-добре моите основания за отхвърляне на предложението, ще кажа няколко думи за предмета на моя доклад. Една от основните задачи, поверена на Европейската полицейска служба, е да събира, съхранява, обработва, анализира и обменя информация и данни. За да може да изпълнява тази важна задача, държавите-членки трябва да изпращат на Европол пълна, актуална и точна информация. Това е единственият начин Европол да използва максимално своя аналитичен потенциал.

Приложното поле на проекта за решение на Съвета е ограничено, както се посочва в член 2, до обработката на данни с цел анализ, съгласно мандата, предоставен в член 14, параграф 1 от Решението. За тази цел, понастоящем Европол има 19 вида работни досиета за целите на анализа. Всяко работно досие е отделна база данни, всяка свързана с конкретен вид престъпна дейност. Ето защо всяка база данни е тясно свързана с конкретния вид оперативна подкрепа, която Европол може да предложи съгласно дадените му правомощия.

Понастоящем работните досиета са единственият правен инструмент на европейско равнище за съхранение, обработка и анализ на информацията, било то информация, събрана на място, или разузнаване, включително лични данни.

Предложението съдържа и правила и общи принципи, свързани както с техническите мерки, така и с правилата за тяхното използване. Необходимостта от събиране и обработка на информация означава, че трябва да бъде създаден правен инструмент, който да гарантира пълно спазване на основните права. Бих искал да подчертая, че това означава пълно зачитане на основните права на европейските граждани. В същото време такъв инструмент трябва да гарантира, че Европол може да изпълнява всички функции, с които е натоварен. Във връзка с това, повтаряйки г-жа in 't Veld, задавам въпроса, дали е правилно правното основание, което се предвижда той да използва.

В тази област, г-н председател, ролята на Европейския парламент като институция, представляваща гражданите, е неотменима. Задължителният контрол от страна на Европейския парламент е неотменим. Ето защо е от особена важност, с оглед на предстоящото влизане в сила на Договора от Лисабон, Парламентът да участва в законодателния процес равноправно със Съвета. Няма въпрос с по-голяма степен на важност от необходимостта да бъдат защитени гражданските свободи и сигурността на европейските граждани.

Ето защо аз настоятелно призовавам уважаемите си колеги да се присъединят към отхвърлянето на предложените инструменти, без да намаляваме подкрепата си за Европейската полицейска служба – която задължително трябва да подкрепим – докато Съветът не даде възможност на Парламента да бъде част от процеса на вземане на решение. Предлагам също така да изискаме Комисията и Съветът да оттеглят предложението и да представят ново такова, което отчита компетенциите, предвидени в Договора от Лисабон.

Г-н председател, когато правя следващото си изказване, ще предоставя по-убедително и ясно обяснение на моето становище. За момента това е всичко, което имам да кажа.

Sonia Alfano, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала да говоря за Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността.

Тази мрежа беше създадена през 2001 г. с решение на Съвета 2001/427/ПВР. Нейните цели бяха да улесни сътрудничеството и обмена на информация и опит на национално и европейско равнище; да събира и анализира съответната информация с цел обмен на най-добри практики; да организира конференции, семинари, срещи и инициативи с цел да насърчи обмена на опит и най-добри практики и да оказва компетентно съдействие на Съвета и на Комисията по въпроси, отнасящи се до предотвратяването на престъпността.

Решението предвиждаше структурата да се основава на контактни точки, определени от Комисията и от държавите-членки, като тези контактни точки трябваше да включват най-малко един представител от националните органи, а останалите определени контактни точки могат да бъдат изследователи или

университетски преподаватели, специализирани в тази област. Във всеки случай държавите-членки трябваше да привлекат изследователи, университетски преподаватели, НПО и гражданското общество. Дори Европол и Европейският център за мониторинг на наркотиците и наркоманиите бяха привлечени като експертни организации.

През 2005 г. системата претърпя своята първа вътрешна структурна реформа. Тя предвиждаше създаването на две постоянни комисии – една за работната програма и една за изследвания – като същевременно поддръжката на уебсайта беше прехвърлена от Европейската комисия на Обединеното кралство, което все още го поддържа актуален.

През 2007 г. имаше ново преразглеждане, което призна особената необходимост от укрепване на секретариата и подчерта нуждата да се реши проблемът с ресурсите за постоянните комисии и националните представители.

През март 2009 г. беше публикувана външна оценка за работата на мрежата. Тя подчерта важността на целите, за които беше създадена мрежата, но в същото време със съжаление подчерта организационната грешка, която възпрепятства постигането на важните цели, за които говорихме по-рано.

Така посочените проблеми, които доведоха до практическия колапс на мрежата, включваха недостиг на подходящи ресурси, неефективен секретариат, липса на ангажираност от страна на националните представители и много слаба работна програма.

Оценката също така обсъждаше възможността за прекратяване на дейността на мрежата. Вследствие на това мрежата определи работна група, която да проучи препоръките, направени през март 2009 г., и прецени, че са необходими известни изменения на законодателния акт, с който се създава мрежата. По-специално беше предложено създаването на външен секретариат, който да бъде финансиран със средства на програмите на Общността.

Макар някои държави-членки да поставиха отново на дневен ред идеята за прекратяване на дейността на мрежата, други предложиха нейното реформиране. Шведското председателство на Европейския съвет прие това предложение и го превърна в свой приоритет за шестмесечния си мандат. Тук искам да подчертая, че съм озадачена да видя тези празни места, имайки предвид, че тези предложения бяха направени от самото шведско председателство.

Предложението предвиждаше мрежата да се състои от секретариат, от контактни точки, определени от всяка държава-членка, и от съвет на директорите. Този съвет на директорите следваше да включва национални представители, определени от държавите-членки, и да се ръководи от председател, ръководещ изпълнителен комитет.

Считам, че съществува и известно объркване по отношение на контактните точки и националните представители. Гражданското общество, академичната общност, експертната общност, а следователно и експертите, са напълно изключени от тази мрежа. Това е много сериозен въпрос. Напълно се прекъсват структурните връзки между мрежата и другите институции и органи на Общността, които се занимават с престъпността и превенцията.

Решението не предвижда никаква форма на сътрудничество с Европейския парламент, изискването за владение на езици отсъства напълно, въпреки че преди това беше поставено като необходимост.

Издавайки се в качеството на докладчик, считам, че това предложение е напълно неефективно и не може да реши проблемите с престъпността по няколко причини. Първо, то не успя да изпълни изискванията, за които беше създадено. Второ, няма сътрудничество между Комисията, Съвета и държавите-членки и считам, че това трябва да бъде разглеждано като саботаж на работата на самата мрежа.

Предотвратяването на престъпността не може да бъде сведено само до обмяна на най-добри практики. За съжаление станахме свидетели на нещо, което много прилича на туризъм от страна на различни служители, които посещават различни държави и често не могат дори да разговарят помежду, защото няма преводачи. Липсата на участие на гражданското общество и НПО или липсата на разработка на материали относно превенцията, като например документи за училищата, прави тази мрежа напълно неефективна. За да заработи мрежата, считам, че трябва да засилим правомощията ѝ, а също така да включим и борбата с престъпността и предотвратяване на организираната престъпност.

Ето защо предлагам да отхвърлим това предложение, което би могло да се приеме само ако Съветът беше представил едно наистина амбициозно предложение. За съжаление, това не се случи.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, с голям интерес изслушах изказванията на г-н Nicholson, г-жа in 't Veld, г-н Albrecht и г-жа Alfano. По време на това разискване бяха повдигнати въпроси, свързани както с процедурата, така и по същество.

Що се отнася до процедурните въпроси, напълно разбирам становището на Парламента. Договорът от Лисабон ще влезе в сила съвсем скоро. Ето защо напълно оценявам въпросите, които някои от решенията на Съвета могат да повдигнат в Парламента. Вярно е също така, че Комисията изразява известно съжаление за това положение. Аз все пак искам да разясня на Парламента някои въпроси, свързани с тези досиета.

Както ви е известно, Европол – по силата на решение на Съвета, което ще замени междуправителствената конвенция – ще се регулира от нова правна рамка и ще стане европейска агенция на 1 януари 2010 г. Приемането на това решение от Съвета се предхождаше от дълги преговори и в момента е в ход подготовката за неговото прилагане.

Разбирам опасенията на Парламента и аз също очаквам създаването на следващата институционална рамка, тъй като тя ще открие пътя за по-широк демократичен контрол върху Европейската полицейска служба. Трябва да си извадим поуки от първоначалното прилагане на съществуващото решение на Съвета, така че да имаме стабилна основа, върху която да създадем бъдещото законодателство. За тази цел ще бъде от полза да включим Парламента и други заинтересовани страни, когато се изготвят бъдещите правила относно Европол, по-специално по отношение на условията, съгласно които Парламентът и националните парламенти ще имат контрол върху дейността на Европол.

Г-н председател, аз все пак изразявам съжаление, че Парламентът отхвърли проекторешенията на Съвета. Това са разпоредби за прилагане, уреждащи важни аспекти на работата на Европол, без които Европол не може да работи.

Премавам към въпроса за лабораториите за криминалистични анализи. Искам да повторя, че разбирам, че Парламентът иска различно основание за това рамково решение относно акредитирането на дейностите на лабораториите за криминалистични анализи. Комисията подкрепя използването на акредитация, защото така се насърчава по-високо качество на работата на тези лаборатории, по-специално що се отнася до чувствителни техники, свързани с пръстови отпечатъци и ДНК проби. По-стриктната акредитация на тези лаборатории ще доведе до по-голямо обществено доверие.

Повтарям, известни са ми проблемите с правното основание. Както и Парламентът, Комисията също счита, че рамковото решение, доколкото то посочва услуги съгласно член 50 от Договора за създаване на Европейската общност, следва да има член 50 като свое правно основание. В Комисията изготвихме декларация, която е включена в протокола от заседанието на Съвета в състав „Правосъдие и вътрешни работи“, проведено на 23 октомври 2009 г. В тази декларация Комисията си запазва правото в бъдеще да предприеме мерки, които счита за подходящи.

Бих искал да добавя, че съгласно разпоредбите за финансов правилник Комисията има готовност да предостави финансова подкрепа за дейностите на държавите-членки, които позволяват акредитирането на научни полицейски лаборатории. В заключение, Комисията е склонна да направи оценка на прилагането и изпълнението на този инструмент към 1 юли 2018 г., както е предвидено в член 7, параграф 4 (нов).

По отношение на акредитирането, макар да разбирам становището на Парламента, считам също така, че като цяло то е правилно ориентирано и отчита всички становища, изразени в Парламента.

Премавам към въпроса за Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността. Естествено ние считаме, че престъпленията трябва да бъдат предотвратявани. Принудителни мерки не са достатъчни за намаляване на престъпността и организираната престъпност. Превенцията е ключова, било то на местно или трансгранично равнище. Нещо повече, в предложенията, които направих неотдавна относно трафика на хора и детската порнография, предвидих превантивни мерки.

Г-жо Alfano, Вие току-що подчертахте недостатъците на мрежата. Известно ми е, че наскоро извършена оценка приключи с извода, че е наложително наличието на европейско сътрудничество в борбата срещу организираната престъпност и също така знам, че публични органи и организации, и частният сектор желаят мултидисциплинарен подход, насочен към обмяна на опит, методи и инструменти в рамките на Европа.

Известно е, че Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността се натъкна на стратегически, политически и организационни проблеми. Комисията е запозната с тях. В краткосрочен план увеличихме финансовата подкрепа за секретариата на мрежата.

В Стокхолмската програма поставихме като приоритет полицейското сътрудничество и необходимостта да можем да го управляваме на общностно равнище в съответствие с Договора от Лисабон. Вярно е, че тази мрежа може да изпълни няколко задачи, които споменахте, и може да поеме задачи, за които дадохте няколко интересни примера.

Очакваме също така да видим общи проекти между социалните и образователните институции, в които ще участват училища, курсове за повишаване на квалификацията и за придобиване на образователна степен. Очевидно е, че сме в началото на съвсем нова политика за предотвратяване на престъпления.

Ясно е, че ролята на гражданското общество и на Парламента трябва да бъде засилена. Освен това сега полицейското сътрудничество ще бъде съгласно процедурата на съвместно вземане на решение. Ето защо считам, че можем да си сътрудничим възможно най-тясно в рамката на новото правно основание. Това ще бъде в интерес на всички граждани, засегнати от въпросите на сигурността в своето ежедневие.

Аз, разбира се, изразявам известно съжаление във връзка с това разискване, което беше съсредоточено както върху процедурата, която да бъде следвана, така и върху съществото на въпроса. Все пак считам, че можем да направим много повече от този момент нататък, след влизането в сила на Договора от Лисабон и съгласно Стокхолмската програма. Парламентът ще има възможност да изиграе цялостната си роля в тази нова стратегия срещу организираната престъпност и, на практика, срещу всички видове престъпност.

Wim van de Camp, от името на групата PPE. – (NL) Бих искал да благодаря на г-н Баро, заместник-председател на Комисията, за отговорите му към нас и за становищата, които изрази по различните въпроси.

Съдебното сътрудничество в Европейския съюз е въпрос от огромно значение. Когато говорим за Европа на гражданите, ние по-специално говорим за съдебно сътрудничество. Във връзка с това борбата с престъпността е наш първостепенен приоритет, най-вече защото престъпността все по-често пресича границите. Трансграничната престъпност от голям мащаб често е основният проблем, който в сравнение с националната престъпност изглежда по-скоро като дребно хулиганство.

По този въпрос групата на Европейската народна партия силно подкрепя не само укрепването на Европол, но също и на Евродак. Имам предвид нашата рамка за криминалистични лаборатории.

Важен елемент от борбата с организираната престъпност е демократичният контрол върху борещите се с престъпността. Аз естествено съвсем не искам той да бъде отнет по какъвто и да е начин, но бих искал да вземете предвид положението на жертвата и да продължите да го правите и в хода на разискването на предложенията през следващите месеци. Борбата с престъпността често включва зачитането на правата на заподозрените, а и трябва да е така, защото личната неприкосновеност на заподозрените и тяхното положение в наказателното съдопроизводство са много важни. През следващите пет години обаче бих желал да обръщаме повече внимание на положението на жертвата. Г-н председател, основните права не са абсолютни. Те винаги трябва да бъдат упражнявани в някакъв контекст. Или, според конституцията на Нидерландия, в която се казва, че това е въпрос, свързан със спазване на закона във всяко отношение. Това се отнася както за заподозрените, така и за жертвите.

Много добре разбирам и съм съгласен, че за момента Парламентът трябва да призове за търпение, когато става въпрос за тези четири досиета. Нека почакаме до 1 декември, когато ще ни бъдат представени нови предложения и когато ще трябва да проверим как се осъществяват процесите на практика: нещо, което изисква реално участие на Европейския парламент.

Ramón Jáuregui Atondo, от името на групата S&D. – (ES) Г-н председател, изправени сме пред проблем, защото Парламентът изисква от Комисията да преразгледа законодателния пакет по тези въпроси, а г-н Баро ни каза – много мило, като винаги – че това връща нещата много стъпки назад, че е било разисквано дълго време и че на 1 януари ще започне да действа. Истината е, че имаме проблем.

И тъй като разбирам, че не можете да ни отговорите на този въпрос, г-н Баро, в момента мога само да Ви кажа да предадете на Вашия приемник, че когато тя присъства на изслушванията в Парламента, ще я попитаме дали възнамерява да изготви законодателен пакет по тези въпроси, защото целият Парламент го иска и това не е някакъв пресилен натиск за законодателство.

Въпросът не е в това, че Парламентът иска да участва; той трябва да участва. Той трябва да участва, защото ще има тази законодателна роля само след няколко дни и защото това не е въпрос на парламентарен контрол, а по-скоро е наше искане да направим по-нататъшни предложения. Например в много от директивите и

решенията, които се внасят тук, виждам множество пропуски, недостатъци и доста правна несигурност. Искаме да коригираме тези разпоредби.

Считам, че е добре Европол да работи с тях. Разбирам, че Европол вече работи с тях и искам той да продължи да го прави, защото желая Европол да се усъвършенства. Искам също така да зачитате правото на Парламента да изрази своето становище по въпросните разпоредби, защото това е неговата законодателна функция и ние искаме да я изпълняваме.

Ето защо сега Ви казвам, че когато следващият член на Комисията застане пред нас, ще я попитаме дали е решена да изготви законодателни предложения по този въпрос, за да може Парламентът да упражни своята законодателна роля. Това е всичко, нищо повече.

Nathalie Griesbeck, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, коментарът ми ще бъде кратък. На първо място той засяга съществуването на въпроса, а на второ – процедурата, като ще повторя част от вече ясно изказаните становища от всички политически групи.

Макар, от една страна, създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в рамките на Европейския съюз да е много важно за всички нас и определено да представлява пример за европейския демократичен модел, който изграждаме, и макар в същото време много от нас да считат, че Европол е инструмент, който може да бъде адаптиран, всички ние все пак отдаваме голямо значение на факта, че обединяването на ресурси – по-специално човешки ресурси, но и технически, за борба с организираната престъпност и всички видове трафик – следва да бъде стриктно контролирано с максимални гаранции за правна сигурност, тъй като засягаме самите основи на нашата сила: правата и свободите на европейските граждани.

Що се отнася до процедурата, с риск да повторя вече казани неща, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа бих искала да уверя г-н члена на Комисията, че свършената дотук работа не е напразна. Нашите граждани обаче ще разберат и разтълкуват напълно погрешно нещата, ако, след дългоочакваното начало на работата на институциите, свързани с Договора от Лисабон, не проявим търпение и не изчакаме още няколко часа или дори дни, за да упражним правомощието за съвместно изготвяне на законодателство, което така високо ценим.

Ако не друго, то за Европа е важно да изчакаме няколко седмици, докато имаме текст, който отчита процедурната ни рамка и, както и г-жа in 't Veld, съжалявам, че Съветът не е представен тук, защото това е преди всичко въпрос на Съвета. Ето защо, от името на моята комисия, аз считам, че трябва да имаме ново законодателно предложение.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, за да продължа в същия дух, бих искал да взема думата като координатор на групата на Зелените/Европейски свободен алианс по въпроси, свързани със свободата, което именно е моята област.

Ще бъде неразбираемо, ако въпреки че ни е предоставена възможността да свършим съвместна законодателна работа с Европейския парламент, не успеем да го направим. Ето защо всички ние сме съгласни по този въпрос. Във всеки случай трябва да изчакаме и да видим как ще се развият събитията, но е ясно, че ще възникне проблем, ако не успеем да участваме, както основателно изискваме да го направим.

Искам също накратко да спомена още един аспект, свързан с доклада относно криминалистичните лаборатории – защото следях именно този въпрос – и да заявя възможно най-ясно, че когато разискваме необходимостта от координация, трябва също така да проучим много внимателно въпроса за децентрализиране. Нека не забравяме, че в определени държави-членки няма единен център за криминалистични изследвания, а няколко, като се има предвид разпределението на териториите и съществуващите полицейски и правни системи. Такъв е случаят в Испания. Важно е да го отчетем, защото, ако искаме успешна координация, не трябва да забравяме, че не става въпрос само за координация между държавите-членки, а и между региони с различни условия, които може да не са приложими на национално равнище.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ще повторя това, което някои мои колеги вече казаха.

Преди влизането в сила на Договора от Лисабон от Европейския парламент беше поискано, съгласно процедурата по спешност, да проучи четири текста относно Европол и въпроса за запазване на поверителността на данните, предавани от Европол, включително на трети държави. Ние в Парламента единодушно осъждаме начина, по който от нас беше изискано да проучим тези текстове, когато те засягат въпроси, които със сигурност ще бъдат предмет на процедура на съвместно вземане на решение след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Много от нас считат, че нашите граждани имат право на сигурност и че борбата срещу тероризма е приоритет. Трябва да бъде направено всичко възможно, за да не живеят нашите граждани в постоянен страх от това да станат жертви на терористични нападения. Ето защо е важно да направим всичко възможно, за да укрепим полицейското сътрудничество, но това не може да се случи на всяка цена и със сигурност не трябва да е за сметка на основното публично право на лична неприкосновеност, свободно движение и свободно изразяване.

Бих искала да добавя, че превенцията на престъпността не следва да означава повече – и само повече – принудителни мерки. Право на нашите демокрации е да защитават свободата ни във всеки един момент и да не я подкопават, освен ако не е абсолютно наложително. Ето защо полицейското сътрудничество следва да бъде осъществявано съгласно конкретна правна рамка, която гарантира поверителността на предаваната информация и на правилния баланс между посочените цели на информацията и сигурността.

Ето защо Конфедеративната група на Европейската обединена левица заедно с другите групи призовава Съвета и Комисията да оттеглят тези предложения. Освен това изразявам съжаление, че Съветът не присъства днес тук.

Gerard Batten, *от и в името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, тези доклади определят правилата за начина, по който Европол събира и обменя между държавите-членки на Европейския съюз – и трети държави, на практика – информация от много лично естество за гражданите на Европейския съюз.

Показателно е, че в тях се говори за неразрешеното оповестяване на такава информация, което не се отразява неблагоприятно, не вреди сериозно или не накърнява съществените интереси на Европол. В тях няма нищо за защитата на интересите на горките невинни граждани, които могат да се окажат в кошмара да бъдат разследвани от Европол.

Може да бъде събирана най-чувствителната информация, включително за сексуалните предпочитания и данни за банкови сметки. Това дори може да бъде споделяно с трети държави, включително с държави, които са „ярки“ примери за демокрация, като Албания, Перу и Руската федерация.

Европол е напълно изпишен от обективна гледна точка, но субективната гледна точка на Европейския съюз е, че е много важно да присъства още един атрибут на полицейската държава: собствена полиция.

Колко от скептичните граждани на Европейския съюз знаят, че служителите на Европол имат имунитет от наказателно преследване за всичко, което правят или казват при изпълнение на техните служебни задължения? За онези от вас, които идват от държави, които доскоро са били полицейски, това може и да не е от голямо значение, но такъв имунитет за служител на правоприлагащ орган е концепция, която е чужда на британското право.

Когато Европейският съюз създава своя правосъдна система с инструменти като европейската заповед за задържане и неприсъствени производства, а сега и собствена полиция, ние във Великобритания виждаме погаването на нашите най-основни и ценни свободи, които са ни защитавали в миналото.

Всеки от докладчиците поне имаше доблестта да каже, че тези предложения трябва да бъдат отхвърлени, докато Договорът от Лисабон не влезе законно в сила. Ако Европейският съюз имаше някаква доблест, щеше да има референдуми за Договора от Лисабон и никаква част от него нямаше да влезе в сила.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, ако неотдавна действията на Европол бяха успели отново да сложат край на групите, занимаващи се с трафик на хора, които вкарваха нелегални имигранти, то това би било достойно за похвала. В бъдеще Европол би бил еднакво достоен за похвала за участието му в борбата с всички видове тежки международни престъпления. Разбира се, по принцип сътрудничеството между различните органи в борбата срещу престъпността е похвално.

Въпросът за защитата на данните обаче не е решен, що се отнася до плановете да се предоставят на всички органи неограничен достъп до данните. Пробутват ни се обещания за някакъв надзорен орган по защита на данните, когато дори не е ясно какви точно надзорни правомощия ще има. Националните служители по защита на данните вече доста бързо откриват ограниченията на обхвата на своите действия и почти нямат каквито и да е правомощия да се намесят и да въздействат. Такова вероятно ще бъде положението и на равнище Европейски съюз.

През последното десетилетие гражданските свободи и свободата се ограничават все повече в името на борбата срещу тероризма. Ако особено сега, преди Договорът от Лисабон да предостави на Европейския парламент тези права за съвместно вземане на решение, министрите на правосъдието и вътрешните работи желаят бързо да бъде съставено споразумение относно финансовите сделки, това се дължи на една-единствена причина –

те знаят, че с това са свързани множество въпроси, отнасящи се до защита на данните, и че няма да се измъкнат безпроблемно, както е при споразумението относно SWIFT. Като се има предвид, че дори националните правоприлагащи агенции нямат такова право съгласно съответните конституции, защо тогава Европол следва да има такова и защо Съединените щати по-специално следва да имат такива неограничени права, що се отнася до Европейския съюз, и то чрез задкулисни договорки? Смятам, че трябва да спрем тази атака по отношение на защитата на данните.

Simon Busuttill (PPE). – (FR) Г-н председател, позволете ми първо да поздравя и да благодаря на г-н заместник-председателя на Комисията за всичко, направено от него като член на Комисията, отговарящ за тази област.

Надявам се, че двамата членове на Комисията, които ще бъдат Ваши приемници – защото са не един, а двама – ще черпят вдъхновение от Вашата политическа визия, отдаденост и работа. Благодаря Ви, г-н заместник-председател.

(MT) Позволете ми да засегна въпроса, свързан с отличната възможност, която ми се отдаде неотдавна, да посетя службата в моята родина, която отговаря за Европол, отношенията с Европол, както и за Шенгенското пространство. В тази служба има няколко полицейски служители, които вършат отлична работа в тази област в сътрудничество с полицейски служители от други държави-членки на Европейския съюз. Приветствам техните усилия и бих искал да добавя, че това посещение ми даде възможността да оценя голямата важност на агенцията Европол. Имах възможността да я оценя на място; нейната важност за борбата с престъпността, особено като се има предвид, че сега живеем в зона на свобода, на свободно движение в рамките на Европейския съюз и много държави от Европейския съюз.

Очевидната причина да гласуваме против тези предложения не е това, че имаме нещо против Европол, а защото ние, като Европейски парламент, желаем да допринесем за укрепване на тази служба, която от следващата година ще стане агенция, така че тя да може действително да изпълнява своята мисия за борба с престъпността по един ефективен начин.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, по отношение на искането на Съвета да одобрим предложението за обмен на информация между Европол и партньорите, включително трети държави, човек може да види докъде ще доведе това: предложението, ако бъде одобрено, ще създаде абсурдното положение да регулира, наред с други неща, обмена на информация между Европол и трети държави, без Парламентът все още да е одобрил какъвто и да е списък с такива държави.

Това предложение, с описанието на начина на обработка на лични данни, което се съдържа в него, изглежда открива пътя към създаването на една практически неограничена база данни, която би била на разположение на трети държави, които все още не са определени от Парламента.

Член 15, параграф 2 от предложението на Съвета постановява, че в случаи на абсолютна необходимост, дори когато няма предположения за извършено престъпление, могат да бъдат предавани данни, които разкриват расата, етническия произход, политическата позиция, религиозните и философските убеждения, членство в профсъюзни организации и така нататък, без да се посочва какво се има предвид под „абсолютна необходимост“ и, което още по-лошо, приема се идеята, че съществува такова нещо като расови групи.

Би било интересно да чуем от Съвета разяснение за това що е расова група и какви расови групи съществуват. Що се отнася до мен, считам, че има само една раса – човешката.

Поради тези основания, а също и за да запазим независимостта на Парламента, който трябва да работи в рамките на необходимите срокове, считам, че предложението на Съвета в настоящия му вид трябва да бъде отхвърлено до искания краен срок, 30 ноември.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Г-н председател, искам да се присъединя към г-н Busuttill в благодарностите към заместник-председателя на Комисията, г-н Баро, за неговата работа. Той определено пое съвсем нелеко законодателно досие и често трябваше да се бори със силна опозиция, но повярвайте ми, г-н заместник-председател, имате твърда подкрепа в лицето на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, на която можете да разчитате в такива ситуации. Все пак много беше казано за Европол, ето защо смятам, че не е нужно да повтарям казаното от моите колеги, а именно, че е някак изненадващо, че преди 30 ноември, тоест преди влизането в сила на Договора от Лисабон, от нас в Парламента все пак се очаква да приемем този документ. Във връзка с това е съвсем естествена реакцията на Парламента да отхвърли тези предложения.

Жалко е също така, че Съветът не ни удостои с честта да присъства днес, за да чуе тези коментари. Уверен съм, че ще ги вземе под внимание. Искам преди всичко да направя коментар по доклада на г-н Kirkhope относно криминалистичните лаборатории и стандартите и да кажа, че често трябва да се обсъди дали да се навлиза в детайли по дадения въпрос, а именно какви данни ще бъдат предавани и как, и дали тези данни са наистина сравними, особено когато става дума за криминалистични лаборатории. Ако ДНК данни се получават по различни начини и след това се предават и не е възможно съвпадение, то тогава повече се вреди, отколкото се помага на въпросното лице. Мисля, че това следва да се взема предвид.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Баро, благодаря ви за разбирането на ясното становище на Парламента по отношение на процедурни въпроси. Не отхвърляме предложенията на Съвета и на Комисията. По-скоро искаме да участваме в процеса на вземане на решение. Това е ключов аспект, що се отнася до нашето гласуване.

Ясно е, че Европол е един от успехите на Европейския съюз. По-специално в борбата срещу свързаната с наркотици престъпност, трафика на хора, финансирането на тероризма и печатането на фалшиви пари, Европол играе ключова роля по отношение на обмяната на информация и дава насока на съществуващите мрежи за полицейско сътрудничество. Изключително важно е неговите функции да бъдат разширени. Ето защо трябва да приветстваме и факта, че агенцията ще има нова основа. Тук именно ще са ни необходими обменът на информация и вътрешните връзки между полицейските служби в Европейския съюз. Това ни е необходимо, за да можем успешно да се борим с тероризма и престъпността. Тези неща са ни необходими също така – и това трябва да бъде също ясно заявено – за да утвърждаваме правата на европейските граждани.

Това е европейско отношение и ясни европейски ценности, които бяха укрепени и тук, в Парламента, от широко мнозинство в Решението относно SWIFT кодовете, взето в средата на септември. Трябва да изискаме следното от Съвета и Комисията: сега този основен принцип и тези насоки трябва да бъдат изпълнени и при преговорите със Съединените американски щати. Трябва да направим това, за да гарантираме сигурността на европейските граждани.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) аз също изразявам задоволство, че Съветът се ангажира за по-нататъшно развитие и реформи на Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността. В светлината на това наистина е жалко – както беше вече казано от няколко колеги – че на това разискване вече не присъстват представители на Съвета.

аз също бих искала да разделя моите коментари относно процеса от тези по действителното съдържание. Решението за необходимостта от тази мрежа беше взето преди 10 години. Текущата оценка показва, че мрежата не се е възползвала максимално от предоставените възможности. Беше обаче и ясно заявено, че ни е необходима такава мрежа и че трябва да я развием в по-голяма степен, да включим цивилни лица и изследователи, и да си сътрудничим с правоприлагащи агенции. Искам също така да кажа, че групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент счита за важни работата на мрежата и нейното по-нататъшно развитие. Фактът, че Европейският парламент сега отхвърля тази инициатива, се дължи на това, че тази мярка ще има още по-голяма легитимност съгласно Договора от Лисабон и че ще можем да участваме по-активно в нея.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Г-н председател, най-големият неуспех на Европа към днешна дата е, че все още не сме успели да сложим край на трафика на хора, който се извършва пред очите ни. Жени и деца биват продавани като стоки в магазин във всичките ни държави-членки. Консервативна прогноза на Европол посочва, че половин милион жени ще бъдат купени и продадени в Европа през 2009 г. Това е проблем, по който трябва да говорим открито и трябва да изготвим стратегии, за да го премахнем.

В Европейския съюз има институции, чиято цел е да се борят с трафика на хора и организираната престъпност, но сегашното положение показва, че те имат много недостатъци. Сътрудничеството между държавите-членки, Комисията, Съвета и Парламента трябва да се подобри значително, за да ни се открие възможност веднъж завинаги да решим въпросите, свързани с тежката престъпност. Това включва организираната престъпност, както и дейностите на мафията и трафика на хора.

Договорът от Лисабон ще започне да се прилага цялостно само след няколко дни. Смятам, че след това ще можем да дишаме малко по-леко, защото най-накрая ще имаме надежда за по-задълбочено сътрудничество, което да гарантира сигурността на нашите граждани във всички държави-членки. Скоро ще видим един укрепен Европол и Еврорът. След това най-сетне ще се заемем с борбата срещу организираната престъпност в Европа, включително трафика на хора и мафиотизирани престъпни синдикати. Нека през 2009 г. веднъж завинаги да кажем, че днес и в този век в Европа няма място за трафик на хора.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, следва да обсъждаме днешното разискване, и по-специално решенията, които следват от разискването, не от формална, а от политическа гледна точка.

Единните стандарти за лабораторна работа са, разбира се, също важни за сътрудничество между полиция и правосъдие, което се основава на доверие. Има обаче много аспекти на този въпрос, които времето не ни позволява да разискваме. По принцип обаче основният въпрос е съвсем друг, а именно колко сериозно приемат политическите участници Договора от Лисабон, правата на Парламента и гражданите, както и надеждното сътрудничество на Съвета и Парламента.

Бих искала да дам три примера: Договорът от Лисабон посочва върховния представител като силен глас за Европа и е много жалко, че държавите-членки и тук съвсем ясно са приложили различни критерии. Споразумението относно SWIFT кодовете, което е спорно в много отношения, може отново да бъде щателно проучено от Европейския парламент следващия понеделник. Вместо това то ще бъде отменено набързо от списъка няколко часа преди това и ще бъде подписано със Съединените американски щати.

Изправени сме пред същото положение и по темите, които разглеждаме тук. Малко преди влизането в сила на Договора от Лисабон, от нас искат набързо да приемем решения, които предвиждат бъдещи разпоредби, които ще ограничат възможностите ни за взимане на решения или поне значително ще ги намалят. Трябва да се запитаме защо се случва това, тъй като със сигурност е било възможно представянето на предложения по други въпроси.

Становището на Съвета и на Комисията им проопиях възможността да изпратят ясно послание до европейските граждани, знак за ангажираност за изпълнение на договора, знак за демократична Европа на гражданите. Ние, Европейският парламент, имаме само една възможност: трябва да отхвърлим тези предложения, тъй като искаме широк обществен дебат и искаме да използваме разширените си права, за да подкрепим нашите граждани сега, а не в близко или по-далечно бъдеще.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, тазвечерното интересно разискване ни помогна да разберем някои много важни аспекти, по-специално тези, засягащи Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността.

Първо, след като вече имаме Договора от Лисабон, ролята на Парламента в рамката на процедурата на съвместно взимане на решение трябва да бъде все по-широка, и то по два начина. Първо, култура: организираната престъпност и мафиотските организации могат да бъдат премахнати преди всичко чрез информация и осведоменост. Един велик италиански съдия, Джовани Фалконе, който беше убит от мафията, обичаше да казва, че тя е явление, което има свое начало и край. Краят трябва да се състои в широка мобилизация в културен аспект и трябва да започне в Европа и в Парламента.

Вторият аспект е, че борбата с организираната престъпност трябва да бъде по-ефективна, най-вече чрез създаване на европейската прокуратура, а също така според мен и чрез включването на някои много тежки престъпления, предвидени само в определени държави-членки. Сещам се например за престъпленията на мафията.

Трябва да разберем, че кризата с мафията засяга цяла Европа, тъй като мафиотските организации имат възможността да проникнат и в самите институции. Има много тясна връзка между мафиотските организации и корупцията, както се подчертава и в неотдавнашни доклади, а също и с измамите в Европейския съюз, както наскоро бяхме осведомени и от Европейската сметна палата.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като докладчик в сянка по едно от досиетата относно Европол мога само да потвърдя казаното от колегите, изказали се преди мен.

Благодарение на своята роля в събирането, анализа и обmena на информация, Европол улеснява разследванията в държавите-членки и по този начин става важен инструмент в борбата срещу престъпността.

Трябва да бъдем по-ефективни в борбата срещу престъпността, но в същото време трябва решително да затвърдим ролята на Парламента.

Съветът реши, че при всички случаи ще приеме текстовете от пакета за Европол на 30 ноември, без да изчака Парламентът да получи правомощие за съвместно вземане на решение по този въпрос с влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември.

Целта на отхвърлянето на предложенията не е да препречим пътя на Европол към това да поеме своята нова роля като европейски орган, а за да може Парламентът, Европейският парламент, да има по-широки правомощия, по-специално що се отнася до въпроси, свързани със свободата, сигурността и правосъдието.

В заключение, считам, че е справедливо да предоставим на Парламента повече правомощия за контрол върху дейностите на Европол, за да се уверим, че обработката на данни, съхранявани в Европол, не подкопава правата на европейските граждани.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Областта на съдебната медицина доби значителна популярност през последните години, което основно се дължи на все по-нарастващата ѝ важност в борбата срещу престъпността и престъпните явления.

Високото равнище на сътрудничество между държавите в това отношение може да спомогне за по-голяма ефективност в борбата срещу престъпността. Практическият опит показва ясно, че такова сътрудничество не е само по себе си достатъчно и че е много важно да бъде създадена обща правна рамка, която да посочва стандартите за дейностите на криминалистичните лаборатории, както и мрежа от такива висококвалифицирани лаборатории в целия Европейски съюз.

Фактът, че няма съгласие относно това, какви общи стандарти за акредитиране могат да бъдат прилагани към анализа на научни доказателства, е сериозен недостатък, който трябва да бъде отстранен. Надявам се, че въз основа на тази причина Съветът ще започне инициативи възможно най-скоро и ще изготви нов документ, в който Европейският парламент ще участва активно.

Въпреки че исках да говоря повече за криминалистичните лаборатории, г-н председател, бих искала в заключение да кажа, че съвсем нямам амбицията да преувеличавам важността на Европейския парламент, но считам за абсолютно безпрецедентно, че нито един представител на Съвета не намери време да дойде и да изслуша нашите становища.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-н председател, изказвайки се като дипломиран юрист и бивш полицейски служител, бих искал да подчертая важността на рамковото решение на Съвета, чиято цел е да задължи всички криминалистични лаборатории, които предоставят резултатите от генетични тестове и проби на пръстови отпечатъци, да спазват международния стандарт ISO 17025. Това изключително важно решение цели да укрепи авторитета и надеждността на доказателствения процес и по този начин да повиши доверието на обществото в правоприлагащите агенции и правосъдната система.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-н председател, вероятно ще се върнем към този въпрос след шест месеца, когато ще се окажем изправени пред същите проблеми. От една страна, за нас ще бъде важно полицията и Европол да работят възможно най-ефективно. От друга страна, не трябва да забравяме, че тук става въпрос и за човешки права и много често се засягат чувствителни данни.

Ще ни очаква същата работа и във връзка с това бих искал да подчертая по-специално член 15 от решението на Съвета за приемане на правилата за прилагане, регламентиращи отношенията на Европол с партньорите му, включително обмена на лични данни и класифицирана информация. Причината е, че искам да насоча вниманието ви към факта, че тук става въпрос за много чувствителни данни и казваме, че предаването на такива данни не е ограничено, освен ако това е абсолютно необходимо. Трябва да помислим за това кой ще решава какво е абсолютно необходимо, защото това е изключително важен въпрос.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, работата ми не е лесна, имайки предвид отсъствието на Съвета. Дори и така обаче, аз бих искал все пак да спомена част от причините, които накараха вашата Комисия да се съгласи да внесе тези текстове за разглеждане.

Първо, що се отнася до Европол, би било трудно да се възпрепятства превръщането на Европол в агенция. Ще има и други текстове относно Европол и Парламентът, разбира се, ще участва в законодателния процес. Ще бъде много трудно да се прекъсне работата на Европол. Бих искал да поясня също така, че начело на Европол в момента е англичанин с изключителни качества. Би било неблагоприятно да се възпрепятства работата на Европол по какъвто и да е начин.

Що се отнася до другите два текста, важно е да се отчете, че те са резултат от инициатива на Съвета и държавите-членки. Дори и така, това е стъпка напред за държавите-членки към приемането на идеята за акредитиране на лабораториите, за да бъдат получавани надеждни данни. Това е положителен резултат и стъпка напред.

Що се отнася до мрежата за предотвратяване на престъпността – и именно тук констатациите на Парламента са най-основателни – със сигурност ще бъде необходимо в бъдеще да я укрепим и да ѝ възложим други задачи. Напълно ви разбирам и благодаря на г-н Busuttill и г-н Strasser – и на председателя на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, който беше по-рано тук – за това, че разбрахте моето твърдо убеждение, че Парламентът трябва да има по-голямо участие. Всичко, което съм постигнал през последните пет години,

е станало реалност благодарение на подкрепата на Парламента. Ето защо, както знаете, аз съм твърдо убеден, че Парламентът трябва да участва.

Освен това бих искал да добавя, че Комисията счита, че ни е необходим задълбочен анализ на всеки отделен случай, за да определим дали трябва или не трябва да променяме достиженията на правото от третия стълб. Важно е да се разбере, че се намираме в период на преход от междуправителствен подход към общностен подход и искам да изразя удовлетворение от работата по правосъдие и вътрешни работи.

Известен ми е също така фактът, че всички вие с готовност желаете да участвате във форма на полицейско сътрудничество, която зачита правата на човека и се придържа към ценностите на Европейския съюз. Разбира се! Считаю, че ролята на Парламента ще окаже положително въздействие върху всички бъдещи текстове, което ще ни даде възможност да задълбочим полицейското сътрудничество, повтарям, в съответствие с ценностите и правата на гражданите.

Все пак това е период на преход и напълно разбирам желанието ви да участвате в изготвянето на тези текстове. Повтарям обаче, че Комисията счита, че следва да преразгледаме текстовете на достиженията на правото на трети стълб чрез цялостен анализ на всеки отделен случай. В случай че съществуващите инструменти се окажат остарели или трябва да бъдат допълвани или осъвременявани, тогава ще можем да направим предложения. Моите приемници ще направят предложения, които да позволят на Парламента да подобри текстовете, защото най-сетне той ще участва в законодателния процес.

По този въпрос, г-н председател, ще си позволя да подчертая отново, че в края на моя мандат ще обърна специално внимание на отправените към мен предложения от Европейския парламент. Бих искал да подчертая обаче, че ни е добре известно, че няколко текста, необходими за полицейско и съдебно сътрудничество, ще се нуждаят от ново основание, което ще даде възможност Парламентът да изиграе своята роля като участник в законодателния процес.

Междувременно се надявам да разберете защо се опитам да обясня нашите основания да искаме Европол да стане агенция на 1 януари и да продължи своята работа, като сме отчели напредъка, съзнателно постигнат от държавите-членки, що се отнася до акредитирането на лаборатории и мрежата за предотвратяване на престъпността.

Повтарям, че разбирам становището на Парламента и можете да сте сигурни, че в идните седмици, доколкото е възможно, ще защитавам това широко пространство на свобода и сигурност, което държавите-членки ще развият от тук нататък с активната подкрепа на Парламента.

James Nicholson, *заместник-докладчик*. – (EN) Г-н председател, днес осъществихме много добро разискване. Смятам, че председателството трябва да понесе отговорността за своето отсъствие тази вечер. Не са тук и смятам, че трябва да понесат последствията.

Искам да говоря накратко по два въпроса. Напълно съм съгласен със Sophia in 't Veld. Естествено, че искаме по-силен Европол в дългосрочен план, дори нещо повече, един по-добре сътрудническ Европол, където това е необходимо. Трябва само да обърнем поглед към множеството проблеми, които съществуват днес по границите ни – наркотици, трафик на хора, международна престъпност и тероризъм, като това далеч не са всички – за да разберем нуждата от това.

Доколкото си спомням, говорителят на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), когато говореше за поставяне на везните на правата на жертвата и правата на извършителя, повдигна въпрос, който приемам много лично. Смятам, че това е нещо, върху което сериозно трябва да се замислим.

За голямо съжаление, често виждаме как извършилите престъпление получават повече съчувствие и подкрепа, отколкото жертвата, която е пострадала от случилото се. Има много области, в които има примери за това. Това не може по никакъв начин да бъде приемливо. Считаю, че трябва да окажем повече подкрепа на жертвите и смятам, че това именно показва кой е бил жертвата. Невъзможно е извършителите на престъпления да бъдат третирани по еднакъв начин с жертвите.

Всеки, който смята, че в днешното общество можем да оцелеем, без да си сътрудним, живее в измислена страна. Такава е реалността, както аз я виждам. Имахме много прост пример, в моята родина – в Северна Ирландия – през последните години, когато сътрудничеството между полицията на Северна Ирландия и Garda Síochána на юг даде възможност да бъдат задържани, върнати и да бъде предотвратено разпространението на пазара на много милиони цигари. Наистина ли смятате, че това би се случило, ако нямаше сътрудничество – не само между тях, а сътрудничество по целия път до Далечния Изток?

Да, приятели, необходим ни е силен Европол, да, трябва да работим за това и да, трябва да се стремим към сътрудничество, когато е в интерес на всички.

Sophia in 't Veld, докладчик. – (EN) Г-н председател, преди да се включа, на свой ред бих искала да изкажа благодарност на г-н Баро. Мога единствено да кажа, че той постави много високи стандарти пред своя приемник.

Няма да навлизам в съществуващия въпрос, тъй като считам, че трябва да водим това разискване на по-късен етап, но ще се върна за кратко към процедурата, защото искам да изясня нещо.

Чух косвено, сякаш някой го каза от празния стол ето там, че има много основателна причина Съветът да бърза, а именно защото не сме желали да спрем работата на Европол. Предстои той да стане агенция на 1 януари.

Но ако Съветът искрено се интересува от становищата на Европейския парламент, той щеше да присъства тук. Той би започнал процедурата много по-рано от края на юли. Дори би приел предложението на Европейския парламент да работи много бързо, тъй като Парламентът винаги изпълнява своите отговорности и работим много бързо, ако се налага.

Предложихме това на Съвета чрез процедура, която поне щеше да бъде в духа на Лисабон. Поискахме едномесечна отсрочка, но Съветът просто нямаше желание да ни даде такава; и фактът, че Съветът отсъства днес и няма интерес да разговаря с Европейския парламент показва единствено, че те просто не желаят участието на Европейския парламент; това показва, че не са искрени.

Изявявам съжаление за това, защото към този момент, в оставащите седем дни, три часа и четиридесет минути: трябва да работим заедно. Бих искала само да подчертая, че както беше казано много добре от един наш колега, не става въпрос за нашето его. Не става въпрос Европейският парламент да бъде оставен встрани. Не става въпрос дори националните парламенти да бъдат оставени встрани. Става въпрос за отговорността пред гражданите, защото това засяга много важни решения.

Говорим за прехвърляне на лични данни и поверителни документи на трети страни, за данните и поверителната информация на нашите граждани, хората, които представляваме. Пред тях е отговорен Съветът, а не толкова пред нас.

В заключение, искам да кажа, че чух казаното от г-н члена на Комисията, но ми се иска да чуя декларация от Съвета, в която да бъде обещано – като се има предвид, че те бързаха с целия този пакет – че те оттеглят или преразгледат решението възможно най-бързо, в срок не по-дълъг от шест месеца, и тогава ще включат пълноценно Европейския парламент в една цялостна процедура на съвместно вземане на решение и ще носят отговорност пред гражданите.

Jan Philipp Albrecht, докладчик. – (DE) Г-н председател, на първо място бих искал да благодаря на Комисията за работата, свързана с Европол, и бих искал отново да заявя, че тук не става въпрос за възпрепятстване на процеса на трансформиране на Европол в агенция на Европейския съюз.

Все пак въпросът за това какви компетенции се предоставят, що се отнася до отношенията между държавата и гражданина е, разбира се, колкото основен, толкова и чувствителен, и трябва да бъде разискван в Парламента. В една демократична система това е решение, което трябва да бъде взето от парламента и да бъде разисквано в дълбочина, за да може крайният резултат да има достатъчна легитимност.

Смятам, че е доста тревожно, както каза и г-жа in 't Veld, че Съветът не присъства, за да чуе тази критика – нещо, което според мен е основна част от всяка демокрация. Надявам се, че правителството най-сетне ще вземе под внимание критиките на Парламента по отношение на свършената до момента работа в областта на политиката на сигурност.

В цяла Европа е необходимо разискване на правата на гражданите на парламентарно равнище, тъй като това е разискване за ефективността на нашата политика на сигурност. Европейският парламент и националните парламенти трябва да играят по-голяма роля и в двете.

Искам да благодаря на докладчиците за сигнала, които изпратихме тук, и се надявам, че е бил напълно ясен и че Съветът също ще се отзове.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, докладчик. – (ES) Г-н председател, бих искал да изразя моето най-дълбоко уважение към Европейската полицейска служба, която твърдо подкрепям. Надявам се, че в най-кратки срокове тя ще разполага с всички необходими й правни, човешки и материални ресурси, за да постигне своите цели и да разгърне своите пълни възможности съгласно Договора от Лисабон.

Ще обобща съвсем накратко какво представлява Европейската полицейска служба, новата служба?

Тя вече не е междуправителствен, а е орган на Общността, с бюджет от Общността и под контрола на Европейския парламент. Ние обаче следва да обсъдим това, по което има най-малка яснота. Трябва да се запитае какво е най-несигурно.

Най-несигурното в решението е контролът от Европейския парламент. Ето защо не можем да разберем или да приемем, г-н председател, прибързаността, която никой не може смислено да обоснове и която, накратко, представлява ограничаване на контролната роля на Парламента. Това е изходната точка – като буквата „А“ в азбуката, г-н председател. Не можем и да приемем Съветът да си измие ръцете по този въпрос. Утре, когато ще гласуваме, ще поискам Съветът да направи декларация по вече поставените въпроси. Това следва да бъде декларация, която да заявява неговия ангажимент за представяне на нов законодателен пакет съгласно Договора от Лисабон в срок от шест месеца.

В заключение, г-н председател, бих искал да кажа, че не е нито разумно, нито приемливо да съдействаме да бъде насърчавано именно това, което критикуваме. Например: шест доклада по такива важни въпроси не могат да бъдат разисквани в рамките на малко повече от час и половина, в един единствен следобед. Първо, говорим за мрежата за предотвратяване на престъпността, второ, за криминалистичните лаборатории, като разискваме и четирите доклада относно Европол. Това е неразумно.

Видяхме колко е важно това разискване, но нямаше възможност да бъдем задълбочени, защото самият Парламент и неговите служби направиха това невъзможно, тъй като от нас се изисква да разгледаме цели шест доклада едновременно.

Ето защо се надявам, г-н председател, че в бъдеще ще има по-разумен подход при провеждането на разисквания, които ни засягат и ни ангажират толкова много. Утре ще поставим въпросите на Съвета.

Sonia Alfano, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на моите колеги, които участваха в разискването. По-специално искам да благодаря и на г-н Баро за това, че взе предвид изразеното от нас безпокойство.

Предложенията от нас отхвърляния не са неоснователни: те не целят да кажат просто „не“ на Съвета. Тъкмо обратното, ние желаем да участваме, като се има предвид, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила след няколко дни и считам, че ролята на Парламента като участник в законодателния процес е от ключова важност.

Аз лично поисках Съветът официално да представи много по-амбициозно предложение относно Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността и да го направи незабавно след влизането в сила на Договора от Лисабон. Такова предложение не беше представено. Ето защо действително се налага да отхвърлим предложението и считам, че Парламентът има правото да работи въз основа на цялостна процедура на вземане на решение, особено що се отнася до такива важни въпроси като този.

Благодаря на г-н Nicholson за казаното от него във връзка с ролите на жертвите и извършителите. Роли, които твърде често са обърнати. За няколкото месеца, през които съм в Парламента, забелязах, че Парламентът и Европейският съюз отдават изключителна важност на борбата срещу тероризма, като в същото време, за съжаление, отсъства воля да се работи не само по борбата срещу престъпността, а и срещу организираната престъпност, която е в основата му.

Невъзможно е да си представим борбата срещу или предотвратяването на престъпността, без да вземем под внимание възможността за по-цялостна работа за ограничаване и предотвратяване на организираната престъпност и мафията – както каза г-н De Magistris, цитирайки забележителни думи на съдия Фалконе, убит от мафията.

Сега бих искала да направя едно малко отклонение, като човек, който за съжаление има опит от първа ръка по тези въпроси. Твърде често има не само объркване между жертвата и извършителя, но има и правителства – и за съжаление италианското правителство не обръща достатъчно внимание на този въпрос – които се отнасят различно към жертвите на едно и също престъпление. Жертви на тероризъм са третираны по един начин, а жертви на мафията – по друг.

Според мен тези разлики и форми на дискриминация не могат да продължат да съществуват, тъй като такива разлики нямат никакво място в Европа, която се стреми към политика, основана на иновация.

Председател. – Позволете ми и аз да поздравя Жак Баро за отговорната и отлична работа. Благодаря на докладчиците за тяхната работа.

Общото разискване приключи. Гласуването ще се проведе във вторник, 24 ноември 2009 г.

Писмени изявление (член 149)

Raffaele Baldassarre (PPE), в писмена форма. – (IT) Договорът от Лисабон съществено променя институционалните баланси, които бяха първоначално посочени в Договора от Маастрих по отношение на сътрудничеството между полицейските и съдебните органи по наказателноправни въпроси, като включи, макар и със съществени изключения, обикновената законодателна процедура, засягаща пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Ето защо е необходимо всяко изменение на мерките за изпълнение на решението относно Европол да бъде прието в новата законодателна рамка, предвидена в Договора от Лисабон. Европол не може да бъде укрепен, освен ако Парламентът няма възможност да изрази подходящо волята си относно разпоредби, свързани с мерки, които не са просто технически, а политически, като например предаването на лични данни.

Позволете ми да добавя нещо, свързано с все по-външно ориентираната позиция на Европейския съюз и повишеното взаимодействие между вътрешната сигурност и отбраната. Макар и договарят да няма пряк ефект върху развитието на пазарите в областта на сигурността и отбраната, той създава предпоставки за развитието на по-цялостен и съгласуван пазар в сферата на сигурността, което изисква координирани и следователно междуинституционални законодателни действия. Тъкмо затова би било непоследователно, ако не и вредно, да се приемат „политически“ изменения на мерките за изпълнение на решението относно Европол, които не се придържат към законодателната процедура, предвидена в Договора от Лисабон.

19. Използване на информационните технологии за митнически цели (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Alexander Alvaro – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно инициативата на Френската република с оглед приемането на Решение на Съвета за използване на информационните технологии за митнически цели (17483/2008 - C6-0037/2009 - 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, докладчик. – (DE) Г-н председател, бих искал да приветствам члена на Комисията, г-н Калас, и моите колеги от Парламента. По принцип въпросът, който ще обсъждаме, никак не е спорен. Той е свързан с прилагането на информационните технологии в областта на митниците и акцизите. За много хора този въпрос е изключително технически. От гледна точка обаче на борбата с измамите и другите престъпления това е много важен аспект на сътрудничеството в областта на митниците и акцизите, както и при обмена на информация.

Ние имаме възможност успешно да работим съвместно с шведското председателство на Съвета и затова аз бих желал да благодаря на всички, които ни подкрепяха и поддържаха в процеса на работа, тъй като това досега не е съвсем ново начинание. Ние демонстрирахме нашето сътрудничество чрез факта, че Парламентът прие и гласува в комисията значителните изменения, които Съветът вече беше предложил в хода на работата си. Поради това предполагам, че гласуването по обсъждания въпрос тази седмица ще има положителни резултати.

Единствената мярка, по която не постигнахме съгласие в Парламента, е разширяването на правомощията на Европол в тази област. Безспорно това виждане не се споделя от всички политически групи в Парламента. То обаче е отразено в окончателния резултат от гласуването по доклада относно информационните технологии в областта на митниците и акцизите. То е свързано донякъде с предходното разискване, когато намеренията ни бяха различни, а именно – да изпратим сигнал, че като сме определили съвсем наскоро мандат за Европол, според който той ще бъде агенция, неговите правомощия в редица малки и специфични области се увеличават и разширяват.

До голяма степен е уместно, имайки предвид значимостта и ролята на Европол, да определим обхвата на мандата му, както решихме. Това предполага и прозрачност, така че не само ние, но по-специално гражданите, за които създаваме политиките, да знаят какво е позволено за Европол и какво не е. Прозрачността е съществена част от всяка структура, свързана със съдебното преследване и правоохранителните органи в държавите-членки, и тя трябва да се прилага и на европейско равнище.

В останалите случаи няма какво повече да се каже и въпреки че обикновено се стремим да удължим времето си за изказване, аз мога да съкратя моето в този случай. Бих желал да благодаря на председателството на Съвета и на моите колеги за отличното сътрудничество и съм сигурен, че ние ще можем успешно да гласуваме доклада тази седмица.

Сийм Калас, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, Комисията принципно подкрепя текста на проекторешението на Съвета, тъй като е необходимо да се гарантира, че разпоредбите за взаимопомощта и административното сътрудничество се разработват максимално паралелно, а също така е необходимо да се уточнят разпоредбите, които определят, че общият бюджет на Европейските общности ще поеме разносните по използването на митническата информационна система от държавите-членки.

Това законодателно изменение не следва да доведе до увеличаване на бюджета, като е необходимо да се гарантира по-голямо взаимно допълване на дейностите в условията на сътрудничеството с Европол и Евроюст чрез предоставяне на тези агенции на едно и също равнище на достъп до митническата информационна система (CIS), включително до идентификационната база данни за митнически досиета (FIDE). При това положение Комисията не може да подкрепи предложеното от Парламента изменение, целящо предоставянето на различно равнище на достъп за Европол и Евроюст до митническата информационна система и идентификационната база данни за митнически досиета.

Като цяло Комисията приветства по-голямата част от измененията, предложени от Парламента. Във връзка с това бих желал да направя следните бележки.

Комисията споделя виждането на докладчика, г-н Alvaro, че е жалко, че решението по предложението следва да се вземе толкова бързо от държавите-членки преди влизането в сила на Договора от Лисабон. Всъщност Договорът предоставя ново правно основание, посредством което един нов регламент би могъл да замени съществуващата Конвенция за използване на информационните технологии за митнически цели („Конвенция CIS“) – регламент, който би имал пряко влияние върху държавите-членки и който няма да изисква транспониране в националното законодателство, преди да бъде въведен, какъвто понастоящем е случаят с Регламент (ЕО) № 766 от 2008 г. относно административната част на митническата информационна система.

Комисията споделя и становището на Европейския парламент, че по отношение на надзора на защитата на данните при прилагането на информационни технологии най-подходящото решение е замяната на Съвместния надзорен орган (JSA) с Европейския надзорен орган по защита на данните (EDPS). Общият надзор на двете институции е свързан с известни рискове от възможно дублиране и припокриване на работата. Във всички случаи следва да се въведе в действие механизъм за координация, включително за изготвянето на съответните препоръки.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

Petru Constantin Luhan, *от името на групата PPE*. – (EN) Г-жо председател, аз поздравявам моя колега, г-н Alexander Alvaro, и му благодаря за свършената работа и за доброто сътрудничество, което имаме при подготовката на доклада. По основните положения в него аз изразих съгласие с докладчика, а именно, че достъп до данните, регистрирани в митническата информационна система, следва да се осигури само за специално определени органи и персонал, като държавите-членки, Европол и Евроюст.

Друг въпрос, засегнат в едно от предложените от мен изменения и подкрепен от докладчика, се отнася до факта, че не се дава възможност на държавите-членки, Европол и Евроюст да предоставят данни на държави, които не са държави-членки, и на трети държави поради отсъствието на достатъчна защита на данните в тези държави. По мое мнение прегледът на митническата информационна система, както е отразен в доклада, е необходим с цел по-добро и адаптиране към изискванията на контролните служби, както и за да позволи на ограничен брой потребители да извършват анализи на информацията, съдържаща се в системата.

Прегледът също така ще повиши ефективността на процедурите за сътрудничество и контрол на митническите администрации благодарение на общата автоматизирана информационна система, която ще подпомага предотвратяването, разследването и съдебното преследване на сериозни нарушения на националното законодателство.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-жо председател, преди всичко бих желала да коригирам информацията на таблото. Аз не съм се присъединила към групата на Европейската народна партия (Християндемократи), аз все още съм в Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица.

По искане на френското правителство на нас ни беше предоставен текст, в който е залегнала разпоредбата за сътрудничество между митническите администрации и Европол и Евроюст.

Да напомня още веднъж, това е област, която по всяка вероятност ще е предмет на общо решение след влизането в сила на Договора от Лисабон. Ето защо ние съжаляваме, че, както и в случая с Европол, бързането надделя над желанието да се гарантират основни свободи.

Във всички тези текстове ние не одобряваме факта, че критичният баланс между сигурността и зачитането на основни права е поставен под все по-голяма заплаха в ущърб на свободите, както и цялостните резултати, които понякога не успяват да убедят нашите граждани.

Ние също така съжаляваме, че по отношение на текста, целящ създаването на връзка между досиетата, съхранявани от митниците, полицията и Евроюст, позицията, която Европейският парламент предлага да приемем, е по-плаха в сравнение с нашата позиция относно Европол, тъй като опасностите са същите и заложените в предоставените ни текстове гаранции са още по-крехки. Например скандално е, че няма ясно ограничение на периодите за съхраняване на данните.

В днешно време, когато в нашите държави основните ни свободи все повече са подкопавани от политиките на сигурност, ние съжаляваме, че Европейският парламент не изпълнява по подходящ начин ролята си за опазване на основните права и свободи.

Някои предложени от мен подобрения в тази област бяха приети, особено по отношение на Европол. Аз съм много доволна от това и благодаря на колегите, но те са недостатъчни, особено що се касае до принципите за пропорционалност и необходимост, които трябва да са доминиращи винаги, когато са застрашени правата и свободите.

Поради тези причини, ако не се приемат други изменения, осигуряващи по-голяма защита на нашите граждани, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица ще се въздържа от гласуване по този текст.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-жо председател, инициативата цели създаването на обща автоматизирана система за свързана с митниците информация, предназначена за митническите администрации в държавите-членки. Системата би спомогнала за предотвратяването, разследването и отстраняването на нарушения на правото на Общността и националните законодателства.

Аз приветствам искането да се улесни обменът на информация, да се подобри и укрепи сътрудничеството между митническите органи, както и да се установят процедури за общи действия. Сигурен съм, че бързият и ефикасен обмен на информация ще доведе до обслужване, което е от решаващо значение за борбата с незаконната търговия.

Когато говорим за информационни системи обаче, не трябва да забравяме, че те съдържат лични данни и че въпросите, свързани със защитата на тези данни и неприкосновеността на личния живот, имат огромно значение.

Аз съм съгласен с докладчика, г-н Alvaro, че ние трябва да сме постоянно нащрек, за да избегнем всяко възможно нарушение на основните права, особено правото на лична неприкосновеност, според което информацията от личен характер, регистрирана в системата, трябва да се ограничи единствено до това, което е строго необходимо, без да се накърнява личната неприкосновеност. Ние трябва да гарантираме, че данните могат да се използват единствено за цели, които са ясно дефинирани и ограничени в рамката на приложимото законодателство. Освен това те следва да се съхраняват само за времето, което е необходимо за постигане на целта, за която са били въведени.

Еднакво важно е да се гарантира, че достъпът до тази информационна система е прозрачен и отговаря на регламентите, приложими по отношение на подобни информационни системи, както е случаят с Шенгенската информационна система II или с Визовата информационната система. По тази причина аз не подкрепям измененията, предложени от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица.

Що се отнася до надзора върху защитата на данните, вместо да се опитваме да намираме специални решения, би било препоръчително и необходимо да се поддържа и осъществява същата система на надзор, каквато е избрана за другите подобни системи не само от съображения за съгласуваност, но и за да се гарантира, че няма никакви несъответствия по въпросите относно защитата на данните.

Накрая, г-жо председател, аз споделям вижданията на члена на Комисията, г-н Калас, и на докладчика, г-н Alvaro, които изразиха съжаление за прибързания начин, по който Съветът се опитва да приключи работата по този пакет документи, преди Договорът от Лисабон да е влязъл в сила.

Alexander Alvaro, докладчик. – (DE) Г-жо председател, фактът, че много колеги искат думата, показва, че това е интересен правен казус. Въпреки това аз бих желал да се възползвам от възможността да дам кратък отговор на члена на Комисията, г-н Калас, по въпроса за отхвърлянето от страна на Комисията на предложените изменения, свързани с Европол. Аз наистина много добре разбирам мотивите на Комисията, както и желанието да се отстоява съгласуваност.

Току-що г-н Coelho постави един въпрос, засегнат и от други колеги, включително г-жа Vergiat, който ни дава поле за размисли. Когато ние сме изправени през задачата да постигнем най-високите възможни стандарти по отношение на данните, отнасящи се за гражданите ни, за нас не е крайно полезно – и това вероятно е нещо, което Комисията следва да разгледа в бъдеще, въпреки че отхвърли предложенията – да имаме разпоредби относно областта на компетентност на Европол, а именно какви данни се обработват, под чие ръководство се прави това или на кого се прехвърлят, кои данни се разпределят между многобройните правни досиета. Настъпва момент, когато вече не е ясно какви данни могат да се използват от Европол и по какъв начин това може да се прави, както и какви данни не могат да се използват. По отношение на мандата на Европол би имало повече смисъл, ако той бъде оформен като общи насоки, вместо да се създава законодателство за всеки конкретен случай. Това би направило законодателството по-прозрачно за гражданите и несъмнено би помогнало на работата на Европол.

В останалите случаи аз нямам какво повече да добавя. Единствено бих могъл да направя кратък коментар по един въпрос, засегнат по-рано, а именно различните права на достъп, дадени на Европол и Евроюст. В този случай, разбира се, може да се вземе предвид фактът, че работата на правоохранителния орган се различава от тази на разследващия орган и поради това те следва да имат различен обхват на компетентност. Ако обаче имаме в бъдеще член на Комисията, отговарящ за правосъдието, ние ще можем да се заемем с този въпрос на европейско равнище.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре от 12,00 ч.

20. Предоставяне на макрофинансова помощ на Грузия – Предоставяне на макрофинансова помощ на Армения – Предоставяне на макрофинансова помощ на Сърбия – Предоставяне на макрофинансова помощ на Босна и Херцеговина (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по:

– доклада (A7-0060/2009) на г-н Moreira – от името на комисията по международна търговия, за предоставяне на макрофинансова помощ на Грузия [COM(2009)0523 - C7-0269/2009 - 2009/0147(CNS)]

– доклада (A7-0059/2009) на г-н Moreira – от името на комисията по международна търговия, за предоставяне на макрофинансова помощ на Армения [COM(2009)0531 - C7-0268/2009 - 2009/0150(CNS)]

– доклада (A7-0061/2009) на г-н Ransdorf – от името на комисията по международна търговия, за предоставяне на макрофинансова помощ на Сърбия [COM(2009)0513 - C7-0270/2009 - 2009/0145(CNS)]

и

– доклада (A7-0067/2009) на г-н Winkler – от името на комисията по международна търговия, за предоставяне на макрофинансова помощ на Босна и Херцеговина [COM(2009)0596 - C7-0278/2009 - 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, докладчик. – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, тъй като аз за пръв път се изказвам на пленарно заседание на Европейския парламент, позволете ми да ви поздравя и да изразя моето удовлетворение, ентусиазъм и чувство на всеотдайност във връзка с участието ми в работата на Парламента, представляващ всички европейски граждани.

Що се отнася до задачата, която ме доведе тук, аз съм пред вас, за да представя днес двата доклада относно разпределянето на макрофинансова помощ (МФП) за Грузия и Армения, като тя цели облекчаване на фискалните проблеми и външния баланс на двете кавказки държави. Те са наши партньори в рамките на Европейската политика на съседство и бяха сериозно засегнати от световната икономическа и финансова криза през последните две години.

В случая с Грузия влиянието на кризата се засилва от преките и непреките последствия на въоръжения конфликт с Русия през миналата година, включително разселването на голяма част от населението в рамките на държавата.

Икономиката на съседна Армения също е под едновременното влияние на икономическата рецесия и особено на бързото влошаване на руската икономика поради голямата зависимост на арменската икономика от търговията с огромната северна съседка. Това тласка двете държави към много трудна икономическа, финансова и социална ситуация.

Двете предложения за извънредна финансова помощ, които обсъждаме днес, ще намалят бюджетния дефицит и ще имат незабавен положителен ефект върху публичните финанси и платежния баланс на Грузия и Армения, при условие че те са с незабавно действие. По тази причина нашите два доклада напълно подкрепят необходимостта от осигуряването на финансовата помощ за Грузия и Армения.

Освен това в качеството ми на председател на комисията по международна търговия аз предложих на колегите от комисията да приемат двете предложения без изменения по реда на опростената процедура, като моето предложение беше одобрено единодушно.

В представените пред пленарна зала доклади обаче ние изразихме съжаление за забавянето и краткото време, дадено ни от Комисията за обсъждане на споразуменията. В бъдеще ние ще считаме забавянето за недопустимо, въпреки че осъзнаваме неизбежността на по-бързото обработване на такива въпроси, имайки предвид техният изключителен характер.

Нашата позиция по въпроса не означава, че колегите ми и аз нямаме резерви и опасения относно самите предложени споразумения. Освен това по всяка вероятност някои от нас, ако имахме възможност за избор, бихме се възползвали от възможността да предложим изменения, наблягайки например на значението на някои условия и критерии, свързани с помощта, за да подобрим прозрачността на съдържанието и изпълнението й.

Това обаче би означавало – и с това завършвам, г-жо председател – че ние нямаше да успеем да одобрим споразуменията за двете държави.

Предвид казаното, отчитайки действителните обстоятелства и стратегическото значение на тези две държави в контекста на Европейската политика на съседство, аз призовавам всички присъстващи да одобрят двете предложения за макрофинансовата помощ без измененията, препоръчани от Комисията.

Miloslav Ransdorf, докладчик. – (CS) Комисията по международна търговия обсъди настоящия доклад, като беше предложена опростена процедура, тъй като това е изключително спешен въпрос. Темата на моя доклад е макрофинансовата помощ за Сърбия, която аз считам, че е централната икономика на Балканите. По мое мнение има много причини, поради които ние следва да предоставим значителна помощ на тази държава, тъй като тя се стреми към членство в Европейския съюз през един труден период, характеризиращ се с огромна финансова нестабилност. Наблюдава се спад в държавните приходи, има инфлационен натиск и държавата, разбира се, се сблъсква с маса последици от миналите действия, например големия проблем с шетите за околната среда от времето на въздушните атаки на НАТО. Съществува и хуманитарен проблем, тъй като в страната пребивават 750 000 бежанци от другите части на бивша Югославия и, разбира се, настоящата финансова криза, разкриваща всички структурни недостатъци на сръбската икономика. Освен това войната от 1999 г. и въздушните атаки намалиха дела на крайната продукция в общото производство на Сърбия, което доведе и до влошаване на външнотърговския баланс. Към всичко това се прибави и лошата реколта миналата година, която допълнително намали държавните приходи в Сърбия. Ситуацията сега е много тежка.

Считам, че е необходимо да ускорим предоставянето на помощта, така че тя да може да се задейства до началото на следващата година, ето защо предложих опростена процедура чрез председателя на нашата комисия. Аз бих желал да подчертая, че това е и въпрос, който е в интерес на съседните на Сърбия държави, включително тези от тях, които още не са членки на Европейския съюз, но кандидатстват за членство, като Босна и Херцеговина, и Хърватия. Тук има обаче и държави, които вече са членки на ЕС и които могат да бъдат застрашени от нестабилността в Сърбия, като Унгария, Румъния и България. В интерес на стабилността на това крило на Европейския съюз и в интерес на вътрешната стабилност на Сърбия с акцент върху укрепването на териториалната цялост на държавата, аз предлагам действително да ускорим предоставянето на макрофинансовата помощ.

Csaba Sógor, заместник-докладчик. – (EN) Г-жо председател, имам честта да представя пред Парламента доклада на комисията по международна търговия относно макрофинансовата помощ за Босна и Херцеговина.

Както в случая с другите държави, за които Комисията предложи предоставянето на МФП, икономиката на Босна и Херцеговина е сериозно засегната от настоящата икономическа и финансова криза. Икономиката ѝ е в тежко състояние и е ясно, че трябва да се намери път за излизане от кризата. Поради това Босна и Херцеговина кандидатства за помощ от Европейския съюз и Комисията предложи тя да се предостави под формата на кредит на стойност до 100 млн. евро, който да се отпусне на два транша през 2010 г.

Сега ние трябва да решим дали подкрепяме това искане или не. Според правилата на действащия Договор с нас просто се провеждат консултации. Ето защо, от една страна, можем да спорим: защо не почакаме да влезе в сила Договорът от Лисабон и да разгледаме измененото предложение вече по обикновената законодателна процедура? От друга страна, въпреки нарастващото значение на нашата работа след влизането в сила на Договора от Лисабон аз считам, че ние като Парламент трябва да демонстрираме отговорност и политическа решимост и да дадем своя принос, като предоставим на тази балканска държава още в началото на следващата година помощта, от която има нужда сега, вместо да обсъждаме надълго и нашироко и да я дадем в някакъв неизвестен момент в бъдещето.

По тези причини становището на комисията по международна търговия е да приемем предложението за МФП на Босна и Херцеговина преди влизането в сила на Договора от Лисабон без изменения по опростената процедура.

Моите колеги от комисията подкрепят единодушно това становище и сега аз моля за подкрепата и на целия Парламент.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, на първо място бих желал да отбележа, че Комисията горещо приветства положителното и конструктивно отношение на Парламента към процеса на одобряване на предложенията на Комисията за макрофинансовата помощ, предназначена за нашите партньори – Армения, Грузия, Сърбия и Босна и Херцеговина.

Комисията оценява факта, че Европейският парламент избра процедура, която позволява гласуването по докладите за четирите държави да се проведе още утре без изменения в предложенията на Комисията. Бързите и решителни действия на Парламента ще позволят на Съвета да приеме решения по четирите операции през следващите няколко дни, след което Комисията ще може да стартира изпълнението на програмата.

Макрофинансовата помощ по самия си характер е краткосрочен инструмент за справяне с кризи и предложенията за предоставянето ѝ обикновено изискват бързи действия. Такъв е именно случаят с държавите, които днес обсъждаме. Армения, Грузия, Сърбия и Босна и Херцеговина са сред държавите, които са засегнати в най-голяма степен от влиянието на кризата независимо от различията в икономическите структури и равнището на развитие. Те са и сред онези държави, които изпълняват енергични стабилизационни програми с подкрепата на Международния валутен фонд и които искат финансова помощ от Европейския съюз. И Комисията действително е на мнение, че условията за отпускане на МФП на тези държави са напълно изпълнени.

Нека сега се обърнем към инструмента за предоставяне на макрофинансова помощ и бъдещето му според Договора от Лисабон. Промяната, залегнала в Договора, предвижда обикновена законодателна процедура за МФП с еднакво участие на Европейския парламент и Съвета.

Същевременно аз мисля, че ние всички сме съгласни, че една проточена законодателна процедура, свързана с продължителен повтарящ се процес между отделните институции, не е подходяща за инструмента за предоставяне на макрофинансова помощ или всъщност за ситуации на криза.

Ето защо Комисията счита, че е от решаващо значение да се проучат начините, по които ще се третира макрофинансовата помощ в бъдеще, а именно в рамките на Договора от Лисабон. Ние бихме желали това да се прави в тясно сътрудничество с Европейския парламент, за да гарантираме, че в бъдеще по предложенията за МФП ще се работи по начин, който, от една страна, е много бърз и позволява ефективно реагиране при кризи, но от друга, отговаря на изискванията на Договора от Лисабон за процедурата по регулиране с контрол от страна на законодателните органи в рамките на процеса на съвместно вземане на решение.

Комисията и в миналото е подкрепяла рамков регламент относно инструмента за предоставяне на МФП. Службите на Комисията започнаха дискусии на техническо равнище относно формата на рамковия регламент съгласно Договора от Лисабон.

Рамковият регламент би могъл да има значителни предимства. Докато той бъде приет, решенията по отделните предложения на Комисията относно програмите по предоставяне на МФП ще се вземат за всеки отделен случай съвместно от Европейския парламент и Съвета. Предложенията – като започнем с наскоро приетото

предложение на Комисията за Украйна – ще бъдат добър тест за междуинституционалното сътрудничество. Аз се надявам, че Парламентът и Съветът ще могат бързо да постигнат споразумение.

Накрая, бих искал да отбележа, че Комисията със задоволство приема предложенията на Парламента за подобряване на потока от информация, свързана с програмите по макрофинансова помощ. Комисията е готова да положи максимални усилия за предоставяне на повече информация нагоре по веригата на Парламента относно програмите по предоставяне на макрофинансова помощ.

George Sabin Cutaş, *от името на групата S&D*. – (RO) В началото бих искал да поздравя докладчиците за отлично свършената работа. Също така искам да изразя одобрението си за инициативите, предложени от Европейската комисия и Съвета с цел предоставяне на макрофинансова помощ на Босна и Херцеговина и Сърбия. Финансовата помощ от Европейския съюз се предлага в изключително труден и за двете държави период.

След жестокото изпитание, на което беше подложена тази част от Балканите през 90-те години на XX век, след толкова пролята кръв регионът навлиза в период на преустройство, който обаче е блокиран от настоящата икономическа криза. Двете държави изпитват с пълна сила ударите на рецесията на фона на бюджетен дефицит и темп на безработица, отчитащи вече високи стойности. Кризата кара чуждестранните инвеститори да изтеглят инвестициите си в много източноевропейски държави, като Сърбия е една от най-тежко засегнатите от дефицита, породен от огромните изходящи потоци от чуждестранни капитали. Свиване на икономическия растеж в съчетание с необходимостта от по-бързо посрещане на задълженията за изплащане на краткосрочните дългове увеличава нуждата от външно финансиране.

В резултат на това помощта от Европейския съюз се предоставя по време, когато се усеща максимално ефектът от дефицита на външно финансиране, без да споменаваме мрачните икономически и социални перспективи. По оценки върховата стойност на темпа на безработица ще бъде регистрирана чак в следващите две до три тримесечия.

Ние осъзнаваме доста добре, че социалното недоволство може да има вредно влияние върху стабилността на дадена държава, особено когато то се проявява заедно с вече съществуващо напрежение и произтича от такъв чувствителен проблем като етническият. Ето защо аз приветствам предложенията за макрофинансова помощ. Трябва да подчертая също колко са важни те основно като фактор за поддържане и укрепване на стабилността в региона, който беше засегнат тежко и се намира в крехко равновесие. Ние не можем да не вземем под внимание и перспективите за разширяване на Европейския съюз на Балканите, което се явява другата причина, поради която е наш дълг да подкрепим тези държави в стремежа им към интегриране в Европа.

Преди да приключа, бих желал да подчертая неотложния характер на финансовата помощ предвид икономическата ситуация в Сърбия и Босна и Херцеговина, която се влошава с ускоряващ се темп. Според мен неотложният характер на помощта следва да надделее над процедурните съображения, диктувани от влизането в сила на Договора от Лисабон. Ето защо аз подкрепям внесеното от двамата докладчици предложение относно своевременното прехвърляне на средства от Общността, като се избегне забавянето, предизвикано от необходимостта Европейската комисия да променя правното основание на разпоредбите.

Paweł Robert Kowal, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-жо председател, като държави-членки на Европейския съюз ние сме отговорни за ситуацията в Грузия. Авторите на решението постъпиха добре, като ни напомниха, че икономическата ситуация в Грузия преди началото на конфликта беше много добра. Конфликтът в Грузия през 2008 г. донесе сериозно влошаване на икономическата ситуация в страната. В случая става дума за държава, която се стреми да си сътрудничи тясно с Европейския съюз, а в бъдеще да има и възможността да развива европейската перспектива.

Бих искал да насоча внимание ви върху факта, че руските санкции, общото положение в Кавказ и последиците от конфликта от миналата година не позволяват на Грузия да се развива нормално или да изгражда нормална икономика. Това е допълнителна и особено важна причина и ние трябва да подчертаем причините, поради които на Грузия следва да се предостави макрофинансова помощ и бюджетът ѝ да се подкрепи, така че страната да получи възможност да развива икономиката си в съответствие със собствените си цели. Във възможните граници и при необходимост помощта за Грузия следва да се увеличава и напред, и аз искам ясно да подчертая този факт. Основен въпрос е предоставянето на финансова помощ през 2009 г. От наша гледна точка не трябва да се позволи при никакви обстоятелства процедурните въпроси и различните процедурни подробности да попречат на предоставянето на помощта за Грузия през настоящата година.

Грузия заслужава да получи нашата помощ. Това е наше задължение като Европейски съюз, особено в ситуация, при която планът „Саркози“ не се прилага по отношение на Грузия и ние не сме в състояние да гарантираме

като арбитър, като Европейски съюз, че отношенията между Грузия и Русия се регулират в съответствие с международното право.

Tomasz Piotr Poręba, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-жо председател, макрофинансовата помощ, която Комисията предложи да се предостави на Грузия, Армения, Босна и Херцеговина и Сърбия, несъмнено е крачка напред в правилната посока. Размерът на помощта обаче е доста под необходимото. Имам предвид по-конкретно Грузия, която следва да получи 46 млн. евро. В контекста на действителните проблеми, пред които ще се изправи страната, икономическата криза и проблемите, произтичащи от войната с Русия, които значително отслабват двигателя на икономическото развитие в Грузия, помощта несъмнено не е много голяма.

Зашто ние трябва да си припомним, че държави като Грузия, Армения, Azerbaidzhan и Казахстан са не само от политическа гледна точка важни за Европейския съюз държави, но са и стратегически по отношение на енергийната сигурност. Зашто именно тези държави ще решават – и вече решават – какво ще бъде в бъдеще диверсифицирането на източниците за доставка на енергия за Европейския съюз.

Ако ние днес не ги подкрепим финансово и политически, ако не им дадем шанс да се развият, тогава Русия ще направи това бързо, защото тези държави имат изключително важно и стратегическо значение за Русия. Ето защо аз оценявам предложението на Комисията като конструктивно и добро. Равнището на финансовата помощ обаче е твърде ниско.

Сийм Калас, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-жо председател, нашата политика на съседство е в състояние до голяма степен да предоставя финансова помощ на съседни държави, които имат проблеми, така че аз съм много доволен, че членовете на Парламента така единодушно подкрепиха предложението на Комисията. Ние правим максимално възможното, за да подкрепяме нашите съседни държави.

Един член на Парламента спомена, че процедурните подробности не следва да ни пречат, но фактически процедурите са тези, които следва да гарантират, че средствата се разходват правилно. Вие винаги трябва да намирате баланса между постигането на целите и спазването на процедурите. Важно е да се следват ясни правила при предоставянето на помощта.

Както казах, ние много скоро ще открием възможността за разработване на рамково споразумение, което установява определена рамка за този вид помощ, и в съответствие с него ще можем да предоставяме неотложна помощ. Днес това е основен проблем: понастоящем ние вземаме решение за всеки отделен случай и това отнема страшно много време, както и много други процедури в нашия голям Европейски съюз.

Това ще бъде ключов въпрос. Ще имаме рамково споразумение и после механизъм за бързо вземане на решения относно размера на помощта. Винаги има ограничения, наложени от държавите-членки, и това и в бъдеще ще е така. Не можем да предоставяме неограничен размер помощи за други държави, докато в същото време осигуряваме средства за нашите проекти.

Vital Moreira, *докладчик*. – (PT) Г-жо председател, бих искал да се възползвам от възможността да направя три последни уточнения.

Първо, макрофинансовата помощ за съседните на Европейския съюз държави е оправдана поради две причини – на първо място, тя има политическа стойност като начин Европейският съюз да печели престиж, подпомагайки държави със затруднения в рамките на политиката на съседство.

Второ, помощта е оправдана и с оглед собствените интереси на Европейския съюз в приноса му за финансовата, социалната и политическата стабилност на съседните ни държави като условие за тяхното развитие и заздравяване на демокрацията, тъй като това е и предпоставка за собствената ни политическа стабилност.

Второто ми уточнение е, че макрофинансовата помощ въпреки всичко трябва внимателно да се обвърже с две условия: нейна цел следва да е реагирането на извънредни и временни финансови затруднения в тези държави, а не други цели. Нещо повече, тези държави не бива да отклоняват средствата, които им заделяме, за цели, които са несъвместими с обосновката за помощта на Европейския съюз, особено за увеличаване на военните разходи.

На трето и последно място, аз бих желал да подчертая значимостта и необходимостта от обща законодателна рамка за разпределянето на макрофинансовата помощ и прилагането на съответните споразумения с въпросните държави, като потвърждавам и приветствам ангажираността на члена на Комисията, г-н Калас, по този въпрос.

Надявам се също, че следващата Комисия ще е готова да спази този ангажимент и не след дълго ние ще имаме общи разпоредби относно макрофинансовата помощ.

Miloslav Ransdorf, докладчик. – (CS) Един голям писател веднъж каза, че балканските държави винаги поемат на плещите си по-голяма историческа отговорност, отколкото могат да понесат. Подобно нещо може да се каже и за държавите в Кавказ, които също носят на раменете си по-голям исторически товар, отколкото могат да носят. Ето защо по мое мнение Европейският съюз следва да свали част от историческия товар от тях. Това би облагодетелствало и тях, и нас, защото Европейският съюз не е цялостен без Балканите, и тъй като напоследък сърбите се шегуват, че единствените им приятели са Бог и гърците, аз мисля, че ние трябва да им покажем, че имат приятели и в Европейския парламент.

Csaba Sógor, заместник-докладчик. – (EN) Г-жо председател, всички четири държави, за които днес Комисията предлага предоставянето на макрофинансова помощ, са сериозно засегнати от настоящата икономическа и финансова криза. Икономиките им се намират в сериозно положение и е ясно, че трябва да се намери изход от кризата.

В случая с Грузия предложената макрофинансова помощ на стойност 46 млн. евро под формата на траншове от безвъзмездна помощ има за цел да подпомогне възстановяването ѝ, тъй като страната претърпя изключително сериозен икономически спад след избухването на въоръжения конфликт с Русия и световната финансова криза.

Очаква се помощта от 100 млн. евро за Армения да има непосредствено отражение върху платежния баланс на страната, като по този начин би допринесла за облекчаване на финансовите ограничения по изпълнението на икономическата програма на правителството и за финансирането на бюджетния дефицит.

Сърбия, колкото и тежко да е засегната от финансовата и икономическата криза, бързо възвръща политическата си стабилност. Като балканска държава, тя е потенциален кандидат за членство в Европейския съюз и е подписала споразумението за стабилизация и асоцииране. По тази причина тя също следва да бъде подпомогната.

От политическа гледна точка Босна и Херцеговина също е потенциален кандидат за членство, като тя също е подписала споразумение за стабилизация и асоцииране и е в интерес на Европейския съюз да я подпомогне.

В заключение, аз отново изразявам своята убеденост, че ние като Европейски парламент трябва да демонстрираме отговорност и политическа ангажираност и да предоставим макрофинансовата помощ на държавите, които днес имат нужда от нея, вместо да водим дълги дебати в съответствие с обикновената законодателна процедура. Поради гореизложените причини, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), аз предлагам да приемем сега предложението за предоставяне на макрофинансова помощ на тези държави. Моля членовете на ЕП да го подкрепят единодушно.

Председател. Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе утре от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) Преди всичко искам да кажа, че съм съгласен с принципа за предоставяне на макрофинансова помощ на Армения. Считаю, че тази инициатива е част от Европейската политика на съседство. Армения, която се намира в изключително сериозно икономическо положение поради финансовата криза, спешно се нуждае от тези средства, които ще ѝ позволят да спазва ангажиментите, поети от нея като част от стабилизационното споразумение с МВФ. Аз поздравявам докладчика за това, че осъзнава неотложните нужди на страната, като избира за решение приемането на становище без изменения. От друга страна, аз съм съгласен и с възраженията, които могат да се направят на процедурно равнище. Член 308 от Договора за функционирането на Европейския съюз е насочен към мерки, приемани като част от вътрешния пазар, които не са пряко предвидени във всеки договор и не са непременно сходни с онези, които следва да се приемат при предоставянето на МФП на трети държави. Аз считам, че междунституционалните процедури се нуждаят от изясняване, за да се приемат мерки за МФП, съобразени с ограниченията във времето, така че за бъдеще ние да не попадаме в подобна ситуация, когато Парламентът трябва да прави изключения от нормалната процедура. Освен това бих счел за нормално Съветът на Европейския съюз също да предприеме по-бързи действия, без да пренебрегва ролята на Парламента в тези процедури.

Indrek Tarand (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Аз искам да дам израз на нашето неудовлетворение относно така наречената опростена процедура за случаите на предоставяне на макрофинансова помощ на Грузия и Армения. Докато Парламентът в миналото разглеждаше бързо случаите на предоставяне на МФП, Комисията и Съветът се бавят. Опростената процедура почти изключва Парламента. Бихте ли ни обяснили причините, поради които Комисията, която беше наясно, че първото плащане е преди 2009 г., се бави? В

групата на Зелените се твърдеше, че ние трябва да гарантираме, че МФП няма да се използва за военни цели, като това е и моето желание. В същото време обаче френски самолетноносач акостира в пристанището на Санкт Петербург, с което беше отбелязана най-голямата сделка за износ на въоръжение за Русия от държава-членка на Европейския съюз. Повече от очевидно е, че Русия допринася в най-голяма степен за това Грузия да изпитва остра нужда от финансова помощ. И да се иска едната страна в конфликта да намалява въоръжението си, а в същото време да се продават свръхмодерни технологии на другата страна ще доведе не само до дестабилизиране на стратегическата ситуация в черноморския регион, но ще има сериозни последици и за балтийския регион.

(Заседанието се прекъсва в 21,10 ч. и се възобновява в 21,20 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

21. Адаптиране на Правилника за дейността към Договора от Лисабон (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на г-н Martin – от името на комисията по конституционни въпроси, относно адаптирането на Правилника за дейността към Договора от Лисабон (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, докладчик. – (EN) Г-н председател, най-напред, благодаря за търпението и за присъствието Ви.

Когато за пръв път се кандидатирах за Европейския парламент през 1984 г., казах на един от тогавашните си колеги, Ken Collins, член на парламента от Шотландия, че се питам дали не правя грешка, тъй като Парламентът изглежда доста „беззъб“ по отношение на законодателните въпроси. Ken ми отговори, че Парламентът наистина е доста беззъб, но пък всяка майка знае, че малкото бебе може да ухапе здраво и само с венците си.

Парламентът наистина ухапа здраво с венци, що се отнася до правото му да се допитват до него във връзка със законодателството. Оттогава бяха приети Единният европейски акт, с който Европейският парламент излезе от бебешката възраст и влезе в детската, Договорът от Маастрихт, с който влязохме в пубертета, Договорите от Ница и Амстердам, с които пораснахме, и сега Договорът от Лисабон, който според мен дава на Парламента пълните права на възрастен парламент, сравним с всяка друга демократична институция в Европейския съюз.

За мен е чест да имам възможността да представя доклад, който адаптира нашия Правилник за дейността, за да се отчетат новите правомощия, с които разполагаме вследствие на Договора от Лисабон.

За мен това е чест, но за да съм откровен, ми носи и малко разочарование, тъй като този доклад всъщност трябваше да се нарича „докладът Corbett“. Моят колега Richard Corbett свърши цялата тежка работа по доклада преди изборите. Той ме улесни до голяма степен по отношение на свързаните с Договора от Лисабон аспекти на доклада. Макар и да имахме разногласия по аспектите, които не са свързани с Договора от Лисабон, Richard Corbett свърши отлична работа по свързаните с Лисабон аспекти и аз всъщност трябваше само да поема щафетата.

Докладът ни подготвя за новите правомощия, които получаваме за политиката в областта на търговията, където сега разполагаме с правото на пълно одобрение, наред със Съвета, по всички търговски въпроси, както и за новите ни правомощия по отношение на селското стопанство и рибарството, където вече ще се прилага съвместно вземане на решение. Той също така доуточнява ролята ни при назначаването на Европейската комисия, установява нова връзка между Европейския парламент и националните парламенти, и прокарва пътя за нови членове на Парламента.

Както вече казах, по повечето от тези въпроси нямаше разногласия. Накратко ще спомена въпросите, по които имахме някои противоречия между групите, макар че искам мимоходом да отбележа, че политическите групи демонстрираха отлично сътрудничество по този въпрос. Всички основни докладчици в сянка и координатори оказаха голяма подкрепа, но имаше един или два проблема, които не успяхме да решим.

Първо, кой следва да председателства делегацията ни в КОСАК? Дали председателят на комисията по конституционни въпроси или заместник-председателят на Парламента, както е в момента? Моето мнение е, че това трябва да е заместник-председателят; комисията реши, че трябва да е председателят. В крайна сметка ще реши пленарният състав, но искам да отбележа, че КОСАК няма връзка само с междунституционалните

отношения, а разглежда и въпроси на политиката, и именно поради тази причина в миналото делегацията се председателстваше от заместник-председателя.

По въпроса за връзката ни с националните парламенти имаме някои разногласия в комисията за това, в какви подробности трябва да навлезем и в каква степен правилата трябва да предопределят тези отношения. Успях да постигна компромис с г-н Brok, който беше много отзивчив по този въпрос. Компромисът навлиза в някои подробности, но все пак оставя достатъчно възможности на председателя на Парламента да договаря с колегите си от националните парламенти конкретните условия на сътрудничеството ни с тях.

Третият въпрос, по който имаме някои разногласия, е как да се подходи към принципа на субсидиарност. Уточнихме доста лесно ролята, която комисиите ще играят в това отношение, и там беше постигнат консенсус. Единственият въпрос, който изникна, е какво става, ако някоя комисиия каже „не, няма нарушение на принципа на субсидиарност и законодателната процедура може да продължи“. Следва ли да има предпазен клапан, който да позволява на членовете на Европейския парламент да повдигнат въпроса от трибуната на тази зала? Аз внесох изменение и други също внесоха подобни изменения, които предвиждат, че ако една десета от членовете на Европейския парламент преценят, че има проблем във връзка с принципа на субсидиарност, тогава въпросът следва да бъде обсъден в тази зала. Считам, че това е разумен предпазен клапан.

Последният проблем, който искам да спомена, е въпросът за наблюдателите и дали трябва да има наблюдатели преди 18-те нови членове да заемат местата си. Моето мнение е, че задължително трябва да има такива. Решаващият въпрос обаче – и тук отново имаме консенсус в комисията – е дали тези наблюдатели трябва да бъдат хора, които в противен случай са щели да бъдат избрани в Парламента. Това е от жизнено значение за нашия авторитет. Ако позволим на държавите-членки да назначат който и да е за наблюдател – а има слухове, че някои държави-членки искат да назначат национални парламентаристи – според мен това би било напълно неприемливо.

Приключвам с думите, че съм радостен от факта, че с гласуването си тази седмица Парламентът ще разполага на 1 декември, от минутата, в която Договорът от Лисабон влезе в сила, с набор от правила, позволяващи ни да упражним незабавно новите си правомощия. Това е заслуга на хората, които работиха в комисията по конституционни въпроси преди лятото, и отново искам да изразя благодарността си към Richard Corbett за усилията, които положи в това отношение.

(Ръкопляскания)

József Szájer, от името на групата PPE. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, за радост на мнозина от нас Договорът от Лисабон скоро ще влезе в сила. Процесът отне много време и фактът, че ратифицирането му продължи толкова дълго, не се дължеше главно на Парламента. Именно по тази причина незабавното прилагане на адаптирания Правилник за дейността отново не се дължи на Парламента.

Бих искал да започна с това, с което току-що приключи докладчикът, а именно, че е от огромно значение да можем да упражним тези права възможно най-скоро. Парламентът наистина се сдоби с голям брой права. Договорът от Лисабон значително засилва влиянието на Парламента и следователно демокрацията, като в същото време укрепва състоянието на демокрацията в Европа. При това положение нашата задача е да гарантираме тук, по време на настоящото разискване и на базата на този законодателен акт, че въпросните права реално могат да бъдат упражнявани.

Бих искал да благодаря както на докладчика г-н Martin, така и на г-н Corbett за свършената от тях работа. Докладът включва всички ключови въпроси, като например запазване на контактите с националните парламенти, по-стриктно и значително по-ясно определено прилагане на принципа на субсидиарност в сравнение със сегашното, както и процедурите по комитология и новите права на парламентите за съвместно вземане на решение, като в него присъстват и въпроси, свързани с бюджетните процедури, които ние определено подкрепяме.

В същото време трябва да гарантираме – и бих искал да насоча вниманието ви към това с оглед на гласуването по предложените изменения – че с тези права не може да се злоупотребява. Не трябва едно малобройно малцинство да може да злоупотребява или да възпрепятства сегашния законодателен процес. Трябва да намерим гъвкави решения. При ратифицирането на Договора от Лисабон станахме свидетели как един-единствен човек, един отделен държавен глава имаше възможността да си играе с цялата система. Именно по тази причина трябва да бъдат включени гаранциите, с които не може да се злоупотребява прекомерно. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) подкрепя доклада и поздравяваме и двамата докладчици, г-н Corbett и г-н Martin.

Ramón Jáuregui Atondo, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, бих искал да започна с думите, че групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент е изключително горда, че двама наши приятели и колеги, David Martin и Richard Corbett, изиграха роля в тази важна реформа. Искам също да им изкажа поздравления и се надявам, че те ще получат отзвук в целия Парламент.

Второ, това, което се случва, е наистина много важен акт, тъй като според мен е от огромно политическо значение новият Правилник за дейността да влезе в сила на 1 декември, успоредно с новия Договор. Отправляме към европейската политическа система посланието, че Парламентът се адаптира и се подготвя да разполага с нов инструмент за новия Договор. Очевидно има много реформи, които се вписват в тази идея.

Тъй като според мен настъпи моментът да направим равностойка, искам да кажа, че естествено сме съгласни с целия доклад. Но що се отнася до реформите и измененията, които все още предстоят, искам да кажа две неща, които според мен са уместни.

Първото е, че тъй като имаше известно объркване в Председателския съвет по въпроса какъв вид изменения следва да бъдат приети или одобрени – в зависимост от това дали са конкретно следствие от Договора от Лисабон – бих искал да изразя нашето желание председателят на Парламента да е този, който да реши дали дадена реформа на Правилника за дейността е подходяща. С оглед на това съм съгласен председателят да е този, който има думата, и ние ще се съобразим с неговото решение.

И накрая, искам да кажа, че според мен реформа на Правилника за дейността за такова важно събитие изисква единодушие. Считам, че ще е добре да успеем да постигнем съгласие по измененията преди гласуването в сряда, за да има пълно единомислие в цялата зала.

Председател. – Бих искал да съобщя, че след изявленията на представителите на политическите групи ще ви информирам за техническите процедури във връзка с гласуването на доклада.

Andrew Duff, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа с радост подкрепя доклада Corbett/Martin, който дава добра основа Парламентът да поеме големите си отговорности след влизането в сила на Договора. Важно е Парламентът да се подготви да се превърне в „общопрактикуващ“ парламент – тоест, трябва да започнем да вършим всичко ефективно и целесъобразно в рамките на целия спектър от политики.

Кратък коментар относно подхода ни към националните парламенти: Договорът съвсем основателно предлага да подобрим сътрудничеството си с националните парламенти, но е доста съдържан: той запазва мълчание относно конкретната форма на това сътрудничество. Затова трябва да се подготвим да се допитаме до националните парламенти за тяхната позиция по отношение на Договора, преди да определим подробни предписания за самите нас, в рамките на собствените си процедури.

Експериментите, извършени досега под егидата на КОСАК, показват голям разнобой в позицията на националните парламенти по въпроса за субсидиарността. Считам за редно Европейският парламент да отчете различията и на настоящия етап да се въздържа да формализираме конкретните методи на сътрудничество и отговор на функционирането на механизма на субсидиарност. Като оставим това настрана, групата ALDE напълно подкрепя представените ни предложения.

Gerald Häfner, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Парламентът напредва бързо, изпълнява задачите си и е способен да действа. Струва си да изтъкнем този факт на настоящия етап.

Седем години бяха нужни, за да може Договорът от Лисабон най-накрая да влезе в сила. В нашия случай бяха необходими само няколко седмици – след като Парламентът дълго време се подготвяше задълбочено за това събитие – за да бъде одобрен новият Правилник за дейността на тази основа, така че веднага щом Договорът влезе в сила, да можем незабавно да започнем да работим в съответствие с новия правилник.

Правилникът за дейността трябва да се основава на широк консенсус. Затова се ограничихме главно до измененията, които са пряко свързани с влизането в сила на новия Договор. Останалите предложения за изменения трябва да бъдат обсъдени по-задълбочено. Ще имаме достатъчно време да направим това в тази зала. Неотложните въпроси обаче трябва да бъдат обсъдени без забавяне.

Струва ми се важно, че тези изменения включват нови разпоредби относно опростените и обикновените изменения на Договора. Според мен е важно единодушно да подкрепим предложенията за изменения, които целят да подобрят сътрудничеството с националните парламенти. В други раздели бихме искали да отидем по-далеч, особено по въпроси като нашето представителство, по-конкретно представителството на Европейския

парламент в КОСАК, но това може да бъде обсъдено и на по-късен етап. На този етап приветствам постигнатия широк консенсус и бих искал да изкажа специална благодарност на докладчиците.

Ashley Fox, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, бих искал да изразя безпокойството си от факта, че не ни беше дадена възможност да обсъдим изменението на г-н Brok относно прилагането на Устава на членовете на ЕП.

Elmar Brok предложи отговорността да бъде прехвърлена от Бюрото, което заседава при закрити врата, към Парламента, който заседава публично. Считаю, че нашите избиратели имат правото не само да знаят какви заплати получават, но и да получат подробна информация за нашите надбавки и привилегии. Намирам за достойно за съжаление това, че Вие, г-н председател, мислите друго.

По-обезпокоителен е фактът, че, опасявайки се да не загубите някой глас или може би опасявайки се изобщо да проведете гласуване, прибягвате до процедурни хватки, за да избегнете разискване. Това е недемократично и в момент, когато всички говорим как да направим ЕС по-прозрачен и да го приближим до неговите граждани, такъв ход би бил проява на лицемерие. Ако Европейският съюз иска да повиши прозрачността, трябва да действаме, а не само да декламираме общи приказки по въпроса.

Просто не е приемливо да се отнасяме с избирателите си като с гъби, да ги държим на тъмно и да ги третираме с тор. Мога да Ви уверя, господине, че този въпрос няма да се размине и рано или късно ще трябва да има гласуване.

Председател. – Мисля, че това е недоразумение. Всичко може да бъде предмет на разискване. Няма ограничения от тази гледна точка. Първият пример са нашите едноминутни изказвания. Трябва да Ви отговоря веднага, защото не поставяме никакви ограничения, но просто трябва да минаваме от едно решение на следващото, вземайки предвид нашите правила в Европейския парламент. Но Вие до голяма степен направихте това разискване по-открито.

Ashley Fox, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, можете ли да обясните защо в комисията беше допуснато и проведено гласуване по изменението на г-н Brok, а в пленарна зала то беше изключено от дневния ред?

Председател. – Ако искате да обсъдим това, можем да го направим веднага след заседанието, но не искам да прекъсвам разискването ни в пленарна зала.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, за демокрация е необходима революция. В последно време все казвам това и този път отправям забележката си специално към Вас, г-н председател. Какво правите всъщност? Вие усложнявате напълно излишно живота на хора, които споделят европейския идеал, но заради основните си принципи не искат да принадлежат към политическа партия, с което си вкарват автогол.

Какво имам предвид? Имам предвид член 192, параграф 1. Разпоредбата, която предвижда групите да могат да избират координатор, беше прокарана задкулисно и остана незабелязана от мнозина. Преди, г-н председател, винаги сме вмъквали следното допълнение: „съответните разпоредби се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на независимите членове на ЕП“. Това тълкуване вече не се прилага. Написах Ви писмо. Два месеца по-късно Вие отговорихте и просто повторихте параграфа. Моля, прочетете отново писмото ми. Разберете, че в момента сте много близо до това да позволите един парламент, който аз по принцип подкрепям, да се изроди в парламент на две категории. Предвид миналия ви опит, как можете да допуснете подобно нещо? Защото ние, като независими членове на ЕП, нямаме възможност да получим съответната информация навреме и да вземем дейно участие във вземането на решения относно доклади и подобни въпроси. Правилникът за дейността трябва да бъде променен в това отношение.

Освен това бих искал да разбера защо на г-н Corbett, който беше отстранен с гласовете на крайно десни радикали именно заради подобни действия, е позволено да присъства днес в пленарната зала, в ролята едва ли не на надзорник. Това е парламент на две категории. Ще бъдем принудени да подадем оплакване, макар че много бих искал да избегна подобно развитие на нещата.

Председател. – Благодаря Ви. Както знаете, въпросът, който повдигнахте, все още се обсъжда, затова Ви моля да не прибързвате със заключенията. Наистина искаме да решим този въпрос, но както знаете, групата на Независимите членове не предложи кандидат и затова не участва в някои дейности. Групата не разполага с кандидат, който да е приемлив за всички независими членове. Въпреки това ще намерим решение на този проблем.

Председателският съвет реши, че по време на гласуването по доклада на г-н Martin в сряда няма да бъдат подложени на гласуване онези части от доклада, които не са свързани с Договора от Лисабон, тъй като те изискват по-обширно разискване. Причината за това е, че искаме да сме сигурни, че гласуването ще се състои в сряда, и също така защото искаме да се гласува по въпросите, които са свързани с прилагането на Договора от Лисабон. Така беше решено от Председателския съвет и ние трябва да изпълним това решение.

David Martin (S&D). – (EN) Г-н председател, аз, естествено, подкрепям решението Ви, но не искаме да сме свидетели – а ми се струва, че вече видяхме подобни сигнали – на недостойни препирни от трибуната на тази зала в сряда, когато ще гласуваме такава важна крачка за Правилника за дейността на Парламента.

Бихте ли могли утре да раздадете на хората, на които е необходимо, измененията, които считате, че не са свързани с Договора от Лисабон – и съответно тези, които са обхванати от него – за да можем да изясним този въпрос и да разполагаме с напълно ясен списък за гласуване в сряда, така че да няма спорове, когато пристъпим към гласуването.

Председател. – Разбира се, възнамерявам да направя това и ще го направя, но исках първо да се срещна с г-н Casini и някои други членове, за да им покажа списъка. Исках също да покажа списъка и лично на Вас като докладчик, но все още не сме имали тази възможност, защото не бяхте тук. Това е просто технически въпрос, нищо повече.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Г-н председател, имах същите опасения като тези, които изрази докладчикът. Смятам, че за да може гласуването в сряда да протече нормално, при такъв важен доклад трябва да знаем предварително кои изменения считате за недопустими.

Затова приемам това, което казахте, и бихме искали да ги получим утре.

Председател. – Парламентарните служби отговарят за изготвянето на списъка и аз го получих едва преди два часа. Така че той е съвсем нов и ще ви го покажа веднага.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ние, разбира се, уважаваме решенията Ви, но доколкото разбрах има известни резерви по отношение на някои изменения, и по-конкретно факта, че те не се отнасят пряко до Договора от Лисабон.

Може и да греша, но ми се струва, че досега комисията по конституционни въпроси имаше общи правомощия да прави предложения относно нормативните изменения. Тя има това право, ако измененията са предложени от група членове или отделни членове на ЕП, както и по своя собствена инициатива.

Затова фактът, че беше използвана възможността да се внесат няколко поправки и по отношение на други аспекти в рамките на една по-обща реформа на Правилника за дейността съгласно Договора от Лисабон, според мен не може да се счита за неприемлив – още повече, че доста голям брой изменения ще отразят духа на Договора от Лисабон в Правилника за дейността, в някои случаи чрез правила, които са възпроизведени технически и фактически, но доста по-често чрез позоваване на духа на Договора. Нека помислим само за ролята на Парламента, която беше засилена по отношение на Съвета, но също така беше утвърдена от Правилника за дейността, що се отнася до вътрешните връзки с институциите в рамките на самия Парламент. Ние, разбира се, ще уважим Вашите решения, г-н председател, но счетох за необходимо да направя тези забележки.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н председател, протичащото разискване отразява факта, че значителната реформа, която се извършва в момента в историята на Европейския съюз и Европейския парламент, е от такова значение, че вероятно няма да можем да изпълним тази задача на базата само на един доклад. В същото време искам да поздравя г-н Martin и г-н Corbett, както и онези, които участваха в разискването. Остават обаче няколко въпроса, които предстои да бъдат разяснени от правна гледна точка в бъдеще.

Нека посоча само един пример. Доволен съм, че Парламентът ясно заяви позицията си в подкрепа на Хартата на основните права, която безусловно подкрепя. Добре ни е известно обаче, че в конкретния случай с Хартата на основните права няколко държави поискаха дерогация, без да споменавам, че тази харта също съдържа въпроси и нерешени проблеми, като въпроса за езиковите права, който трябва да бъде обсъден утре вечерта. Засега членовете на Европейската комисия са казали само, че те не са част от общностното право.

Затова задължително трябва да изясним, с оглед на Договора от Лисабон и Хартата за основните права, на кои точно аспекти от общностното право Комисията и Парламентът имат правото да отговорят. Така можем

да избегнем възможността в бъдеще г-н Баро или г-н Леонард Орбан да кажат, че важни въпроси, като словашкият език, не попадат в областта на компетентност на Общността.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, заставам пред вас като демократ. Заставам пред вас като човек с демократичен мандат, подобен на този, който притежават всички останали, които са били избрани в Парламента.

Заставам пред вас и като човек, който идва от държава, от място – Обединеното кралство – където се струпва много беди заради хора, които се опитаха да разрушат демократичната политика. Затова имам големи очаквания за начина, по който Парламентът ще се отнася към демокрацията.

И въпреки това през първия си мандат като демократично избран член на Европейския парламент установих, че съм изключена от участие в заседанията на координаторите и че нямам право на глас в Председателския съвет.

Тези въпроси безспорно са предмет на разговори – и аз несъмнено много се радвам да чуя, че се опитват да решат тези проблеми. Но все пак Ви призовавам настоятелно, г-н председател, да приключите тези въпроси много бързо, тъй като е важно да се спазва демократичният мандат на Парламента. Искам също настоятелно да Ви призова, г-н председател, да се срещнете с независимите членове на ЕП, които са демократи и които искат да придвижат този въпрос.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, бих искал да поздравя г-н Martin за съдържанието на доклада, тъй като това са въпроси, по които постигнахме споразумение и на които неизбежно трябва да бъде потърсено решение. Трябва обаче да се каже също, че благодарение на Договора от Лисабон Европейският парламент се превърна в напълно демократичен парламент с равни права. Сега е времето Парламентът да си припомни кои са неговите крайъгълни камъни, а именно отделните членове на ЕП, парламентарните комисии и политическите групи.

Според мен има прекалено много сигнали, че решенията се вземат от Председателския съвет и Бюрото. Забелязах също много сигнали, разкриващи желание да се попречи на комисии да работят пряко и по своя собствена инициатива с комисии на националните парламенти, а вместо това в процеса да се включи прескачането на бюрократични препятствия.

Забелязах, че заседанията на председателите на комисии на националните парламенти се посещават повече от заместник-председатели, отколкото от председателите на комисии на Европейския парламент. Що се отнася до правата на членовете на ЕП, ако дадена комисия внесе предложения за решение в пленарна зала, не е работа на парламентарните служби или на други органи да решават дали тези предложения са правилни или не. Това решение трябва да се взема от самите членове на ЕП. Ако предложенията не са добри, те няма да бъдат подкрепени от мнозинството.

Очевидно има опасения, че от членовете на ЕП ще се изисква да вземат решения, които ще навредят на кариерите им и затова те трябва да бъдат предпазени от самите тях. Това е единственият начин, по който си обяснявам предложения, които очевидно целят да ограничат правата на Парламента и на отделните му членове. Прилича ми на „Империята отвърща на удара“.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, приемайки доклада на г-н Martin, Европейският парламент изпълни една неизбежна задача с оглед на предстоящото влизане в сила на Договора от Лисабон. Той направи това с един прецизен и конкретен текст, който включва в нашия Правилник за дейността важни промени, въведени с нов договор, относно нарасналата роля на Европейския парламент по отношение на законодателната процедура, бюджетната процедура и общия институционален баланс на Европейския съюз.

Сред нововъведенията със задоволство ще спомена онези, които са свързани с процедурите за преразглеждане на Договорите и с ролята на Парламента при внасянето на предложения, както и промените, свързани с ролята на националните парламенти, които възлагат специална отговорност на Парламента: да успее да превърне тази нараснала роля в източник на демократична легитимност за европейската интеграция, а не в бюрократична пречка.

Председателят намери добро решение на проблема с измененията, които не се отнасят пряко до възложената на този доклад задача, тъй като по-късно ще има време да потърсим по-последователно и систематично решение на въпроса дали да извършим по-всеобхватен преглед на Правилника за дейността.

Остава фактът, че има някои елементи от работата, свършена от комисията по конституционни въпроси, които могат да бъдат заличени, но има и други елементи, които могат да бъдат добавени и да са от полза. Имам предвид важноста на изменението, което предлага как да се реши въпросът за наблюдателите, имайки предвид, че тези наблюдатели трябва да бъдат избрани сред основните кандидати, които не са били избрани на изборите за Европейски парламент.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Г-н председател, бих искал най-напред да поздравя докладчиците, по-конкретно г-н Martin и г-н Corbett, и да заявя, че предложените изменения на Правилника за дейността са от първостепенна важност за мен като член на групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Искам да повдигна въпроса, който ми се струва от решаващо значение и който все още не е засяган тук тази вечер: този за националните парламенти.

Фактът, че Парламентът стана по-силен от гледна точка на демокрацията, очевидно се дължи на Правилника за дейността и Договора от Лисабон, но все пак европейската демокрация е резултат и от връзката между националните парламенти.

Това, което предложението относно Правилника за дейността се опитва да постигне, е създаване на демократична легитимност на тези две инстанции от правна гледна точка, като така консолидира демокрацията. От една страна имаме демокрацията, която произтича от инструментите на Европейския парламент, неговите инструменти за контрол и законодателната му роля, а от друга – демократичното сътрудничество между националните парламенти посредством други инструменти.

Затова напълно подкрепям предложенията. Не съм съгласен с думите на г-н Duff, че трябва да отложим процеса на изграждане на връзки с националните парламенти за по-късен етап. Считам, че можем да пристъпим към това още сега, с оглед на Договора от Лисабон, и че е много важно да го направим.

Искам също да кажа, че подкрепям предложението на моите колеги, г-н Szájer и г-н Brok, по отношение на представителството в Конференцията на комисиите по европейски въпроси към парламентите на държавите-членки на Европейския съюз (КОСАК) и, накрая, че съм напълно съгласен със забележките, направени от моя колега г-н Brok и други членове на ЕП относно първенството на Парламента и неговите членове по въпроси, засягащи парламентарните служби.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, безспорно се извършва истинска промяна в характера на нашите институции, на европейските институции. Правилното функциониране на „общностната машина“ в близко бъдеще зависи от нашето политическо умение и способността ни да се снабдим във възможно най-кратък срок със законодателни инструменти в рамките на Парламента като институция: инструменти, които ще ни позволят да се възползваме от огромния кръг от възможности, които предлага Договорът от Лисабон.

Именно по тази причина считам, че залогът всъщност парадоксално се крие в укрепването на федералното, както и на субсидиарното измерение на Европейския съюз. Това е от решаващо значение за нашето бъдеще, още повече, че на този етап не сме обърнали достатъчно внимание на гражданите като индивиди, с други думи – на самия смисъл на съществуването на политиката.

Нека обясня какво имам предвид. Равнището на хармонизиране, което сме постигнали, може да бъде определено като задоволително; Европа играе голяма роля в живота на нашите граждани. Често обаче Европейският съюз и държавите-членки, вместо да поставят индивида, семейството и всичко останало в центъра на политиката, се възползваха от субсидиарността, за да обслужват интересите на институциите.

По тази причина спазването на принципа на субсидиарност, формулиран в Хартата на основните права на Европейския съюз, е по-важно от всякога. Нуждаем се от система за наблюдение, която да гарантира, че внесените в Парламента законодателни предложения наистина се оценяват, особено що се отнася до спазването на принципа на субсидиарност. Това ще бъде истинска отправна точка за институции, които защитават, а не контролират живота на гражданите.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Г-н председател, бих искал да се върна на въпроса за допустимостта на измененията, за който говорихте по-рано.

Съгласно член 157, параграф 3 това зависи от Вас, но бих искал да Ви помоля, г-н председател, да вземете под внимание мъдрите думи на председателя на комисията по конституционни въпроси, г-н Casini. Не смятам, че можем да оставим в ръцете на службите на Парламента решението кои изменения се отнасят до Договора

от Лисабон и кои не. Освен това Парламентът има суверенното право да решава дали едно изменение е необходимо сега, когато – както изтъкнаха всички – започва нов период.

Затова, г-н председател, Ви моля да използвате значителните правомощия, които са Ви предоставени в съответствие с Правилника за дейността, с мярка и с обичайното Ви благоразумие. Дано вземете правилното решение, което всички да видим.

David Martin, докладчик. – (EN) Г-н председател, благодаря на всички мои колеги, които се изказаха в рамките на това разискване. Искам също да доразвия въпроса, повдигнат от г-н Méndez de Vigo.

Г-н Casini наистина отбеляза много мъдро, както често прави в такива случаи, че има изменения, които нямат нищо общо с Договора от Лисабон, и това е пределно ясно. Макар че можех да се примиря някои от тях да бъдат гласувани в Парламента, може би е по-справедливо да проведем отделно, изчерпателно и открито разискване по тези въпроси, преди да ги гласуваме.

Същевременно искам да ви уверя, че нищо не спира членовете на ЕП да внасят предложения, например от типа, за който говори г-н Fox – такива, които биха лишили Бюрото от някои от правомощията му по отношение на прилагането на Устава на членовете на ЕП. Аз не съм съгласен с това, но нищо не пречи членовете на ЕП в бъдеще да поставят този въпрос на обсъждане в тук, в залата.

Други изменения, като например ролята на националните парламенти, може и да не се отнасят изцяло до Договора от Лисабон, но г-н Casini е напълно прав, че те са свързани с духа на прилагането на Договора, тъй като връзката ни с националните парламенти се променя вследствие на Договора от Лисабон.

Затова Ви моля с присъщата си мъдрост да отсъдите, че тези изменения са допустими, но онези, които се отнасят до работата на Бюрото – броя на заместник-председателите на комисии и т.н. – очевидно не са въпроси, свързани с Договора от Лисабон, и не следва да бъдат гласувани тази седмица.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 25 ноември 2009 г.

22. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

23. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 22,00 ч.)